

คู่มือ

โอกาสและทิศทางการค้าการลงทุนใน เวียดนาม

เปิดโอกาสทางธุรกิจ สร้างพันธมิตรในอาเซียน

ข้อมูลหนังสือ

หนังสือชื่อ : คู่มือโอกาสและทิศทางการค้าการลงทุนในประเทศเวียดนาม

ชื่อผู้แต่ง : กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ปีที่จัดทำ : 2564 จำนวนหน้า : 112 หน้า

คู่มือโอกาสและทิศทางการค้าการลงทุนในประเทศเวียดนาม

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

563 ถนนนนทบุรี ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทร. (662) 507 8218-20 โทรสาร. (662) 547 4212-4

เว็บไซต์ : <http://www.ditp.go.th>

สารบัญ

บทที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	1
1.1 สภาพภูมิประเทศ.....	2
1.2 สภาพภูมิอากาศ.....	3
1.3 เมืองหลวง / เมืองสำคัญ / เมืองท่า.....	3
1.4 สภาพแวดล้อมด้านการเมืองการปกครอง.....	8
1.5 สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม.....	8
1.6 ระบบการปกครอง.....	10
1.7 สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน.....	12
1.8 โครงสร้างและการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนาม.....	15
1.9 การค้าระหว่างประเทศของเวียดนาม.....	17
1.10 เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ.....	19
บทที่ 2 กฎระเบียบและการจัดตั้งธุรกิจ	20
2.1 กฎระเบียบธุรกิจ.....	21
2.2 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติ.....	23
2.3 ขั้นตอนของการจัดตั้งธุรกิจ.....	26
2.3.1 ผู้มีอำนาจในการอนุมัติโครงการลงทุน.....	26
2.3.2 ขั้นตอนของการขออนุมัติลงทุนและจัดตั้งบริษัท.....	27
2.4 สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน.....	29
2.4.1 ประเภทธุรกิจที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน.....	29
2.4.2 โครงการลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์.....	30
2.4.3 รูปแบบของการใช้สิทธิประโยชน์.....	30
2.5 การคุ้มครองการลงทุน.....	32
บทที่ 3 การจ้างงาน	33
3.1 กฎระเบียบเกี่ยวกับการจ้างงานบุคลากรต่างชาติ.....	34
3.1.1 การจ้างและการฝึกอบรม.....	34
3.1.2 สัญญาจ้าง.....	34
3.1.3 การเลิกจ้าง.....	35
3.1.4 เวลาทำงาน.....	35
3.1.5 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ.....	35
3.1.6 การประกันสังคม การประกันสุขภาพ และการประกันการว่างงาน.....	36
3.1.7 สหภาพแรงงาน.....	37
3.2 ข้อกำหนดเกี่ยวกับแรงงานต่างชาติ.....	37
3.3 ขั้นตอนการจ้างงานคนไทยในเวียดนาม.....	38

บทที่ 4 การบัญชี	39
4.1 ข้อกำหนดการบัญชี.....	40
4.1.1 ระบบบัญชี.....	40
4.1.2 มาตรฐานการบัญชี.....	40
4.1.3 ปิงประมาณ.....	40
4.1.4 ผู้จัดทำบัญชี.....	40
4.2 การตรวจสอบบัญชี.....	41
บทที่ 5 ภาษีอากร	42
5.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล.....	43
5.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	43
5.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม.....	45
5.4 ภาษีสรรพสามิต.....	46
5.5 ภาษีศุลกากรนำเข้าและส่งออก.....	47
5.6 ภาษีอสังหาริมทรัพย์.....	49
5.7 ภาษีสีงแวดล้อม.....	49
5.8 ภาษีระหว่างประเทศ.....	49
5.9 ระบบการจัดการด้านภาษี.....	50
บทที่ 6 โครงสร้างพื้นฐาน	51
6.1 เขตเศรษฐกิจ.....	52
6.2 การขนส่ง.....	56
6.2.1 การขนส่งทางบก.....	56
6.2.2 การขนส่งทางเรือ.....	57
6.2.3 การขนส่งทางอากาศ.....	58
6.3 บริการคลังสินค้า.....	59
6.4 โทรคมนาคม.....	60
บทที่ 7 ทรัพย์สินทางปัญญา	61
7.1 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา.....	62
7.1.1 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา.....	62
7.1.2 เครื่องหมายการค้า.....	65
7.1.3 ลิขสิทธิ์.....	67
7.1.4 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์.....	67
บทที่ 8 การเข้าเมือง	68
8.1 หนังสือเดินทาง.....	69
8.2 การขอประทับตราวีซ่า.....	69
8.3 ใบอนุญาตทำงาน.....	70
8.4 บัตรผู้มีถิ่นพำนักชั่วคราว.....	70

บทที่ 9 การธนาคารและการเงิน	71
9.1 สถาบันการเงินในเวียดนาม.....	72
9.2 การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ.....	74
9.3 แหล่งเงินทุน.....	74
9.4 การโอนเงินตราออกนอกประเทศ.....	74
9.5 ตลาดหลักทรัพย์ในเวียดนาม.....	75
บทที่ 10 การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	78
10.1 ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม.....	79
10.2 ภาษีด้านสิ่งแวดล้อม.....	80
บทที่ 11 ต้นทุนการทำธุรกิจ	81
11.1 อัตราค่าเช่าที่ดิน.....	82
11.2 ราคาค่าก่อสร้างโรงงาน.....	82
11.3 อัตราค่าจ้างแรงงาน.....	82
11.4 อัตราค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่นๆ.....	83
11.5 อัตราค่าขนส่งและโลจิสติกส์.....	83
บทที่ 12 กฎระเบียบเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก	86
12.1 ขั้นตอนและกฎระเบียบการนำเข้า.....	87
12.2 ตัวอย่างกฎระเบียบสินค้าบางประเภทของเวียดนาม.....	94
12.2.1 ระเบียบการนำเข้าผักและผลไม้.....	94
12.2.2 กฎระเบียบเพื่อควบคุมสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหาร.....	95
12.2.3 ระเบียบการนำเข้าเครื่องสำอาง.....	96
บทที่ 13 การครอบครองอสังหาริมทรัพย์	97
13.1 กฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของต่างชาติ.....	98
13.1.1 กฎระเบียบเกี่ยวกับการเช่าที่ดินของต่างชาติ.....	98
13.1.2 กฎระเบียบเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินของต่างชาติ.....	99
13.2 กฎระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนของต่างชาติในด้านอสังหาริมทรัพย์.....	99
บทที่ 14 สภาพการดำรงชีวิตในเวียดนาม	101
14.1 ประชากร.....	102
14.2 วัฒนธรรมด้านอาหาร.....	102
14.3 ที่พักอาศัย.....	103
14.4 ความปลอดภัย.....	103

บทที่ 15 มารยาททางวัฒนธรรมในการติดต่อธุรกิจกับชาวเวียดนาม	104
15.1 เวลาในการเจรจาธุรกิจ.....	105
15.2 โครงสร้างธุรกิจ.....	105
15.3 การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจและคำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ.....	105
15.4 ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นในการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม.....	106
15.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในเวียดนาม.....	108
15.6 หน่วยงานราชการและเอกชนไทยในประเทศเวียดนาม.....	109
 บรรณานุกรม	 111

1

ข้อมูลพื้นฐาน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1.1 สภาพภูมิประเทศ

ประเทศเวียดนามตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอินโดจีน มีพื้นที่ประมาณ 331,698 ตารางกิโลเมตร ความหนาแน่นของประชากรประมาณ 283 คน ต่อตารางกิโลเมตร เรียงเป็นรูปตัว S ตามแนวชายฝั่งตะวันตกของทะเลจีนใต้ระหว่างละติจูดที่ 23 องศา 22 ลิปดาเหนือ ถึง 8 องศา 30 ลิปดาเหนือ และระหว่างลองจิจูดที่ 102 องศา 10 ลิปดาตะวันออก ถึง 109 องศา 29 ลิปดาตะวันออก ทิศเหนือติดกับประเทศจีน ความยาว 1,281 กิโลเมตร ทิศตะวันตกติดประเทศลาว ความยาว 2,130 กิโลเมตร ทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับประเทศกัมพูชา ความยาว 1,228 กิโลเมตร และอ่าวไทย ทิศตะวันออกมีชายฝั่งทะเลยาวติดกับทะเลจีนใต้ ความยาว 3,444 กิโลเมตร ประมาณ 3 ใน 4 ของเวียดนาม ประกอบด้วยภูเขาและป่าไม้ บริเวณแผ่นดินทั้งหมดของเวียดนาม มีพื้นที่ราว 328,000 ตารางกิโลเมตร นอกนั้นเป็นไหล่เขาและหมู่เกาะต่างๆ นับพันเกาะเรียงรายตั้งแต่อ่าวตังเกี๋ยไปจนถึงอ่าวไทย นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญสองแห่ง คือ ที่ราบลุ่มปากแม่น้ำแดง (Red River Delta) ทางภาคเหนือ และที่ราบลุ่มปากแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) ทางทิศใต้เวียดนามเป็นประเทศที่มีพื้นที่แคบแต่มีความยาวมาก ทำให้ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

ภาคเหนือ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงโดยเฉพาะเทือกเขาฟานซีปัน (Fan Si Pan) ซึ่งสูงถึง 3,143 เมตร สูงที่สุดในคาบสมุทรอินโดจีน มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำกุง (Cung) ซึ่งไหลไปบรรจบกับแม่น้ำแดงเป็นดินดอนสามเหลี่ยม (Red River Delta) ที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก และเป็นที่ตั้งของกรุงฮานอย (Ha Noi) ซึ่งเป็นเมืองหลวง

ภาคกลาง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเต็มไปด้วยหินภูเขาไฟ หาดทราย เนินทราย และทะเลสาบ

ภาคใต้ แม้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง แต่ก็มีที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) หรือที่รู้จักกันในชื่อ กู้ลองยาง (Cuu Long Giang) อันอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งเพาะปลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นที่ตั้งของนครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City) หรือ อดีตเรียกว่าไซ่ง่อน (Sai Gon)

1.2 สภาพภูมิอากาศ

เป็นเขตร้อนชื้น แต่มีความแตกต่างด้านภูมิอากาศอย่างมากระหว่างภาคเหนือและภาคใต้

เวียดนามทางตอนใต้ มีภูมิอากาศคล้ายแถบเส้นศูนย์สูตร มีอุณหภูมิเฉลี่ยคล้ายประเทศไทย คือ ประมาณ $27 - 30^{\circ}\text{C}$ และมี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน (พ.ค. - ต.ค.) และฤดูร้อน (พ.ย. - เม.ย.)

เวียดนามทางตอนเหนือ มีภูมิอากาศคล้ายเขตเมืองร้อน มีอุณหภูมิแตกต่างกันอย่างมากระหว่างช่วงร้อนที่สุดและหนาวที่สุด โดยมี 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค. - เม.ย.) อุณหภูมิระหว่าง $17 - 23^{\circ}\text{C}$ ฤดูร้อน (พ.ค. - ส.ค.) อุณหภูมิระหว่าง $30 - 39^{\circ}\text{C}$ ฤดูใบไม้ร่วง (ก.ย. - พ.ย.) อุณหภูมิระหว่าง $23 - 28^{\circ}\text{C}$ ฤดูหนาว (ธ.ค. - ก.พ.) อุณหภูมิระหว่าง $7 - 16^{\circ}\text{C}$

1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า

เมืองหลวง

กรุงฮานอย (Ha Noi) เป็นเมืองหลวงอยู่ทางภาคเหนือ มีพื้นที่ประมาณ 3,345 ตารางกิโลเมตร (หลังรวมจังหวัดใกล้เคียงเข้าเป็นกรุงฮานอยใหม่ เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2553) ประชากรประมาณ 10 ล้านคน ตั้งอยู่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง โดยมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านฮานอยยังเป็นศูนย์กลางการบริหารประเทศและเป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าทางภาคเหนือโดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Noi Bai และเป็นเมืองที่มีนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Park) ทั้งหมด 38 แห่ง และเขตอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (Industrial Clusters) อีก 100 แห่ง ฮานอยมีผู้ประกอบการทั้งหมดประมาณ 161,646 ราย

เมืองสำคัญและเมืองท่า

เมืองสำคัญทางภาคเหนือ ได้แก่

นครโฮฟอง (Hai Phong) ห่างจากกรุงฮานอย 120 กิโลเมตร มีพื้นที่ 1,561 ตารางกิโลเมตร ประชากรราว 2.02 ล้านคน เป็นเมืองท่าสำคัญและใหญ่ที่สุดในภาคเหนือและเป็นเขตอุตสาหกรรมหนัก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเคมี ต่อเรือ และวัสดุก่อสร้าง มีนิคมอุตสาหกรรม 19 แห่ง มีท่าเรือสำคัญ คือ Hai Phong Port และสนามบินนานาชาติ Cat Bi ในปี 2558 มีการเปิดใช้ทางด่วนเชื่อมกรุงฮานอยและจังหวัดโฮฟอง (Hanoi-Hai Phong Expressway) ระยะทาง 105 กิโลเมตร มูลค่าลงทุน 2,000 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งช่วยลดระยะเวลาเดินทางระหว่างสองเมืองจาก 2.5 ชั่วโมง เหลือ 1.5 ชั่วโมง นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังอยู่ระหว่างการขยายและปรับปรุงท่าเรือน้ำลึก Lach Huyen Deep Sea Port ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของท่าเรือโฮฟอง คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2563 รวมถึงการยกระดับสนามบินนานาชาติ Cat Bi ให้รองรับผู้โดยสารได้ราว 8 ล้านคนต่อปีภายในปี 2568 นับเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในจังหวัดโฮฟอง

กวางนินห์ (Quang Ninh) มีพื้นที่ 6,099 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 1.4 ล้านคน กวางนินห์เป็นเมืองท่าทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม มีชายแดนติดต่อกับประเทศจีน มีท่าเรือสำคัญได้แก่ Hon Gai Port และมีนิคมอุตสาหกรรมมากกว่า 15 แห่ง เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติและเป็นแหล่งถ่านหินใหญ่ที่สุดในประเทศ รวมทั้งมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามที่มีชื่อเสียงระดับโลก คือ อ่าวฮาลอง (Ha Long Bay) กวางนินห์ดึงดูดการลงทุนในด้านต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวและการบริการ การขนส่งทางน้ำ การค้า เป็นต้น

บั๊กนินห์ (Bac Ninh) มีพื้นที่ 822.7 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.37 ล้านคน ห่างจากท่าอากาศยานนอยบาย 30 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรม 15 แห่ง เขตอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (Industrial Clusters) อีก 22 แห่ง และมีโรงงานใหญ่ๆ ตั้งอยู่จำนวนมาก เช่น Sam Sung, Canon, Sumitomo, ABB, Orion เป็นต้น บั๊กนินห์ดึงดูดการลงทุนในด้านอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมสนับสนุน

ไฮเซียง (Hai Duong) มีพื้นที่ 1,662 ตารางกิโลเมตร ประชากร 2.57 ล้านคน เป็นหนึ่งใน 7 จังหวัดที่เป็นเขตเศรษฐกิจหลักของภาคเหนือ มีนิคมอุตสาหกรรม 11 แห่ง ดึงดูดนักลงทุนกว่า 300 โครงการจาก 21 ประเทศ โดยมีโครงการ FDI 235 โครงการที่มีทุนจดทะเบียนรวมกว่า 4,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และ 64 โครงการที่มีทุนในประเทศ 100% (DDI) ด้วยทุนจดทะเบียนรวมกว่า 17,666 ล้านดอลลาร์ ไฮเซียงเป็นจังหวัดที่มีระบบสาธารณสุขระดับโลกต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่การลงทุน

ฮึงเยียน (Hung Yen) ห่างจากฮานอย 30 กิโลเมตร มีพื้นที่ 923 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.31 ล้านคน เป็นหนึ่งในจำนวนจังหวัดที่เป็นเขตเศรษฐกิจหลักของภาคเหนือ มีนิคมอุตสาหกรรม 13 แห่ง ในนั้นมีบริษัทที่มาจากต่างชาติ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี จีน ไทย เป็นต้น

เซินลา (Son La) มีพื้นที่ 14,174 ตารางกิโลเมตร มีชายแดนติดกับประเทศลาว 250 กิโลเมตร ประชากร 1.25 ล้านคน โดยพื้นที่กว่าร้อยละ 80 เป็นไหล่เขา เหมาะแก่การทำฟาร์มโคนม มีเหมืองแร่มากกว่า 50 แห่ง กับแร่ธาตุที่มีคุณค่าสูงหลายชนิด มีนิคมอุตสาหกรรม 7 แห่ง

ลายเจิว (Lai Chau) มีพื้นที่ 9,068 ตารางกิโลเมตร ประชากร 470,600 คน มีชายแดนติดกับประเทศจีน มีสนามบินคือ Dien Bien Phu Airport เป็นเขตภูเขาที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติโดยมีแร่ธาตุกว่า 20 ชนิด มีเหมืองแร่ประมาณ 120 แห่ง และมีศักยภาพในด้านไฟฟ้าพลังน้ำ

เตวียนกวาง (Tuyen Quang) เป็นจังหวัดภูเขา มีพื้นที่ 5,868 ตารางกิโลเมตร ประชากร 784,811 คน ห่างจากฮานอย 165 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยป่าไม้ และไม่มีค่าต่างๆ รวมถึงพืชสมุนไพรกว่า 1,000 ชนิด

หล่าวกาย (Lao Cai) มีพื้นที่ 6,384 ตารางกิโลเมตร ประชากร 801,345 คน มีชายแดนติดต่อกับจังหวัดยูนนานของจีน มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์และไม้หายากหลายชนิด รวมถึงพืชสมุนไพรและสัตว์หายากอื่นๆ เช่น กวาง หมูป่า เสือ เป็นต้น และมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงคือ ซาปา เป็นเมืองที่มีทิวทัศน์สวยงาม สภาพอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี ที่สำคัญ จังหวัดหล่าวกายมีชื่อเสียงด้านทรัพยากรแร่ธาตุโดยมีแร่ธาตุ 35 ประเภทกับเหมืองแร่ที่มีคุณภาพดี 150 เหมือง ทางด่วนฮานอย - หล่าวกายมีความยาว 265 กิโลเมตร โดยผ่าน 5 จังหวัด คือ ฮานอย (Ha Noi) หวิญฟุก (Vinh Phuc) ฟู่เถาะ (Phu Tho) เวียนบาย (Yen Bai) และหล่าวกาย (Lao Cai) ใช้เวลาเดินทางเพียง 3.5 ชั่วโมง จากฮานอยถึงหล่าวกายโดยรถยนต์ นอกจากนี้สนามบินหล่าวกายอยู่ในระหว่างการสร้างขึ้น มีแผนจะสร้างเสร็จในปี 2573

เมืองสำคัญทางภาคกลาง ได้แก่

นครดานัง (Da Nang) มีพื้นที่ 1,283 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.6 ล้านคน เป็นศูนย์กลางธุรกิจการท่องเที่ยว และเป็นเมืองท่าสำคัญ โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Da Nang และมีท่าเรือ Tien Sa Seaport

กวางนาม (Quang Nam) มีพื้นที่ 10,438 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.84 ล้านคน มีเมืองสำคัญคือ ฮอยอัน (Hoi An) เป็นเมืองเก่าที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

เถว เทียน เว้ (Thua Thien Hue) มีพื้นที่ 5,065 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.283 ล้านคน มีเมืองสำคัญคือ เว้ (Hue) เป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเวียดนาม มีท่าอากาศยานนานาชาติ Phu Bai

เมืองสำคัญทางภาคใต้ ได้แก่

นครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) เป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของเวียดนาม มีพื้นที่ 2,096 ตารางกิโลเมตร ประชากรประมาณ 9 ล้านคน เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าและบริการ การนำเข้าส่งออก การลงทุนและเป็นศูนย์กลางของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคมของนานาชาติ โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติ Tan Son Nhat และมีท่าเรือ Sai Gon ซึ่งเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ

นครเกิ่นเธอ (Can Tho) มีพื้นที่ 1,402 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 1.3 ล้านคน เป็นศูนย์กลางของเขตลุ่มแม่น้ำโขง และเป็นเขตเศรษฐกิจหลักอันดับที่ 4 ของประเทศ เมืองอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลที่สำคัญ และเป็นแหล่งปลูกข้าวใหญ่ที่สุดของเวียดนาม

เตียนยาง (Tien Giang) มีพื้นที่ 2,367 ตารางกิโลเมตร ประชากรมากกว่า 1.76 ล้านคน ห่างจากนครโฮจิมินห์ 70 กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว 32 กิโลเมตร เนื่องจากเตียนยางตั้งอยู่ในบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง ซึ่งมีดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชเขตร้อน จึงเป็นแหล่งผลิตข้าวและผลไม้ต่างๆ อาทิ ทุเรียน มะม่วง รวมถึงผลไม้เมืองร้อนชนิดอื่นๆ

บาเรียะ - หวุงเต่า (Ba Ria - Vung Tau) มีพื้นที่ 1,987 ตารางกิโลเมตร ประชากร 1.15 ล้านคน เป็นเมืองที่มีการผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ในจังหวัด Ba Ria - Vung Tau มีนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 37 แห่ง

บิ่นห์เซือง (Binh Duong) อยู่ในเขตเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ มีพื้นที่ 2,694 ตารางกิโลเมตร ประชากร 2.45 ล้านคน มีนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 35 แห่ง เป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจรวดเร็ว ผลิตภัณฑ์ส่งออกหลักๆ คือ ผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า ยางพารา เป็นต้น

ด่งนาย (Dong Nai) มีพื้นที่ 5,907 ตารางกิโลเมตร ประชากร 3.2 ล้านคน เป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตสามเหลี่ยมพัฒนา คือ Ho Chi Minh – Binh Duong – Dong Nai ตั้งแต่ต้นปี 2564 จนถึงปัจจุบัน นิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดด่งนายได้ดึงดูดโครงการโดยตรงจากต่างประเทศ 58 โครงการ ด้วยทุนจดทะเบียนประมาณ 670 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยที่โครงการ FDI จำนวน 39 โครงการ ด้วยทุนกว่า 420 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนที่เหลือเป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติใหม่ ปัจจุบันด่งนาย มีสวนอุตสาหกรรม 32 แห่งที่ดำเนินการอยู่ โครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศประมาณ 1,400 โครงการ จาก 41 ประเทศ โดยมีทุนจดทะเบียนรวม 27,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

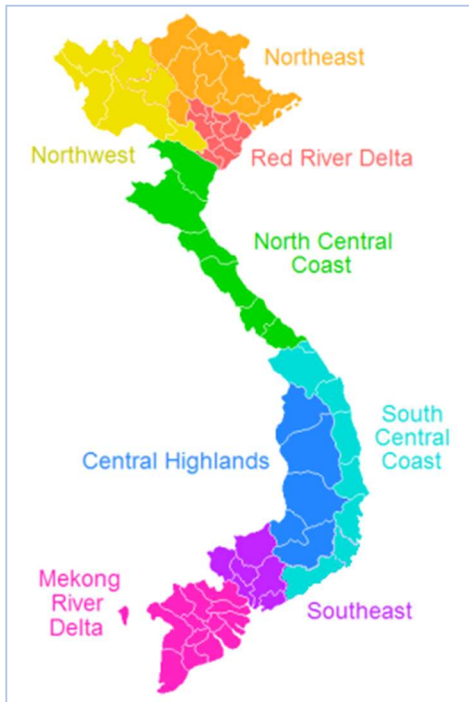
ดาลัต (Da Lat) จะคล้ายกับกรุงปารีสของฝรั่งเศส จนได้รับการขนานนามว่า “Le Petit Paris” เป็นเมืองเล็กๆ ที่เงียบสงบ ปกคลุมไปด้วยทิวสนและมวลดอกไม้บานาพันธุ์ จนได้รับการขนานนามว่า “มหานครแห่งดอกไม้ของเวียดนาม” ดาลัตยังมีชื่อเสียงในด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและฟื้นฟูสุขภาพ

1.4 สภาพแวดล้อมด้านการเมืองการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง

การปกครองแบ่งเป็น 58 จังหวัด และ 5 นคร (กรุงเทพมหานคร นครโฮฟอง นครดานัง นครโฮจิมินห์ และนครเกิ่นเทอ) แบ่งเป็น 8 ภาค คือ

- ภาคเหนือฝั่งตะวันออก มี 4 จังหวัด มีชายแดนติดลาวและจีน
- ภาคเหนือฝั่งตะวันตก มี 11 จังหวัด
- เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง มี 9 จังหวัด และ 2 นคร คือ กรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองหลวง และนครโฮฟองที่เป็นเมืองท่า
- เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนเหนือ มี 6 จังหวัดซึ่งทุกจังหวัดติดกับ สปป.ลาว
- เขตชายฝั่งทะเลภาคกลางทางตอนใต้ มี 5 จังหวัด และ 1 นคร คือ นครดานัง
- เขตที่ราบสูงภาคกลาง มี 5 จังหวัด พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาชนกลุ่มน้อย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตนี้
- ภาคใต้ฝั่งตะวันออก มี 7 จังหวัด และ 1 นคร คือ นครโฮจิมินห์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการค้าของประเทศ
- ที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง มี 12 จังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก และ 1 นครคือ นครเกิ่นเทอ มีชายแดนติดกัมพูชาแต่ละจังหวัด

1.5 สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม

1.5.1 ประชากร

ประมาณ 98.135 ล้านคน (ณ มิถุนายน 2564) เวียดนามมีประชากรเป็นอันดับ 3 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (รองจากอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์) และเป็นอันดับ 15 ของโลก โดยมีสัดส่วนชาย: หญิง เป็นร้อยละ 49.8 : ร้อยละ 50.2 อัตราการเติบโตของประชากรโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.14 ต่อปี ผู้ชายมีอายุเฉลี่ย 71.0 ปี ขณะที่ผู้หญิงมีอายุเฉลี่ย 76.3 ปี (2562)

โครงสร้างอายุ : ประชากรที่มีอายุ 0 - 14 ปี มีสัดส่วนร้อยละ 35.7 อายุ 15 - 64 ปี ร้อยละ 53 และอายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 11.3 (2562) การสำรวจล่าสุดพบว่าชาวเวียดนามร้อยละ 37.7 อาศัยอยู่ในเขตเมืองที่เหลือนี้อีกร้อยละ 62.3 อยู่ในชนบท

1.5.2 สังคมและวัฒนธรรม

ชาวเวียดนามส่วนใหญ่เป็นเชื้อชาติกิง (Kinh) หรือเวียดนาม (Viet) โดยมีมากกว่าร้อยละ 86 นอกนั้นเป็นชนกลุ่มอื่นๆ อีก 53 เชื้อชาติกระจายอยู่ตามเทือกเขาและที่ราบสูง ประชากรเวียดนามส่วนใหญ่ไม่นับถือศาสนาแต่นับถือลัทธิต่างๆ (ร้อยละ 80.8) มีบ้างที่นับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน (ร้อยละ 9.3) ศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 7.2) อิสลาม (ร้อยละ 0.1) และอื่นๆ (ร้อยละ 2.6)

เวียดนามนับเป็นประเทศหนึ่งในแถบคาบสมุทรอินโดจีนที่มีขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมเก่าแก่ที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และยังคงสืบทอดมาถึงปัจจุบัน และโดยที่เวียดนามมีความสัมพันธ์กับจีนมาก่อนการปฏิวัติระบบการปกครอง จึงทำให้ความเชื่อ ศิลปะ วิธีการดำรงชีวิต ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ของจีนมีอิทธิพลต่อเวียดนามด้วย รวมทั้งลัทธิขงจื๊อที่ให้ความสำคัญต่อการนับถือเซ่นไหว้บรรพบุรุษ ลัทธิเต๋า ที่สอนเรื่องความสมดุลของธรรมชาติ รวมไปถึงศาสนาพุทธนิกายมหายานที่สอนเรื่องกรรมดีและกรรมชั่ว

ชาวเวียดนามเชื่อว่าทุกหนทุกแห่งมีเทพเจ้าสถิตย์อยู่ ไม่ว่าจะเป็นเทพเจ้าดิน เทพเจ้าน้ำ หรือเทพเจ้าอื่นๆ ดังนั้น นอกจากวัดในศาสนาพุทธ (จ้าว - Chua) ศาลาประชาคม (ดินห์ - Dinh) หรือวิหารบูชาจักรพรรดิในอดีต (เด็น - Den) แล้ว ยังมีการตั้งวิหารบูชาเทพเจ้า (เหมียว - Mieu) กระจายอยู่โดยทั่วไป ประชาชนนิยมนำดอกไม้ ธูป เทียน และผลไม้ มาสักการะบูชาในวันที่ 1 และ 15 ค่ำ

1.5.3 กิจกรรมสำคัญทางศาสนา

- เทศเตวียนดาน (Tet Nguyen Dan)" แปลว่า "เทศกาลแห่งรุ่งอรุณแรกของปี" ที่ชาวบ้านนิยมเรียกกันสั้นๆ ว่า "เทศกาลเต็ต (Tet)" เป็นเทศกาลที่สำคัญที่สุด โดยจะเริ่มต้นขึ้น 1 สัปดาห์ก่อนจะถึงวันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ คือ อยู่ระหว่างปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ในวันขึ้น 15 ค่ำ ของวันที่ดวงอาทิตย์อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรมากที่สุดที่สุดในฤดูหนาวกับวันที่กลางวันยาวเท่ากับกลางคืน (วิษุวัต) ในฤดูใบไม้ผลิ เทศกาลนี้เป็นการเฉลิมฉลองในภาพรวมทั้งหมดของความเชื่อในเทพเจ้า ลัทธิเต๋า และขงจื๊อ ศาสนาพุทธ รวมถึงการเคารพบรรพบุรุษ

- "เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง" โดยนับตามจันทรคติตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี ชาวบ้านจัดประกวด "ขนมปั้นจุงฟู" หรือขนมเปียะโก๋ญวน ที่มีรูปร่างกลม มีไส้ถั่วและไส้ผลไม้ พร้อมทั้งจัดขบวนแห่เชิดมังกรขึ้น เพื่อแสดงความเคารพต่อพระจันทร์ ในบางหมู่บ้านอาจประดับโคมไฟ พร้อมทั้งจัดงานขับร้องเพลงพื้นบ้าน

1.5.4 ภาษาราชการ

ภาษาราชการคือภาษาเวียดนาม ส่วนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีการใช้ควบคู่กับภาษาเวียดนาม ในเอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าต่างชาติ และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ รวมทั้งในเว็บไซต์ของหน่วยงานธุรกิจและภาครัฐ

1.5.5 สกุลเงิน

สกุลเงิน คือ ด่ง (Dong) 1 USD = 22,963 ด่ง (ณ เดือน มิ.ย 2564)

1.5.6 เวลา

เวลาเท่ากับเวลาในประเทศไทย

1.6 ระบบการปกครอง

เวียดนามปกครองโดยระบบสังคมนิยม มีพรรคการเมืองเดียว คือ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) ที่มีอำนาจสูงสุดตามรัฐธรรมนูญที่ประกาศใช้เมื่อปี 2535 มีสภาแห่งชาติ (National Assembly) ที่มาจากการเลือกตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี สำหรับรัฐบาลได้รับการแต่งตั้งจากสภาแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี

โครงสร้างการปกครองของเวียดนาม แบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

- ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สภาแห่งชาติ (National Assembly) ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติมีสมาชิก รวม 496 คน มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดนโยบายทั้งภายในและต่างประเทศ มีหน้าที่บัญญัติและแก้ไขกฎหมาย แต่งตั้งประธานาธิบดีตามที่พรรคคอมมิวนิสต์เสนอ ให้การรับรองหรือถอดถอนนายกรัฐมนตรีตามที่ประธานาธิบดีเสนอ รวมทั้งแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ อันเป็นระบบการบริหารแบบผู้นำร่วม
- ฝ่ายบริหาร (หรือรัฐบาลส่วนกลาง) ประกอบด้วย ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และ คณะรัฐมนตรี รวมไปถึงตำแหน่งสำคัญในพรรคคอมมิวนิสต์ เช่น สมัชชาของพรรคคอมมิวนิสต์ มีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหารระดับสูง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดของพรรค คณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กรมการเมือง (Politburo) เป็นองค์กรบริหารสูงสุดเป็นศูนย์กลางอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด

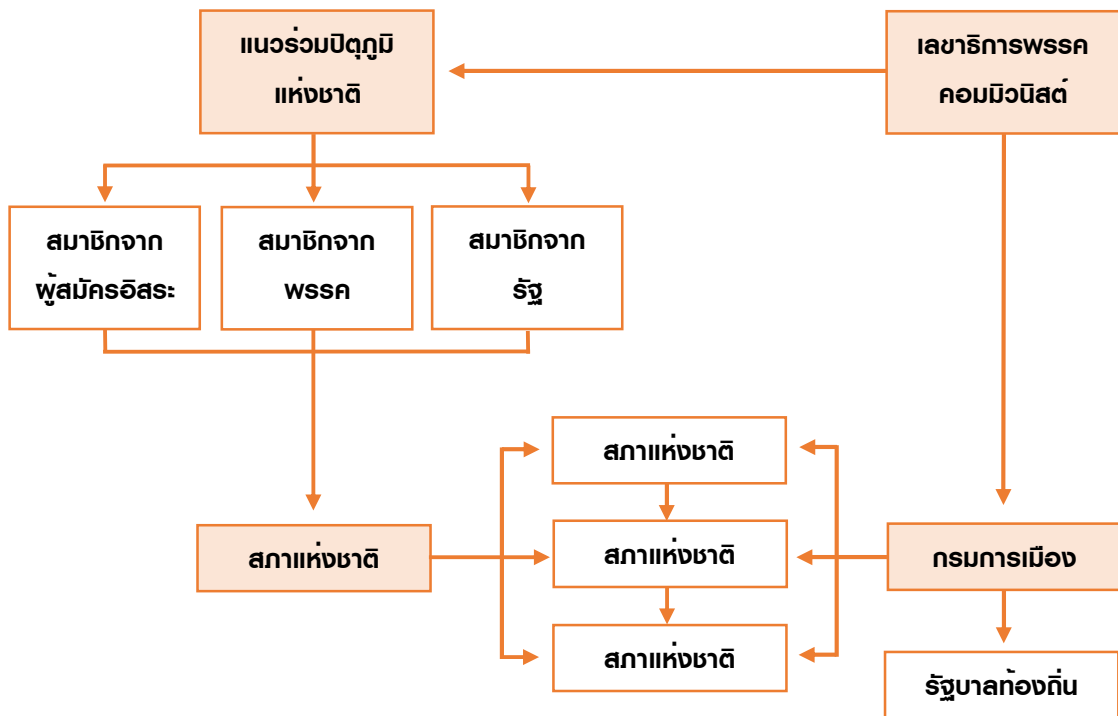
ประธานาธิบดี (ผู้นำประเทศ) คือ นายเหงียน ขวน ฟุก (Nguyen Xuan Phuc)

นายกรัฐมนตรี (ผู้นำรัฐบาล) คือ นายฟาม มินห์ ฉินห์ (Pham Minh Chinh)

รายชื่อผู้นำสำคัญทางการเมือง

เลขาธิการพรรค	นายเหงียน ฟู จ่อง (Nguyen Phu Trong)
ประธานาธิบดี	นายเหงียน ขวน ฟุก (Nguyen Xuan Phuc)
ประธานสภาแห่งชาติ	นายเวือง ดินห์ เหวะ (Vuong Dinh Hue)
นายกรัฐมนตรี	นายฟาม มินห์ ฉินห์ (Pham Minh Chinh)
รองนายกรัฐมนตรี	นายเล วัน แถ่ง (Le Van Thanh)
	นายฟาม บิง มิง (Pham Binh Minh)
	นายหวู ดึก ดาม (Vu Duc Dam)
	นายเล มิงห์ ค้าย (Le Minh Khai)

โครงสร้างการปกครองของเวียดนาม

ที่มา : ฝ่ายวิจัย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

• การปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละจังหวัดจะมีคณะกรรมการประชาชน (Provincial People's Committee) ทำหน้าที่บริหารงานภายในท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ นโยบายและกฎระเบียบต่างๆ ที่บัญญัติโดยองค์กรของรัฐที่อยู่ในระดับสูงกว่า ระบบการบริหารราชการท้องถิ่นของเวียดนามแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัดและเทียบเท่า มี 58 จังหวัด กับอีก 5 นคร คือ ฮานอย ไฮจิन्ह ไฮฟอง ดานัง และเกิ่นเธอ ซึ่งจะได้รับงบประมาณจากส่วนกลางโดยตรง รวมทั้งข้าราชการจะได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากส่วนกลาง จึงมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน ปัจจุบันเวียดนามมีอำเภอ 705 แห่ง และระดับตำบลมีประมาณ 10,599 แห่ง

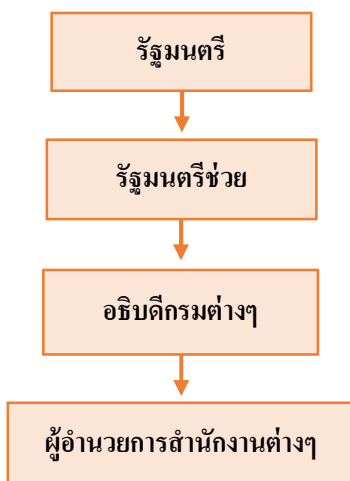
• กระทรวงที่ดูแลด้านการค้าการลงทุน การต่างประเทศของเวียดนาม ได้แก่

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า ดูแลเรื่องการค้า

กระทรวงวางแผนและการลงทุน ดูแลเรื่องการลงทุน

กระทรวงการต่างประเทศ ดูแลเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศ

โดยแต่ละกระทรวงจะมีโครงสร้างองค์กร ดังนี้

นอกจากนี้ ในแต่ละจังหวัดจะมีสำนักงานอุตสาหกรรมและการค้า สำนักงานวางแผนและการลงทุน และสำนักงานวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งดูแลเรื่องการค้า การลงทุน และการต่างประเทศตามลำดับที่ทำหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด

1.7 สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน

เวียดนามมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีจำนวนประชากรประมาณ 97 ล้านคน ซึ่งเป็นทั้งแหล่งแรงงานและตลาดสำหรับสินค้าและบริการได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเวียดนามยังมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สะดวกต่อการขนส่งทางบกเชื่อมต่อกับประเทศอื่นในอาเซียน และเป็นเส้นทางออกสู่ทะเลของลาวและมณฑลยูนนานของจีน จึงทำให้เวียดนามเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง และเป็นที่น่าสนใจของนักลงทุนจากต่างประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ การแปรรูปพืชผลเกษตร การแปรรูปอาหารทะเล ธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับรถยนต์ การก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ธุรกิจร้านอาหารและธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

รัฐบาลเวียดนามมีนโยบายส่งเสริมให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำการค้าและลงทุน โดยมีการปรับปรุงและแก้ไขกฎระเบียบอย่างต่อเนื่อง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน นอกจากนี้ การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การเข้าร่วมความตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ จำนวน 13 ฉบับ โดยมีความตกลงที่สำคัญล่าสุด อาทิ ความตกลงการค้าเสรีกับสหภาพเศรษฐกิจเอเชีย (Viet Nam - EAEU FTA) ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (CPTPP) ความตกลง EU - Viet Nam (EVFTA) และความตกลงกับสหราชอาณาจักร (UKVFTA) ซึ่งช่วยเพิ่มข้อได้เปรียบและโอกาสในการขยายตลาดการค้าระหว่างประเทศ

ตามรายงาน (Doing Business 2020 report) ของ World Bank ระบุสภาพแวดล้อมเพื่อการลงทุนและประกอบธุรกิจในประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยปี 2563 เวียดนามได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีความสะดวกในการทำธุรกิจอันดับที่ 70 จาก 190 ประเทศทั่วโลกและเป็นอันดับที่ 5 ในอาเซียนรองจากสิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย และบรูไนตามลำดับ โดยพิจารณาจาก 10 ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจของเวียดนามในปี 2563 จำแนกตามตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	อันดับ
1. การเริ่มต้นธุรกิจ	115
2. การขออนุญาตก่อสร้าง	25
3. การขอใช้ไฟฟ้า	27
4. การจดทะเบียนทรัพย์สิน	64
5. การได้รับสินเชื่อ	25
6. การคุ้มครองนักลงทุน	97
7. การชำระภาษี	109
8. การค้าระหว่างประเทศ	104
9. การบังคับให้เป็นไปตามสัญญา	68
10. การแก้ปัญหาการล้มละลาย	122

เวียดนามได้ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ดัชนีการเริ่มต้นธุรกิจอยู่ในระดับที่น่าพอใจเมื่อเทียบกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น รวมทั้งได้ริเริ่มปฏิรูปภาคการเงินเพื่อให้กลุ่มทุนเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจได้สะดวกขึ้น อย่างไรก็ตาม เวียดนามยังมีปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางพลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพลังงานไฟฟ้าและปัญหาด้านระบบภาษีที่ยังมีความซับซ้อนแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ นักลงทุนจึงควรศึกษาและวางแผนป้องกันรวมทั้งรับมือกับปัญหาดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

การลงทุนโดยตรงในประเทศเวียดนาม (Foreign Direct Investment: FDI)

ประเทศเวียดนามจัดว่าเป็นประเทศที่นำลงทุนประเทศหนึ่งในเอเชีย ส่วนหนึ่งมาจากนโยบายของรัฐบาลที่เร่งให้มีการเปิดเสรีทางด้านการลงทุนเพื่อสอดคล้องกับข้อตกลงขององค์การการค้าโลก นับจนถึงเดือนธันวาคม ปี 2563 เวียดนามมีโครงการลงทุนจากต่างชาติ 33,070 โครงการ ด้วยทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 384,044 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เกาหลีใต้เป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่สุดด้วย 8,983 โครงการ โดยมีมูลค่าเงินทุนจดทะเบียน 70,645 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.4 ของมูลค่าเงินทุนทั้งหมด รองมาเป็นญี่ปุ่นที่มี 4,632 โครงการ ด้วยมูลค่าเงินทุนจดทะเบียน 60,257 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 15.7 และถัดไปเป็นสิงคโปร์ ที่มี 2,629 โครงการ มูลค่า 56,551 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 14.7 เป็นต้น

โครงการลงทุนสำคัญที่ได้รับการอนุมัติในปี 2563 ได้แก่ โครงการโรงผลิตก๊าซธรรมชาติเหลว LNG ของสิงคโปร์ ในจังหวัด Bac Lieu โดยมีเงินลงทุน 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีเป้าหมาย

เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติเหลว LNG โครงการ Long Son Petrochemicals ของบริษัท SCG ประเทศไทยในจังหวัด Ba Ria-Vung Tau ปรับเพิ่มเงินทุน 1,386 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โครงการพัฒนาเมือง West Lake Urban Center ของเกาหลีในฮานอยปรับเพิ่มเงินทุน 774 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โครงการ Pegatron Việt Nam ของไต้หวันมีเงินลงทุน 481 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และโทรศัพท์ใน Hai Phong โครงการผลิตยางรถ Radian Jinyu ของจีนในจังหวัด Tay Ninh มีเงินลงทุน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โครงการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัท USI (ประเทศจีน) ใน Hai Phong มีเงินลงทุน 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โครงการ Sews - components Việt Nam ของญี่ปุ่นผลิตชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และผลิตภัณฑ์พลาสติกในจังหวัด Hung Yen ได้ปรับเพิ่มเงินลงทุน 75.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โครงการ Ce Link Vietnam 2 (ฮ่องกง) เงินลงทุนรวม 49.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ผลิตและแปรรูปชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัด Bac Giang เป็นต้น

ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 9 โดยมี 603 โครงการ ด้วยมูลค่าเงินทุนจดทะเบียนรวม 12,873 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นักลงทุนไทยส่วนใหญ่ลงทุนด้านอุตสาหกรรมการผลิตและการแปรรูป การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ธุรกิจค้าปลีก ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นต้น นักลงทุนไทยรายใหญ่ที่ลงทุนในเวียดนาม เช่น TCC Group, Central Group, SCG, CP Vietnam, Hemaraj, ThaiBev, Amata, B.Grimm Power, Super Energy Corporation, Stark Coporation, Gunkul Engineering, Gulf Energy Development เป็นต้น

ตารางที่ 1.2 การลงทุนโดยตรงจากต่างชาตินับถึงปี 2563 จำแนกตามรายประเทศ

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศ	จำนวนโครงการ	เงินทุนจดทะเบียนรวม
เกาหลีใต้	8,983.0	70,645.1
ญี่ปุ่น	4,632.0	60,257.6
สิงคโปร์	2,629.0	56,551.4
ไต้หวัน	2,792.0	33,707.2
ฮ่องกง	1,944.0	25,661.9
หมู่เกาะเวอร์จิน	869.0	22,255.2
จีน	3,123.0	18,459.7
มาเลเซีย	644.0	12,900.5
ไทย	603.0	12,873.9
เนเธอร์แลนด์	374.0	10,418.1
อื่นๆ	6,477.0	60,313.6
รวม	33,070.0	384,044.2

ที่มา: กรมการลงทุนจากต่างชาติ

ตารางที่ 1.3 การลงทุนโดยตรงจากต่างชาตินับถึงปี 2563 จำแนกตามรายจังหวัด

หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐ

จังหวัด	จำนวนโครงการ	เงินทุนจดทะเบียนรวม
Ho Chi Minh	9,952	48,190.5
Ha Noi	6,384	35,904.3
Binh Duong	3,932	35,499.8
Ba Ria-Vung Tau	496	32,748.6
Dong Nai	1,739	31,962.3
Hai Phong	849	20,202.6
Bac Ninh	1,642	19,912.8
Thanh Hoa	158	14,533.5
Ha Tinh	79	11,739.2
Thai Nguyen	181	8,722.0
อื่นๆ	7,658.0	124,628.5
รวม	33,070.0	384,044.2

ที่มา: กรมการลงทุนจากต่างชาติ

1.8 โครงสร้างและการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนาม

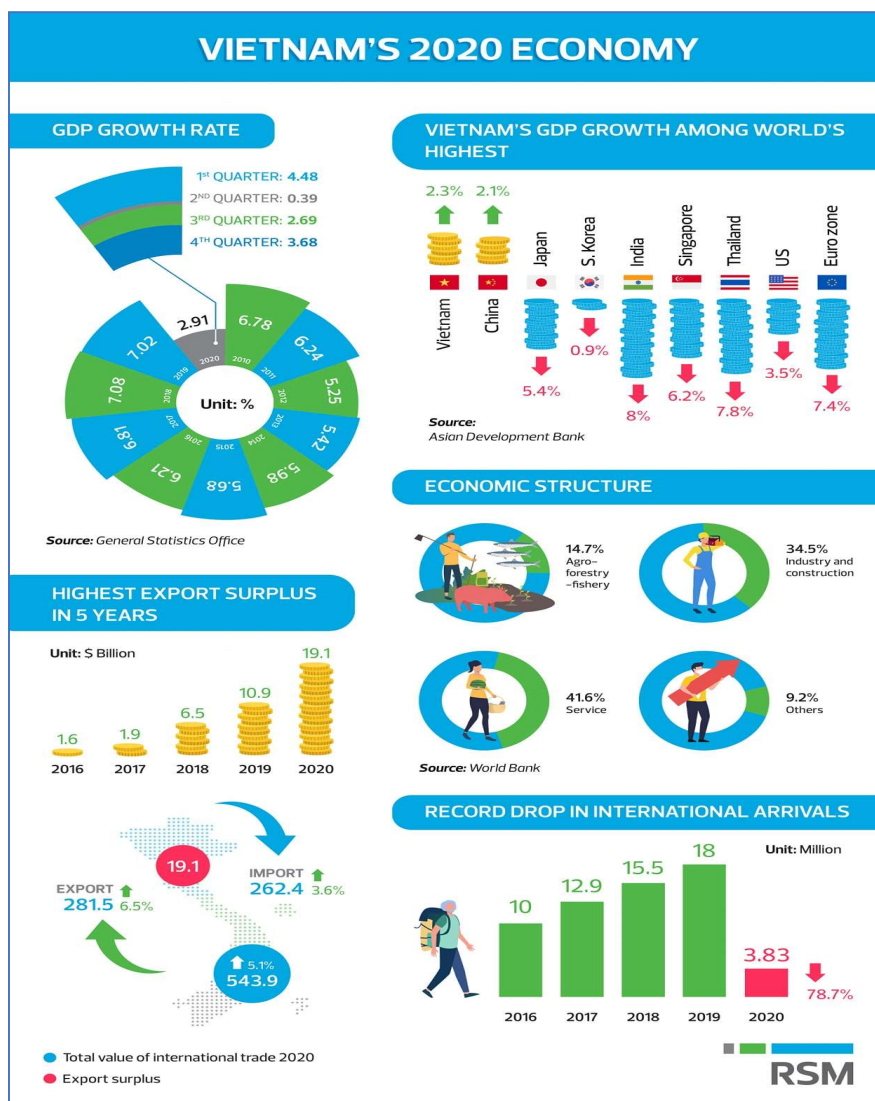
โครงสร้างเศรษฐกิจของเวียดนาม ณ ปี 2563 พบว่า ภาคบริการคิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมา ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 33.7 และภาคการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 14.9 ตามลำดับ

อัตราการเติบโต GDP ของเวียดนามในปี 2563 เติบโตร้อยละ 2.91 โดยภาคเกษตรกรรม ป่าไม้และประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.68 ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.98 และภาคบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.34 ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.23 เมื่อเทียบกับปี 2562 แม้ว่าจะเป็นอัตราการเติบโตที่ต่ำที่สุดในทศวรรษที่ผ่านมา แต่ในบริบทของการแพร่ระบาดของ COVID -19 ที่ซับซ้อน ถือว่าเวียดนามประสบความสำเร็จอย่างมาก ในปี 2563 GDP เฉลี่ยต่อหัวของคนเวียดนามประมาณ 2,750 เหรียญสหรัฐ

ตาราง 1.4 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจเวียดนามในปี 2563

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจ	อัตราการเติบโต
ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม	- 0.06
ยอดค้าปลีกของสินค้าและบริการ	+ 2.6
มูลค่าการส่งออก	+ 7.0
มูลค่าการนำเข้า	+ 3.7
ดัชนีราคาผู้บริโภค	+ 3.23
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	+ 2.31

ที่มา: กรมสถิติเวียดนาม

ที่มา: <https://www.rsm.global/>

1.9 การค้าระหว่างประเทศของเวียดนาม

ในปี 2563 เวียดนามเกินดุลการค้าประมาณ 251 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมูลค่าการส่งออก 55,558 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งออกเป็นมูลค่าการส่งออก 27,905 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมูลค่าการนำเข้า 27,653 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2563 เวียดนามมีมูลค่าการค้า 545,355 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งออกเป็นมูลค่าการส่งออก 282,655 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 และมูลค่าการนำเข้า 262,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 1.5 มูลค่าการค้าระหว่างประเทศของเวียดนามในปี 2563

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

	ปี 2562 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2562 (%)	ปี 2563 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2563 (%)
มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ	517,260	7.6	545,355	5.4
+ มูลค่าการส่งออก	264,189	8.4	282,655	7.0
+ มูลค่าการนำเข้า	253,071	6.8	262,700	3.7

ที่มา: กรมศุลกากรเวียดนาม

- ตลาดส่งออกหลักของเวียดนามในปี 2563 สหรัฐอเมริกายังคงเป็นผู้นำเข้าสินค้าเวียดนามรายใหญ่ที่สุดด้วยมูลค่า 77,077 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามด้วยจีน โดยมีมูลค่า 48,905 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 ญี่ปุ่น 19,284 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 5.2 เกาหลีใต้ 19,107 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 3.2 เป็นต้น

- ตลาดนำเข้าหลักของเวียดนาม ได้แก่ จีน ด้วยมูลค่า 84,186 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน รองมาเป็นเกาหลีใต้ โดยมีมูลค่า 46,895 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.3 ญี่ปุ่น 20,341 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 สหรัฐอเมริกา 12,713 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 5.0 เป็นต้น

- สินค้าส่งออกสำคัญของเวียดนามในปี 2563 ได้แก่ โทรศัพท์และส่วนประกอบมีมูลค่า 51,183.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.4 สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบมีมูลค่า 44,576 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีมูลค่า 29,809.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 9.2 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ 27,193 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.6 เป็นต้น

- สินค้านำเข้าหลักๆ ได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบมีมูลค่า 63,971 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.5 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ 37,251 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 โทรศัพท์และส่วนประกอบมีมูลค่า 16,645 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 ผ้าทุกชนิด 11,875 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 10.5 พลาสติก 8,397 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 6.9 เป็นต้น

การค้าระหว่างไทยกับเวียดนาม

การค้าระหว่างไทย - เวียดนามในปี 2563 มีมูลค่า 15,881.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 6.4 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยแบ่งเป็นมูลค่าการส่งออกไปเวียดนามที่ 10,964.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 6.0 ส่วนมูลค่า การนำเข้าสินค้าจากเวียดนาม 4,916.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 7.3

ตาราง 1.6 มูลค่าการค้าระหว่างไทย - เวียดนามในปี 2563

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

	ปี 2562 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2562 (%)	ปี 2563 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2563 (%)
มูลค่าการค้า	16,966.3	-3.4	15,881.7	-6.4
+ มูลค่าการส่งออกไปเวียดนาม	11,663.2	-3.2	10,964.8	-6.0
+ มูลค่าการนำเข้าจากเวียดนาม	5,303.1	-3.9	4,916.9	-7.3

ที่มา: กรมศุลกากรเวียดนาม

สินค้าหลักที่เวียดนามนำเข้าจากไทยในปี 2563 เรียงลำดับตามสัดส่วนการนำเข้า ดังนี้

ตาราง 1.7 สินค้าหลักที่เวียดนามนำเข้าจากไทยในปี 2563

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ลำดับ ที่	สินค้า	ปี 2562 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2562 (%)	ปี 2563 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการ เติบโตปี 2563
1	รถยนต์ทุกชนิด	1,526.90	38.7	1,072.8	-29.7
2	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และส่วนประกอบ	908.5	36.9	994.1	9.4
3	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,012.9	4.5	930.7	-8.1
4	เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านและส่วนประกอบ	913.8	-3.4	847.7	-7.2
5	ส่วนประกอบและชิ้นส่วนยานยนต์	645.2	4	733.4	13.7
6	วัตถุดิบพลาสติก	820.4	-15.8	670.9	-18.2
7	น้ำมันทุกประเภท	392.7	-60.3	449.0	14.3
8	สารเคมี	358.4	-17.1	354.2	-1.2
9	ผลิตภัณฑ์สารเคมี	281.7	-1.2	287.6	2.1
10	วัตถุดิบสิ่งทอ เครื่องหนัง	318.3	4.7	280.9	-11.7
	อื่นๆ	4,484.4	-2.1	4,343.5	-3.1
รวม		11,663.2	-3.2	10,964.8	-6.0

สินค้าที่เวียดนามส่งออกไปไทยในปี 2563 เรียงลำดับตามสัดส่วนการส่งออก ดังนี้

ตาราง 1.8 สินค้าหลักที่เวียดนามส่งออกไปไทยในปี 2563

หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ลำดับ ที่	สินค้า	ปี 2562 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2562 (%)	ปี 2563 (ม.ค -ธ.ค)	อัตราการเติบโต ปี 2563 (%)
1	โทรศัพท์และส่วนประกอบ	1,180	- 16.2	695.1	- 41.1
2	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	457.2	0.3	449.2	-1.7
3	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	404.8	7.7	437.6	8.1
4	ยานยนต์และชิ้นส่วน	396.1	4.3	395.1	- 0.3
5	เหล็ก เหล็กกล้า	226.1	- 0.3	390.5	72.7
6	น้ำมันดิบ	370.8	- 35.9	308.5	- 16.8
7	สัตว์น้ำสด แช่แข็ง แช่เย็น	293.5	0.5	247.6	- 15.6
8	สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	211.5	33.4	184.2	- 12.9
9	ผักผลไม้	74.9	66.1	157.2	109.9
10	ด้าย เส้นใย	119.3	7.1	93.5	- 21.6
	อื่นๆ	1,568.9	10.0	1,558.4	-0.7
	รวม	5,303.1	- 3.9	4,916.9	- 7.3

ที่มา: กรมศุลกากรเวียดนาม

1.10 เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

เวียดนามกำหนดเป้าหมายด้านเศรษฐกิจในช่วงปี 2564-2568 ดังนี้

- ❖ อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในช่วง 5 ปี 2564-2568 โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 6.5 - 7 ต่อปี
- ❖ GDP เฉลี่ยต่อหัวภายในปี 2568 ประมาณ 4,700 - 5,000 เหรียญสหรัฐฯ
- ❖ สัดส่วนของอุตสาหกรรมแปรรูปและการผลิตใน GDP คิดเป็นร้อยละ 25 เศรษฐกิจดิจิทัลมีมูลค่าประมาณร้อยละ 20 ของ GDP
- ❖ ผลิภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity -TFP) เติบโตร้อยละ 45 ของ GDPภายในปี 2568
- ❖ อัตราการเติบโตของผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยกว่าร้อยละ 6.5 ต่อปี
- ❖ อัตราความเป็นเมืองจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 45 ภายในปี 2568

2

กฎระเบียบและการจัดตั้งธุรกิจ

กฎระเบียบและการจัดตั้งธุรกิจ

2.1 กฎระเบียบธุรกิจ

Law on Foreign Direct Investment ซึ่งประกาศใช้เมื่อการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2530 และได้เปลี่ยนเป็น Investment Law เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2548 กำหนดเรื่องการลงทุนในประเทศเวียดนาม สิทธิและหน้าที่ของนักลงทุน สิทธิประโยชน์ในการลงทุน การบริหารจัดการของภาครัฐ การประกัน การเวนคืนทรัพย์สินของนักลงทุนภายในประเทศและนักลงทุนต่างชาติ เงื่อนไขการลงทุน ข้อห้าม และข้อจำกัดการลงทุน

เวียดนามได้ผ่านกฎหมายวิสาหกิจ (Law on Enterprise) และกฎหมายการลงทุน (Law on Investment) พ.ศ. 2557 ตั้งแต่เมื่อวันที่ 26 พ.ย. 2557 กฎหมายฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการในวันที่ 1 ก.ค. 2558 สาระสำคัญของกฎหมาย 2 ฉบับใหม่ที่เปลี่ยนแปลงจาก 2 ฉบับเดิมเมื่อปี 2548 เช่น การให้คำนิยามของนักลงทุนต่างชาติชัดเจนขึ้น หากเป็นบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติหรือบริษัทต่างชาติรวมมากกว่าร้อยละ 51 ถือ是公司ต่างชาติ ขณะที่หากมีผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติหรือบริษัทต่างชาติน้อยกว่าร้อยละ 51 ถือ是公司ท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีการกำหนดให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้น在公司ในเวียดนามได้สูงสุดร้อยละ 100 จากเดิมที่จำกัดอยู่ที่ร้อยละ 49 ยกเว้นธุรกิจที่ต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขกฎหมายฉบับใหม่ได้ระบุประเภทธุรกิจต้องห้าม 6 ประเภท (จากเดิม 51 ประเภท) คือ ยาเสพติด แร่ ตัวอย่างพืชพันธุ์และสัตว์ป่า การค้าประเวณี ส่วนต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ และกิจการค้าขายที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศในตัวตน และธุรกิจที่ต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขอีก 267 ธุรกิจ อีกทั้งมีการกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการลงทุน คือ โครงการที่มีเงินทุนตั้งแต่ 6,000,000 ล้านดอลลาร์ขึ้นไป โครงการที่ลงทุนในเขตชนบทที่มีแรงงานจำนวน 500 คนขึ้นไป และธุรกิจที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในการลงทุน เช่น โครงการ High Technology โครงการประหยัดพลังงาน โครงการลงทุนด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน ด้านป้องกันสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้กฎหมายฉบับแก้ไขอนุญาตให้บริษัทต่างชาติดำเนินการลงทุนได้ถึง 70 ปีสำหรับโครงการอยู่ในเขตเศรษฐกิจ และ 50 ปีสำหรับโครงการอยู่นอกเขตเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 22 พ.ย. 2559 รัฐสภาเวียดนามออกกฎหมายปรับปรุงรายการสาขาธุรกิจที่ต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขโดยลดเหลือเป็น 243 สาขาธุรกิจ

กฎหมายการลงทุนปี ค.ศ. 2020

สภาแห่งชาติเวียดนามได้อนุมัติกฎหมายการลงทุนฉบับใหม่ (กฎหมายการลงทุนปี ค.ศ. 2020) เพื่อใช้แทนฉบับเดิม (กฎหมายการลงทุนปี ค.ศ. 2014) โดยเริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564 กฎหมายการลงทุนฉบับใหม่นี้มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- นิยามของบริษัทที่ลงทุนโดยต่างชาติ (Foreign-invested company): กฎหมายการลงทุนปี ค.ศ. 2020 ปรับเปลี่ยนสัดส่วนของทุนจดทะเบียนโดยต่างชาติที่เข้าข่ายเป็นบริษัทที่ลงทุนโดยต่างชาติ จากเดิม “มากกว่าร้อยละ 51” มาเป็น “มากกว่าร้อยละ 50”

- รายการสาขาสงวนในการเข้าสู่ตลาด ประกอบด้วยบัญชีที่ไม่เปิดให้นักลงทุน/บริษัทที่ลงทุนจากต่างชาติดำเนินการ และบัญชีที่เปิดให้นักลงทุน/บริษัทที่ลงทุนจากต่างชาติดำเนินการได้ภายใต้เงื่อนไข เช่น สัดส่วน ความเป็นเจ้าของ รูปแบบ/ประเภทของการลงทุน และขอบเขตของกิจกรรมการลงทุน เป็นต้น โดยหากไม่ได้ระบุสาขาไว้ในทั้ง 2 บัญชีดังกล่าว นักลงทุน/บริษัทที่ลงทุนจากต่างชาติจะได้รับการปฏิบัติแบบเท่าเทียมกับนักลงทุนในประเทศ

- **การขยายสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน**

กฎหมายการลงทุนปี ค.ศ. 2020 ได้ขยายประเภทโครงการและสาขาการลงทุนที่จะได้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนเพิ่มเติม เช่น โครงการลงทุนในธุรกิจ start-up ที่สร้างสรรค์และนวัตกรรม โครงการที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง อุตสาหกรรมรีไซเคิล อุตสาหกรรมยาและผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งจะได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน เช่น การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล การเข้าถึงแหล่งทุน และการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

- **การให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนพิเศษ**

กฎหมายการลงทุนปี ค.ศ. 2020 ให้สิทธิประโยชน์พิเศษทางภาษีและการเข้าถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นพิเศษในกรณีที่เป็นการลงทุนที่สร้างผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ โครงการลงทุนที่มีการจัดตั้งหรือขยายศูนย์วิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม ด้วยมูลค่าการลงทุนไม่น้อยกว่า 3 ล้านล้านดอง (ประมาณ 130 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) และการเบิกจ่ายเงินลงทุนไม่น้อยกว่า 1 ล้านล้านดอง (ประมาณ 43 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) ภายใน 3 ปีแรก และโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนไม่น้อยกว่า 30 ล้านล้านดอง (ประมาณ 1,300 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) และการเบิกจ่ายเงินลงทุนไม่น้อยกว่า 10 ล้านล้านดองเวียดนาม (ประมาณ 434 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) ภายใน 3 ปีแรก

กฎหมายการลงทุนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- กฎหมายล้มละลายปี 2557 (Bankruptcy Law of 2014)
- กฎหมายวิสาหกิจ (Law on Enterprises 2020)
- กฎหมายศุลกากร (Law on Customs 2014)
- กฎหมายการลงทุน (Investment Law 2020)
- กฎหมายภาษีเงินได้ของวิสาหกิจ (Law on Enterprise Income Tax, 2013)

หมายเหตุ: ประเด็นเกี่ยวกับกฎระเบียบการลงทุนและนโยบายส่งเสริมการลงทุนในหนังสือคู่มือการค้าการลงทุนฉบับนี้ เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ลงทุนอื่นจะทำให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของโครงสร้างการลงทุน อย่างไรก็ตามการลงทุนในเวียดนามมีข้อควรคำนึง 2 ประเด็น ด้วยกัน คือ

1. ระเบียบกฎเกณฑ์การลงทุนในประเทศเวียดนามมีการเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้นผู้ลงทุนควรตรวจสอบระเบียบและกฎเกณฑ์ต่างๆ กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ที่ลงทุนก่อนเสมอ

2. ระเบียบกฎเกณฑ์การลงทุนของจังหวัดต่างๆ ในประเทศเวียดนามมีความแตกต่างกัน โดยอำนาจการตัดสินใจสุดท้ายในการปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นอยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นๆ

2.2 รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติ

2.2.1 กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise)

เป็นการลงทุนโดยชาวต่างชาติทั้งหมด เป็นบริษัทจำกัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของเวียดนาม เป็นการลงทุนขององค์กรหรือเอกชนจากต่างประเทศทั้งหมดการลงทุนดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติจาก กระทรวงวางแผนและการลงทุน หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก่อน การลงทุนในลักษณะนี้มีสถานะเป็นบริษัทจำกัดตามกฎหมายการลงทุนของเวียดนาม และผู้ลงทุนมีอำนาจเต็มในการบริหาร

ข้อดี คือ การบริหารงานคล่องตัวเนื่องจากผู้ลงทุนมีอำนาจเต็มในการบริหาร ระยะเวลาในการลงทุนสามารถถึง 50 - 70 ปี และไม่มีการจำกัดในเงินลงทุน

ข้อเสีย คือ อาจไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่างๆ ของเวียดนาม และประสบปัญหาการถือกรรมสิทธิ์ในสินทรัพย์ต่างๆ เป็นต้น

2.2.2 สำนักงานตัวแทน (Representative Office)

ทำหน้าที่เป็นผู้แทนทางการค้าการลงทุน ตลอดจนให้บริการด้านต่างๆ แทนบริษัทแม่ในต่างประเทศ เช่น บริการด้านข้อมูล การหาตลาด ติดตามและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย แสวงหาโอกาสในการลงทุน / คู่ค้า ทำกิจกรรมทางการตลาด ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมสินค้า / บริการของบริษัท

ข้อดี คือ สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้นำเข้าได้ดี

ข้อเสีย คือ กฎหมายเวียดนามไม่อนุญาตให้สำนักงานตัวแทนดำเนินการซื้อขายสินค้าโดยตรงกับผู้นำเข้าหรือผู้บริโภคได้ อีกทั้งค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง เช่น ค่าเช่าสถานที่ทำงาน เงินเดือนเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

เอกสารที่ทางหน่วยงานราชการเวียดนามต้องการในการขออนุญาตจัดตั้ง

- สำเนาของเอกสารในการจัดตั้งของบริษัท
- ชื่อผู้แทนในเวียดนาม
- ที่อยู่ของสำนักงานตัวแทนในเวียดนาม

ทั้งนี้การอนุญาตจัดตั้งสำนักงานตัวแทนใช้เวลาประมาณ 15 วัน

2.2.3 สาขาบริษัทต่างชาติ (Foreign Company Branch)

กฎหมายของเวียดนามอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติเปิดบริษัทสาขาเพื่อดำเนินธุรกิจได้ หากมีการจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนในประเทศของนักลงทุนมาแล้วมากกว่า 5 ปี

เอกสารที่ทางหน่วยงานราชการเวียดนามต้องการในการขออนุญาตจัดตั้ง

- สำเนาของเอกสารในการจัดตั้งของบริษัท
- รายชื่อกิจกรรมของสาขาเวียดนาม
- ชื่อของสาขาเวียดนาม
- ที่อยู่ของสาขาเวียดนาม
- จำนวนพนักงานคนต่างชาติทำงานในสาขาเวียดนาม

ทั้งนี้การอนุญาตจัดตั้งสาขาบริษัทใช้เวลาประมาณ 15 วัน

2.2.4 กิจการร่วมทุน (Joint Ventures หรือ JV)

เป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างหุ้นส่วนชาวเวียดนามกับชาวต่างชาติจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยชาวต่างชาติต้องมีสัดส่วนการลงทุนมากกว่าร้อยละ 30 แต่ไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินลงทุนทั้งหมด ระยะเวลาในการลงทุนไม่เกิน 50 ปี และในส่วนของคณะกรรมการบริหาร (Board of Management หรือ BOM) ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายตามสัดส่วนการลงทุนแต่ต้องมีสมาชิกที่เป็นชาวเวียดนามอย่างน้อย 2 คน

ข้อดี คือ เป็นรูปแบบการลงทุนที่รัฐบาลเวียดนามให้การส่งเสริมมากที่สุด นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติสามารถอาศัยหุ้นส่วนชาวเวียดนามเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับหน่วยราชการต่างๆ ของเวียดนาม ทำให้ได้รับความสะดวกและรวดเร็ว

ข้อเสีย คือ นักลงทุนชาวเวียดนามมักร่วมทุน โดยใช้ที่ดินและสิ่งก่อสร้างในเวียดนามตีค่าออกมาเป็นเงินลงทุนซึ่งมักประเมินสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริง ทำให้นักลงทุนต่างชาติเสียเปรียบ

เอกสารที่ทางหน่วยงานราชการเวียดนามต้องการในการขออนุญาตจัดตั้ง

- ผลศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการร่วมทุน (Feasibility study)
- สัญญาระหว่างหุ้นส่วน
- สัญญาร่วมทุน
- เอกสารของสถานะทางกฎหมายและทางการเงินของหุ้นส่วน

2.2.5 สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ (Business Co-operation Contract หรือ BCC)

เป็นการร่วมทุนทางธุรกิจระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับ นักลงทุนเวียดนามซึ่งอาจมีมากกว่า 1 รายเข้าร่วมทำธุรกิจด้วย มีความยืดหยุ่นมากที่สุด สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจสามารถเปิดสำนักงานเป็นตัวแทนที่เวียดนามระยะเวลาในการลงทุนสามารถถึง 50 ปี ข้อเสียของการลงทุนประเภทนี้ คือ ไม่มีการจำกัดความรับผิดชอบหากเกิดการขาดทุน

ข้อดี คือ ใช้เงินลงทุนน้อย ได้ผลกำไรที่ชัดเจน นักลงทุนต่างชาติสามารถโอนเงินกำไรกลับประเทศได้ค่อนข้างง่าย

ข้อเสีย คือ นักลงทุนต่างชาติขาดอิสระในการบริหารงาน

2.2.6 Build - Operate - Transfer (BOT), Build - Transfer-Operate (BTO), Build - Transfer (BT)

กิจการที่ทำสัญญากับภาครัฐเป็นรูปแบบการลงทุนที่เป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานราชการของเวียดนามกับนักลงทุนต่างชาติซึ่งอาจเป็นบริษัทต่างชาติถือหุ้นทั้งหมดหรือบริษัทร่วมทุนกับเวียดนามก็ได้ เพื่อที่จะสร้างหรือดำเนินการในโครงการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น สะพาน ถนนสนามบิน ท่าเรือ ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น โดยผู้ลงทุนจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการในระยะเวลาที่เพียงพอที่จะทำให้ได้รับเงินลงทุนคืนพร้อมกำไรที่สมเหตุสมผลทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในสัญญา โดยอาจเป็นสัญญาในรูปแบบ

- BOT (Build-Operate-Transfer) คือสร้างเสร็จแล้วสามารถหาผลประโยชน์ได้ในช่วงเวลาหนึ่งก่อนโอนกิจการเป็นของรัฐ
- BTO (Build-Transfer-Operate) คือ สร้างเสร็จแล้วต้องโอนให้รัฐก่อนจึงเปิดดำเนินการเพื่อหาผลประโยชน์ได้ในเวลาหนึ่ง
- BT (Build-Transfer-Contract) คือสร้างเสร็จแล้วต้องโอนให้รัฐทันทีโดยรัฐจะอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติไปลงทุนในโครงการอื่นๆเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนตามสมควร เป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาลเวียดนามได้สนับสนุนการลงทุนต่างชาติในรูปแบบดังกล่าวโดยการให้สิทธิพิเศษในการใช้ที่ดินและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆรวมทั้งสิทธิพิเศษทางด้านภาษี

2.3 ขั้นตอนของการจัดตั้งธุรกิจ

2.3.1 ผู้มีอำนาจในการอนุมัติโครงการลงทุน

ตารางที่ 2.1 ผู้มีอำนาจในการอนุมัติโครงการลงทุน

ผู้มีอำนาจในการอนุมัติโครงการลงทุน	ประเภทโครงการ
นายกรัฐมนตรี	- สนามบิน ท่าจอดเรือ การทำเหมือง น้ำมันและก๊าซ กิจการโทรทัศน์ คาสีโน โรงงานผลิตบุหรี่ย มหาวิทยาลัย การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจ - โครงการที่มีเงินทุนมากกว่า 1,500,000 ล้านบาทในธุรกิจไฟฟ้า กระบวนการในการทำเหมืองแร่ การแยกโลหะออกจากแร่ การก่อสร้างระบบทางรถไฟและโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำภายในประเทศ การผลิตแอลกอฮอล์และเบียร์ อื่นๆ - โครงการของ FDI ที่ลงทุนด้านการขนส่งทางทะเล ไปรษณีย์ โทรคมนาคมและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์และการพิมพ์ และอื่นๆ
กระทรวงวางแผนและการลงทุน	โครงการ BOT, BTO, BT
กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า	โครงการปิโตรเลียม
กระทรวงการคลัง	โครงการประกันชีวิต
ธนาคารแห่งชาติ	โครงการลงทุนขององค์กรบริการด้านสินเชื่อ
สำนักงานวางแผนและการลงทุนส่วนจังหวัด	- โครงการนอกเขตพื้นที่และไม่ได้อยู่ในอำนาจการอนุมัติของนายกรัฐมนตรี - โครงการสำหรับการพัฒนาของระบบโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ในถิ่นที่อยู่ซึ่ง ไม่มีผู้มีอำนาจบริหารจัดการในการเขตนิคมอุตสาหกรรม เขตนิคมการค้า ดำเนินกิจการเพื่อการส่งออก เขตนิคมอุตสาหกรรมไฮเทค และเขตเศรษฐกิจในจังหวัดและเมืองภายใต้การบริหารราชการส่วนกลาง
คณะกรรมการบริหารเขตอุตสาหกรรม	โครงการลงทุนในเขตอุตสาหกรรม

2.3.2 ขั้นตอนของการขออนุมัติลงทุนและจัดตั้งบริษัท

การขออนุมัติลงทุนและจัดตั้งบริษัท มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) **ศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจ** นักลงทุนควรศึกษารายละเอียดประเภทกิจการที่สนใจ วัตถุประสงค์ของการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม เช่น ต้องการทรัพยากร ตลาด หรือ แรงงาน เป็นต้น เพื่อเลือกจังหวัดที่เหมาะสมในการลงทุน รวมถึงการศึกษาข้อมูลทั่วไปของเวียดนาม และกฎระเบียบในการลงทุนซึ่งต้องมีการติดตามอยู่เสมอ

2) **การเดินทางสำรวจด้วยตนเอง** นักลงทุนควรเดินทางไปสำรวจสู่ทางการลงทุนด้วยตนเอง เพื่อให้เห็นสภาพแวดล้อมจริงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐาน ตลาดแรงงาน นิคมอุตสาหกรรม เพื่อประกอบการพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับโครงการนั้น รวมทั้งเป็นโอกาสได้ทำความรู้จักกับผู้แทนหน่วยราชการและนักธุรกิจของเวียดนาม นอกจากนี้ ควรติดต่อบริษัทที่ปรึกษาในเวียดนามเพื่อขอคำแนะนำในการลงทุน โดยควรเลือกบริษัทที่มีประสบการณ์และมีความน่าเชื่อถือด้วย

3) **การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ**หลังจากมีความมั่นใจในการลงทุนแล้ว นักลงทุนควรศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการอย่างละเอียด กำหนดเป้าหมายการลงทุนที่ชัดเจน พื้นที่ที่ต้องการลงทุน วิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน และสามารถใช้เป็นคู่มือในการบริหารโครงการเมื่อมีการลงทุนจริงได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการลงทุน ในกรณีที่ผลตอบแทนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ได้ศึกษาไว้

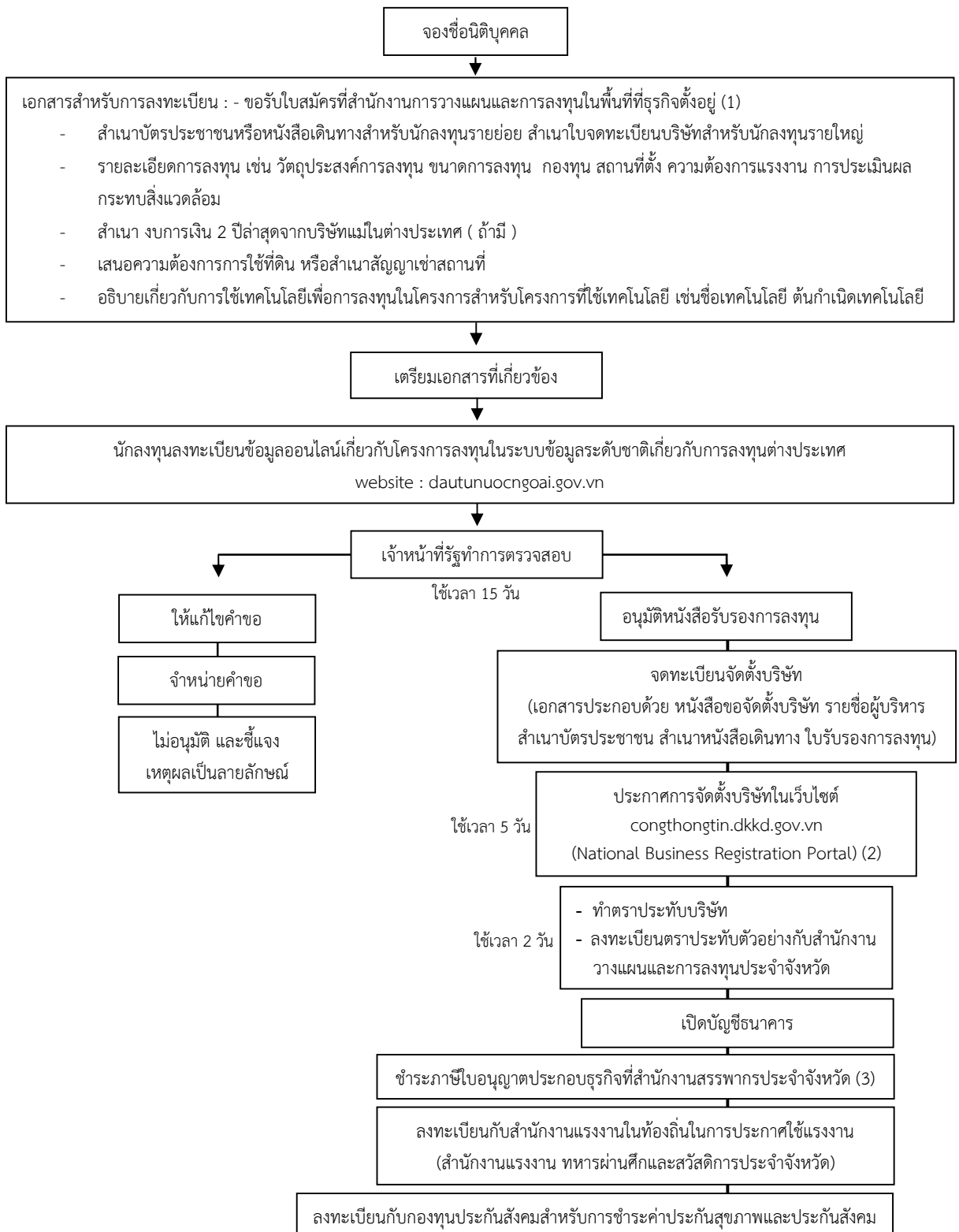
4) **เลือกรูปแบบในการลงทุน** ตามกฎหมายของเวียดนาม อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ทั้งในลักษณะสัญญาร่วมลงทุนกับนักธุรกิจเวียดนาม (Business Co-operation Contract) กิจการร่วมกับนักธุรกิจเวียดนาม (Joint Venture) หรือนักลงทุนต่างชาติลงทุนเองทั้งหมด (Wholly Foreign-Owned Enterprise) หรือการทำสัญญากับภาครัฐในกรณีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ หากเป็นการลงทุนเองทั้งหมด นักลงทุนจะมีอิสระในการบริหารงานอย่างเต็มที่

5) **การขออนุญาตลงทุนในเวียดนาม** หลังจากเลือกทำเลที่ตั้งโรงงาน ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและรูปแบบการลงทุนได้แล้ว ควรทำสรุปรายงานการจัดตั้งโครงการ (Proposal) ครอบคลุมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งของโครงการ ลักษณะการลงทุน และผู้ร่วมทุนท้องถิ่น (ถ้ามี) เพื่อนำเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติโครงการ

ทั้งนี้ ขั้นตอนการขออนุมัติลงทุนและจัดตั้งบริษัท สามารถสรุป ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 ขั้นตอนการขออนุมัติลงทุนและจัดตั้งบริษัท

ขั้นตอนการจดทะเบียนธุรกิจต่างชาติในเวียดนาม (บริษัทต่างชาติ 100%)

ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนธุรกิจต่างชนิดของเวียดนาม

- (1) ค่าธรรมเนียม : 200,000 ดอลลาร์
- (2) ค่าประกาศการจัดตั้งบริษัท: 400,000 ดอลลาร์
- (3) ค่าชำระภาษีใบอนุญาตประกอบธุรกิจ:

	เงินทุนจดทะเบียน	ค่าชำระภาษี
1	สูงกว่า 10 พันล้านดอลลาร์	3 ล้านดอลลาร์
2	5 -> 10 พันล้านดอลลาร์	2 ล้านดอลลาร์
3	2 -> 5 พันล้านดอลลาร์	1.5 ล้านดอลลาร์
4	ต่ำกว่า 2 พันล้านดอลลาร์	1 ล้านดอลลาร์

ที่มา : National Office Of Intellectual Property Of Vietnam www.noip.gov.vn

2.4 สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน

สำหรับสิทธิประโยชน์สำหรับผู้สนใจลงทุนในเวียดนาม ได้แก่ การลดอัตราจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล จาก ปัจจุบันเวียดนามเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ร้อยละ 20 แต่หากลงทุนโดยเข้ากับเงื่อนไขต่างๆ จะได้รับสิทธิ แตกต่างกันไป หากลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจ พื้นที่เขตไฮเทคที่นายกรัฐมนตรีจัดตั้ง และเขตที่มีข้อจำกัด ด้านสังคมและเศรษฐกิจเป็นพิเศษ จะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี และเก็บในอัตรา ร้อยละ 10 เป็นระยะเวลา 15 ปี นับแต่ปีแรกที่เริ่มมีรายได้ โดยต้องลงทุนในอุตสาหกรรมไฮเทค การวิจัย ทางวิทยาศาสตร์โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ หรือที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม เช่น การศึกษา การพัฒนาอาชีพ บริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังได้สิทธิประโยชน์จากการยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าบางประเภท เช่น สินค้า ที่นำเข้าชั่วคราวเพื่อส่งออกไปอีกทอดหนึ่ง รวมถึงมีสิทธิประโยชน์ด้านการเช่าที่ดิน เช่น หากลงทุนในเขต ที่มีข้อจำกัดด้านสังคม และเศรษฐกิจจะได้รับยกเว้นค่าเช่าที่ดิน 7 ปี นอกจากนี้

2.4.1 ประเภทธุรกิจที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน ได้แก่

- กิจกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมส่งเสริมเทคโนโลยีขั้นสูง กิจกรรมด้านการวิจัย และ พัฒนาโครงการลงทุนในธุรกิจ start-up ที่สร้างสรรค์และมีนวัตกรรม
- อุตสาหกรรมรีไซเคิล การผลิตวัสดุใหม่ พลังใหม่ พลังที่สะอาด การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มี มูลค่าเพิ่ม ตั้งแต่ร้อยละ 30 ขึ้นไป ผลิตภัณฑ์ประหยัดพลังงาน
- การผลิตอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกลที่สำคัญ เครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตร รถยนต์ และชิ้นส่วน รถยนต์ การต่อเรือ
- การผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมส่งเสริมให้อุตสาหกรรมสิ่งทอ รองเท้า
- การผลิตผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ซอฟต์แวร์
- การเพาะปลูกและการแปรรูปทางการเกษตร สินค้าจากป่าไม้และการเกษตรได้นำ การเพาะปลูก และอนุรักษ์ป่าไม้ การผลิตเกลือ การขยายพันธุ์พืชและสัตว์ใหม่ สินค้าเทคโนโลยีชีวภาพ
- การเก็บ ขจัด และรีไซเคิลขยะและน้ำเสีย

- การลงทุนพัฒนาและดำเนินสาธารณูปโภค พัฒนาคมนาคมการขนส่งสาธารณะในเมืองต่างๆ
- โครงการด้านการศึกษาอนุบาล การศึกษาทั่วไป การศึกษาวิชาชีพ
- การตรวจโรค รักษาโรค การผลิตยา วัตถุเสพติด ยาสมุนไพร การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อผลิตยาตัวใหม่
- การลงทุนศูนย์กีฬา ออกกำลังกาย แข่งขันกีฬาสำหรับผู้พิการ
- การลงทุนศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ รักษาผู้ป่วยจากสารพิษไดออกซิน ศูนย์ดูแลคนพิการ เด็กกำพร้า
- กองทุนสินเชื่อประชาชน องค์กรการเงินไม่โครไฟแนนซ์

2.4.2 โครงการลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์

สิทธิประโยชน์ในการลงทุนใช้กับเขตต่างๆ ดังนี้

- เขตที่มีสภาพด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ยากจน
- นิคมอุตสาหกรรม นิคมแปรรูปเพื่อส่งออก เขตเทคโนโลยีขั้นสูง เขตเศรษฐกิจ

โครงการลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ มีดังนี้

- สิทธิประโยชน์ในการลงทุนใช้กับโครงการลงทุนที่ได้ระบุไว้ในข้อ 2.4.1 และ 2.4.2 ข้างต้น
- โครงการลงทุนที่มีขนาดทุนตั้งแต่ 6,000,000 ล้านบาทขึ้นไป และมีการเบิกจ่ายเงินทุนอย่างน้อย 6,000,000 ล้านบาทในเวลา 3 ปีนับตั้งแต่วันที่ได้อนุมัติใบรับรองจดทะเบียนลงทุน
- โครงการลงทุนที่เขตชนบทที่มีการใช้แรงงานจำนวน 500 คนขึ้นไป
- เป็นบริษัทเทคโนโลยีขั้นสูง บริษัทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี องค์กรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.4.3 รูปแบบของการใช้สิทธิประโยชน์

1) สิทธิประโยชน์ที่สำคัญในการลงทุนของต่างชาติในเวียดนาม

- การยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ซึ่งใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกภายในเวลาไม่เกิน 270 วัน นับตั้งแต่วันที่นำเข้าวัตถุดิบ รวมถึงสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ซึ่งเป็นสาขาการผลิตเพื่อการส่งออก
- ให้สิทธิในการส่งผลกำไรกลับประเทศได้อย่างเสรี โดยรัฐบาลเวียดนามได้ประกาศยกเลิกการเก็บภาษีจากผลกำไรที่โอนกลับประเทศ (Profit Remittance Tax) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547
- อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลต่างชาติสำหรับธุรกิจทั่วไป เป็นอัตราเดียวที่ร้อยละ 25 (Flat Rate) เช่นเดียวกับชาวเวียดนาม
- สิทธิในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและทรัพย์สินทางปัญญาในเวียดนาม เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์
- การยกเลิกระบบสองราคา เช่น การคิดค่าสาธารณูปโภคในอัตราที่เท่าเทียมของต่างชาติและชาวเวียดนาม
- การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 10 - 20 จากอัตรากกติร้อยละ 25 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละกิจการ

- นักลงทุนไทยได้สิทธิยกเลิกการเก็บภาษีซ้อน
- สิทธิในการใช้ที่ดินในลักษณะสัญญาเช่าระยะยาว โดยเสียค่าธรรมเนียมในการใช้ที่ดิน และได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินสูงสุด 50 ปี หรืออาจขยายถึง 70 ปี หากเป็นโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ
- อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของชาวต่างชาติที่พำนักในเวียดนามเกิน 183 วันต่อปี ได้รับสิทธิเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นอัตราเดียวกับชาวเวียดนามแบบอัตราก้าวหน้า หากไม่ได้พำนักอยู่ในเวียดนามหรือพำนักไม่เกิน 183 วัน เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเดียว คือร้อยละ 20
- สิทธิในการจ้างแรงงานต่างชาติ โดยต้องเป็นไปตามกฎหมายแรงงานของเวียดนาม
- สิทธิประโยชน์พิเศษอื่นๆ หากมีการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2) สิทธิประโยชน์การลงทุนสำหรับเขตเศรษฐกิจ (Economic Zone)

2.1) Export Processing Zone (EPZ) เป็นเขตเศรษฐกิจที่รวมอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ซึ่งเน้นผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกมีการจัดระบบสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกด้านการผลิต นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนใน EPZ สามารถทำการผลิตรับช่วงต่อ (Sub-contract) และประกอบชิ้นส่วนสินค้าเพื่อการส่งออก

2.2) Industrial Zone (IZ) หรือ Industrial Park เป็นเขตเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเน้นผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ

2.3) High-Tech Zone (HTZ) เป็นเขตเศรษฐกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยี การผลิตขั้นสูงเป็นสำคัญ

ผู้ที่สนใจลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษสามารถขออนุญาตลงทุนได้โดยตรงจาก Provincial IZ Management Boards ซึ่งใช้ระยะเวลาในการอนุมัติเพียง 15 วัน เทียบกับการลงทุนนอกเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งใช้ระยะเวลาในการอนุมัตินานถึง 60 วัน นอกจากนี้ นักลงทุนยังได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆ อาทิ

- สามารถเช่าช่วงต่อ (Sub-lease) ที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้
- สามารถทำธุรกิจนำเข้าและส่งออกได้โดยตรง
- คัดเลือกและจ้างแรงงานชาวต่างชาติได้ ในกรณีที่ไม่สามารถหาแรงงานชาวเวียดนามที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- สามารถดำเนินการผลิตได้อย่างเสรี
- ในกรณีของธุรกิจก่อสร้าง สามารถเริ่มดำเนินการได้ทันที เมื่อได้รับการอนุมัติแบบก่อสร้าง
- สามารถเปิดบัญชีกับธนาคารต่างชาติเพื่อประกอบการกู้ยืมเงินในกรณีที่ผู้ให้กู้ต่างชาติระบุเงื่อนไขดังกล่าว แต่ทั้งนี้ต้องได้ รับอนุมัติจากธนาคารกลางของเวียดนามก่อนจึงจะเปิดบัญชีได้
- ได้รับการยกเว้นภาษีการค้า และภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งภาษีนำเข้าของสินค้า

อย่างไรก็ตาม สิทธิประโยชน์การลงทุนจะแตกต่างกันไปตามเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งผู้ลงทุนควรทำการศึกษาข้อดีและข้อจำกัดอย่างละเอียดอีกครั้ง

2.5 การคุ้มครองการลงทุน

กฎหมายการลงทุนของเวียดนามให้การรับประกันว่าจะให้การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกันต่อนักลงทุนต่างชาติที่ลงทุนในเวียดนามในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ไม่มีการยึดทรัพย์สินหรือโอนกิจการลงทุนของต่างประเทศเป็นของรัฐ ตลอดช่วงระยะเวลาของการลงทุน
2. ให้การรับประกันว่าจะปกป้องสิทธิในทรัพย์สินอุตสาหกรรม และผลประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีในเวียดนาม
3. รัฐบาลจะปกป้องผลประโยชน์ของนักลงทุนอย่างสมเหตุสมผล หากมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายใดๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักลงทุน เช่น หากกฎหมายที่ประกาศใช้ภายหลัง ทำให้ผลประโยชน์ของนักลงทุนลดลง นักลงทุนที่ลงทุนก่อนหน้าที่กฎหมายใหม่ประกาศใช้มีสิทธิเลือกใช้สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายเดิมได้สำหรับระยะเวลาที่เหลือของการใช้สิทธิประโยชน์ของโครงการ
4. รัฐบาลรับประกันการให้สิทธิการโอนย้ายทรัพย์สินไปต่างประเทศหลังจากได้ปฏิบัติหน้าที่ทางการเงินให้แก่รัฐบาลเวียดนามตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ได้แก่
 - เงินต้นและดอกเบี้ยของเงินกู้จากต่างประเทศในระหว่างดำเนินกิจการลงทุน
 - กำไรจากการดำเนินธุรกิจ
 - เงินและทรัพย์สินอื่นๆ ที่มีกรรมสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย
5. เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้ร่วมทุน หรือระหว่างบริษัทต่างชาติกับสถาบันใดๆ ของเวียดนาม และไม่สามารถตกลงกันได้ สามารถเสนอให้ศาลตุลาการหรือองค์กรอื่นๆ ตามที่ตกลงกันเป็นผู้ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมได้

3

การจ้างงาน

3.1 กฎระเบียบเกี่ยวกับการจ้างงานบุคลากรต่างชาติ

ตามกฎหมายแรงงาน 2019 และกฎฎีกา 145/2020/NB-CP บังคับใช้กับชาวเวียดนามที่ทำงานกับทั้งบริษัทหรือองค์กรของเวียดนาม บริษัทหรือองค์กรต่างชาติที่อยู่ในประเทศเวียดนาม และชาวต่างชาติที่ทำงานในบริษัทและองค์กรต่างๆ ของเวียดนาม รวมถึงทำงานกับนายจ้างชาวเวียดนาม ทั้งนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับการจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศ ดังนี้

3.1.1 การจ้างและการฝึกอบรม

- 1) บริษัทสามารถจ้างชาวเวียดนามอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปได้โดยวิธีจ้างโดยตรงหรือมอบหมายให้บริษัทจัดหางานเป็นผู้จัดหา
- 2) เพื่อวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม บริษัทอาจจ้างแรงงานอายุระหว่าง 15-18 ปีได้ แต่ต้องเป็นงานที่เหมาะสม และยกเว้นงานที่ระบุไว้ในมาตรา 147
- 3) บริษัทสามารถจ้างชาวต่างประเทศได้ สำหรับตำแหน่งที่ต้องการความชำนาญด้านเทคนิคหรือไม่สามารถหาชาวเวียดนามมาปฏิบัติหน้าที่นั้นได้
- 4) บริษัทต้องวางแผนฝึกอบรมและเปิดหลักสูตรฝึกอบรมและสามารถส่งคนงานไปฝึกในศูนย์ฝึกอบรมต่างประเทศหรือในประเทศได้ เพื่อยกระดับความสามารถของคนงานทุกระดับในบริษัท
- 5) กฎหมายแรงงาน 2019 กำหนดอายุเกษียณงาน 62 ปีสำหรับผู้ชาย และ 60 ปี สำหรับผู้หญิง

3.1.2 สัญญาจ้าง

- 1) สัญญาจ้างต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร และลงนามโดยผู้อำนวยการของบริษัทและลูกจ้าง
- 2) สัญญาจ้างจะต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้
 - งานที่จะต้องทำ / สถานที่ทำงาน
 - ค่าจ้าง / เงินเดือน
 - ระยะเวลาของสัญญา
 - เวลาทำงาน/เวลาพัก
 - การประกันสังคม/ การประกันสุขภาพ
 - การอบรม ยกกระดับความสามารถและฝีมือ
 - เงื่อนไขสำหรับการทดลองงาน (ถ้ามี)
- 3) สัญญาการจ้างงานสามารถกำหนดระยะเวลาการจ้างงานได้ครั้งละ 3 ปี และต่อสัญญาได้อีก 1 ครั้ง ครั้งละ 3 ปี ต่อจากนั้นจะต้องเป็นสัญญาถาวร
- 4) สัญญาจ้างงานจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน

3.1.3 การเลิกจ้าง

นายจ้างสามารถเลิกจ้างได้ผ่านการยกเลิกสัญญา โดยนายจ้างต้องแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วัน สำหรับสัญญาจ้างงานแบบมีกำหนดเวลา หรืออย่างน้อย 45 วันสำหรับสัญญาจ้างงานแบบไม่มีกำหนดเวลา แต่ต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาที่เหมาะสม เช่น ผลการทำงาน การเจ็บป่วยเรื้อรัง เหตุสุดวิสัย บริษัทเลิกกิจการ เป็นต้น หากนายจ้างไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า การเลิกจ้างเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด หรือไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่เหมาะสมได้ซึ่งเป็นผลให้การยกเลิกสัญญาไม่ถูกต้องนั้น นายจ้างต้องให้เงินเดือนชดเชยในช่วงเวลาที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงาน และต้องชำระเงินชดเชยเท่ากับเงินเดือนของลูกจ้าง 2 เดือน

ในกรณีที่การยกเลิกสัญญาจ้างงานเป็นไปโดยความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย นายจ้างไม่จำเป็นต้องแจ้งล่วงหน้าและอาจข้ามขั้นตอนในการดำเนินการบางประการได้ แต่ต้องมีการจัดทำเอกสารที่ระบุถึงการยกเลิกสัญญา เงินชดเชย ประกันสังคม เป็นต้น โดยทั้งสองฝ่ายต้องลงลายมือชื่อ นอกจากนี้ นายจ้างสามารถยกเลิกสัญญาจ้างงานสำหรับการเลิกจ้างโดยทันทีในกรณีที่ลูกจ้างประพฤติมิชอบ เช่น ขโมยเปิดเผยความลับทางธุรกิจ หรือละเมิดกฎในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ต้องผ่านการไต่สวนและขั้นตอนอื่นๆ ที่กำหนด

3.1.4 เวลาทำงาน

- เวลาทำงานปกติต้องไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน และ 48 ชั่วโมง/สัปดาห์ เวลาทำงานต่อวันต้องไม่เกิน 6 ชั่วโมงสำหรับลูกจ้างที่ทำงานใช้แรงงานหนักหรือทำงานในสภาวะแวดล้อมที่เป็นอันตรายหรือมีสารพิษเจือปนมาก เวลาทำงานลดลง 1 ชั่วโมง/วัน สำหรับหญิงที่มีทารกอายุต่ำกว่า 12 เดือน และคนงานที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

- ในเวลาทำงานกะกลางวัน ต้องมีการหยุดพักอย่างน้อย 30 นาที
- ในแต่ละสัปดาห์ คนงานต้องมีวันหยุดอย่างน้อย 1 วัน
- ชั่วโมงทำงานกะกลางคืน ตั้งแต่ 22.00 น. ถึง 06.00 น. และมีการหยุดพักอย่างน้อย 45 นาที
- คนงานหญิงสามารถลาคลอดได้ 6 เดือนโดยได้รับเงินเดือนเต็มจากกองทุนประกันสังคม (ช่วงลาคลอด 6 เดือน นายจ้างไม่ต้องจ่าย)
- พนักงานบริษัทมีสิทธิลาหยุดได้ 12 วันต่อปี และได้หยุดตามวันหยุดราชการและวันนักขัตฤกษ์ตามประกาศของทางราชการอีกประมาณ 8 -10 วันต่อปี

3.1.5 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ตาม Decree 145/2020/NĐ-CP ได้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างเวียดนามตามพื้นที่การทำงาน ซึ่งมีผลใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2564 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับคนงานไร้ฝีมือที่ทำงานในบริษัทต่างชาติ ภายใต้เงื่อนไขปกติ มีดังนี้

ตารางที่ 3.1 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างเวียดนาม

ค่าจ้างขั้นต่ำ / เดือน	พื้นที่การทำงาน
4,420,000 ด่ง (ประมาณ 192 เหรียญสหรัฐฯ)	<u>เขต 1:</u> ครอบคลุมเขตในเมืองและชนบทของกรุงฮานอย และนครโฮจิมินห์ นครโฮฟอง เมืองเบียนฮวา เมืองทูเยาหมด เมืองหวุงเต่า จังหวัดบาเรีย-หวุงเต่า เขตชนบทบางส่วนของจังหวัดด่งนาย จังหวัดบิ่นห์เยือง
3,920,000 ด่ง (ประมาณ 170 เหรียญสหรัฐฯ)	<u>เขต 2:</u> ครอบคลุมเขตชนบทบางส่วนของกรุงฮานอย นครโฮฟอง เขตในเมืองของทุกจังหวัด
3,430,000 ด่ง (ประมาณ 149 เหรียญสหรัฐฯ)	<u>เขต 2:</u> ครอบคลุมพื้นที่ที่เหลือของจังหวัดที่ได้รับระบุไว้ในเขตที่ 1 และ 2
3,070,000 ด่ง (ประมาณ 133 เหรียญสหรัฐฯ)	<u>เขต 4:</u> เขตที่เหลือทั้งหมดของประเทศเวียดนาม

หมายเหตุ : 1 เหรียญสหรัฐฯ เท่ากับ 23,000 VND (ณ เดือนกรกฎาคม 2564)

กระทรวงแรงงาน จะพิจารณาปรับระดับค่าจ้างขั้นต่ำเป็นระยะๆ โดยพิจารณาจากอัตราเงินเฟ้อและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ลูกจ้างที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสั้นๆ แล้ว เงินเดือนขั้นต่ำอย่างน้อยต้องมากกว่าค่าจ้างขั้นต่ำที่กำหนดไว้ข้างต้นร้อยละ 7 สำหรับแรงงานไร้ฝีมือ ช่วงทดลองงาน แรงงานต้องได้รับเงินเดือนอย่างน้อยร้อยละ 70 ของเงินเดือนที่จะได้รับภายหลังสิ้นสุดการทดลองงานแล้ว และช่วงเวลาทดลองงานต้องไม่เกิน 60 วันสำหรับงานที่ต้องการความชำนาญพิเศษหรือทักษะทางเทคนิคขั้นสูง (ระดับวิทยาลัยหรือสูงกว่า) ไม่เกิน 30 วันสำหรับงานที่ต้องการทักษะระดับมัธยมศึกษาหรือทักษะของช่างเทคนิค และ 6 วันสำหรับงานอื่นๆ

3.1.6 การประกันสังคม การประกันสุขภาพ และการประกันการว่างงาน

ต้นทุนค่าแรงงานที่ไม่ใช่ค่าจ้างในเวียดนามค่อนข้างสูงในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากนายจ้างต้องส่งเงินสมทบค่าประกันสังคมและประกันสุขภาพให้ลูกจ้างเวียดนามทุกคนที่อยู่ภายใต้สัญญาจ้างงานตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป และนายจ้างต้องส่งเงินสมทบเข้าโครงการประกันการว่างงาน เมื่อมีการจ้างคนงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

- **การประกันสังคม** นับตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2560 นายจ้างต้องส่งเงินสมทบร้อยละ 17.5 ของเงินเดือน ลูกจ้างส่งเงินสมทบร้อยละ 8 ของเงินเดือนพื้นฐาน
- **การประกันสุขภาพ** นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 นายจ้างต้องส่งเงินสมทบร้อยละ 3 และลูกจ้างส่งเงินสมทบร้อยละ 1.5 ของเงินเดือนพื้นฐาน

- การประกันการว่างงาน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 ได้มีการจัดตั้งกองทุนการว่างงาน และเริ่มมีการบังคับให้นายจ้างต้องจัดหาการประกันการว่างงานในกรณีที่มีลูกจ้าง เวียดนามตั้งแต่ 10 คนขึ้นไปและลูกจ้างเวียดนามมีสัญญาจ้างแบบไม่มีกำหนดเวลาหรือมีกำหนดเวลาจ้างงาน 12 - 36 เดือน การประกันการว่างงานทั้งนายจ้างและลูกจ้างจะส่งเงินสมทบคนละร้อยละ 1 ของเงินเดือนพื้นฐาน

ตารางที่ 3.2 อัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างเวียดนาม

	เงินประกันสังคม	เงินประกันสุขภาพ	เงินประกันการว่างงาน / เงินช่วยเหลือพ้นจากงาน	รวมทั้งสิ้น
ส่วนของลูกจ้าง	8%	1.5%	1%	10.5%
ส่วนที่นายจ้างสมทบ	17.5%	3%	1%	21.5%

3.1.7 สหภาพแรงงาน (Trade Unions)

ภายใน 6 เดือน หลังจากการเริ่มดำเนินงานของบริษัท จะต้องมีการจัดตั้งสหภาพแรงงานขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนในการปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของลูกจ้างและแรงงาน โดยนายจ้างจะต้องมีหน้าที่ในการดูแลกิจกรรมของสหภาพแรงงาน

3.2 ข้อกำหนดเกี่ยวกับแรงงานต่างชาติ

- แรงงานต่างชาติที่ทำงานในเวียดนามเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป ต้องขอใบอนุญาตทำงาน (Work permit) ซึ่งออกโดยหน่วยงานท้องถิ่น (Department of Labor, Invalids and Social Affairs: DOLISA) ซึ่งสังกัดกระทรวงแรงงาน (Ministry of Labour – Invalids and Social Affairs: MOLISA) ของเวียดนาม

- ใบอนุญาตทำงานดังกล่าวจะมีอายุไม่เกิน 24 เดือน และสามารถต่ออายุได้อีกไม่เกิน 24 เดือน ยกเว้นแรงงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานบางประเภท อาทิ แรงงานต่างชาติที่เข้ามาแก้ไขปัญหาฉุกเฉินที่เกิดขึ้นกับกิจการ ซึ่งแรงงานในเวียดนามไม่สามารถแก้ไขได้ ชาวต่างชาติที่เป็นกรรมการของบริษัทซึ่งจดทะเบียนก่อตั้งตามกฎหมายของเวียดนาม ชาวต่างชาติที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานตัวแทนหรือสาขาของบริษัทต่างชาติในเวียดนามและนักกฎหมายต่างชาติที่ได้รับใบรับรองจากกระทรวงยุติธรรมของเวียดนามให้ปฏิบัติหน้าที่ในเวียดนาม เป็นต้น

- อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการที่จ้างแรงงานต่างชาติซึ่งได้รับยกเว้น ไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงาน จะต้องแจ้งชื่อ อายุ สัญชาติ หมายเลขหนังสือเดินทาง รวมทั้งวันที่เริ่มต้นและวันที่สิ้นสุดการทำงานของแรงงานต่างชาติ ต่อหน่วยงาน MOLISA ของเวียดนาม ก่อนที่แรงงานดังกล่าวจะเริ่มทำงานอย่างน้อย 7 วัน

3.3 ขั้นตอนการจ้างงานคนไทยในเวียดนาม

3.3.1 การทำสัญญาจ้างงาน

ผู้ประกอบการที่ต้องการจ้างพนักงานต่างชาติควรทำสัญญาจ้างงานระหว่างทำสัญญาจ้างงานระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร

3.3.2 การขอวีซ่าทำงาน

สามารถยื่นเอกสารเพื่อขอวีซ่าทำงาน ณ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลเวียดนามในประเทศไทย โดยระยะเวลาในการดำเนินการประมาณ 3 วันทำการ ทั้งนี้ หลังจากเข้ามายังเวียดนามแล้วจะไม่สามารถต่ออายุหรือเปลี่ยนประเภทวีซ่าได้

3.3.3 การขอใบอนุญาตทำงาน

สามารถยื่นขอได้ที่สำนักงานแรงงาน ทหารผ่านศึก และสวัสดิการสังคมฮานอย หรือในจังหวัดที่กิจการตั้งอยู่ โดยต้องยื่นเอกสารล่วงหน้า 15 วัน ก่อนเข้ามาทำงานในเวียดนาม ทั้งนี้การออกใบอนุญาตจะใช้เวลาประมาณ 7 วันทำการ

เอกสารประกอบการขอใบอนุญาตทำงาน มีดังนี้

- จดหมายจากนายจ้าง ตามแบบฟอร์มมาตรฐาน
- ใบสมัครงานของพนักงานต่างชาติ ตามแบบฟอร์มมาตรฐาน
- หนังสือรับรองประวัติที่รับรองว่าไม่เคยมีประวัติอาชญากรรม
- ประวัติของชาวต่างชาติ ตามแบบฟอร์มมาตรฐาน
- ใบรับรองสุขภาพ
- รูปถ่ายสี 3 รูป (ขนาด 3 x4 ซม.)
- วีซ่า

4

การบัญชี

4.1 ข้อกำหนดการบัญชี

4.1.1 ระบบบัญชี

บริษัทเวียดนามที่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนจะต้องใช้ระบบการบัญชีเวียดนามที่เรียกว่า Vietnamese Accounting System หรือ VAS โดยมีมาตรฐานและข้อกำหนดการจัดทำบัญชี อาทิ เช่น

- + ใช้ภาษาเวียดนาม หรือใช้ภาษาอื่นที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังควบคู่กับภาษาเวียดนาม
- + ใช้สกุลเงินต้องในการทำบัญชี ยกเว้นในบางกรณีเท่านั้น
- + ใช้แบบฟอร์มของ VAS
- + ต้องพิมพ์และยื่นต่อกระทรวงการคลัง

4.1.2 มาตรฐานการบัญชี

มาตรฐานการบัญชี (Vietnamese Accounting Standards: VAS) ถูกกำหนดโดยกระทรวงการคลัง เพื่อใช้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (Listed Companies) และบริษัททั่วไป (Unlisted Companies) VAS ถูกกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standards: IAS) และ IFRS แต่ได้มีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และข้อกำหนดการบัญชีในประเทศ โดยได้มีการบังคับใช้และเผยแพร่จำนวน 5 ครั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 ถึงปี พ.ศ.2548 ได้มีการปรับ VAS จำนวน 26 ฉบับ ให้มีความสอดคล้องกับ IFRS เพื่อลดความแตกต่างระหว่างมาตรฐานทั้ง 2 ชนิด ในปี พ.ศ.2549 ได้มีมติอนุมัติให้กำหนดระบบการบัญชีสำหรับ SMEs แต่ปัจจุบันนี้ ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีสำหรับ SMEs ในประเทศเวียดนาม เช่นเดียวกันในปี พ.ศ.2549 ได้มีการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ โดยนำมาใช้แบบเต็มรูปแบบจำนวน 7 ฉบับ และสำหรับมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 และฉบับที่ 12 ไม่ได้นำมาใช้แบบเต็มรูปแบบเพราะมีความซับซ้อนเกินไปสำหรับ SMEs สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กในภาคธุรกิจที่มีความเฉพาะ เช่น ไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง ประกันภัย และหลักทรัพย์ สามารถนำหลักการบัญชีเฉพาะที่ออกโดยกระทรวงการคลังมาใช้ได้

4.1.3 ปีงบประมาณ

ปีงบประมาณของเวียดนามนับตามปีปฏิทินคือ เริ่มต้นในวันที่ 1 มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี หรือปี 12 เดือนที่แตกต่างกับปีปฏิทินที่กระทรวงการคลังอนุญาตให้ใช้

4.1.4 ผู้จัดทำบัญชี

บริษัทสามารถใช้สมุหบัญชี (Chief Accountant) ที่เป็นชาวต่างชาติได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบบัญชีจากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจากกระทรวงการคลังหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับกฎระเบียบจากกระทรวงการคลัง

4.2. การตรวจสอบบัญชี

กฎหมายเวียดนามกำหนดว่ารายงานการเงินประจำปีต้องได้รับการตรวจสอบปีละ 1 ครั้ง โดยหน่วยงานตรวจสอบบัญชีอิสระที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการในเวียดนาม บริษัทมีความรับผิดชอบที่จะให้ข้อมูลและคำอธิบายที่เพียงพอและตรงต่อเวลากับผู้ตรวจสอบบัญชี

5

ภาษีอากร

5.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยปกติอยู่ที่ร้อยละ 20 ยกเว้นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาสำรวจ และทำเหมืองแร่ ซึ่งจะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลระหว่างร้อยละ 32-50 รัฐบาลจะเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากบริษัทต่างชาติที่มีรายได้ในเวียดนาม กิจกรรมที่ชาวต่างชาติได้ทำสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจ (BCC) และสถานประกอบการในประเทศ นอกจากนี้จะมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เป็นมาตรฐานคงที่ร้อยละ 20 แล้วยังมีการคิดภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราพิเศษ คือร้อยละ 10 -17 สำหรับโครงการลงทุนต่างๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจและสถานที่ตั้ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 5.1 อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

เสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 เป็นระยะเวลา 15 ปี	- กิจกรรมที่มีโครงการลงทุนในพื้นที่ที่รัฐให้การสนับสนุนเป็นพิเศษเช่น เขตไฮเทค (High-Tech Zones) เขตเศรษฐกิจ (Economic Zones) พื้นที่ยากจน (Special difficult socio-economic conditions) - กิจกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และพัฒนาเทคโนโลยี การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การผลิตซอฟต์แวร์
เสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 ตลอดเวลาดำเนินการ	- กิจกรรมด้านสังคม เช่น การศึกษา การฝึกอบรมด้านอาชีพ สุขภาพ วัฒนธรรม กีฬา และสิ่งแวดล้อม
เสียภาษีในอัตราร้อยละ 15 ตลอดเวลาดำเนินการ	- กิจกรรมด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ การประมงที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ยากจน (Special difficult socio-economic conditions)
เสียภาษีในอัตราร้อยละ 17 ระยะเวลา 10 ปี	- กิจกรรมที่มีโครงการลงทุนในพื้นที่ยากจน- กิจกรรมผลิตเหล็กขั้นสูง ผลิตภัณฑ์ประหยัดพลังงาน เครื่องจักรด้านเกษตร
เสียภาษีในอัตราร้อยละ 17 ตลอดเวลาดำเนินการ	- กองทุนกู้ยืมเพื่อประชาชนและองค์กรการเงิน Micro
เสียภาษีในอัตราร้อยละ 20	- เป็นอัตราภาษีสำหรับธุรกิจทั่วไป ยกเว้นธุรกิจเกี่ยวกับการสำรวจน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ซึ่งมีอยู่จำกัดจะจัดเก็บในอัตราร้อยละ 32-50

5.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax)

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้มีการนำมาใช้สำหรับบุคคลธรรมดา (ทั้งชาวต่างชาติและชาวเวียดนาม) ที่อาศัยอยู่ในเวียดนามและมีคุณลักษณะ ดังนี้

- อาศัยอยู่ในเวียดนาม 183 วัน หรือมากกว่า 12 เดือนติดต่อกันตามปีปฏิทิน นับจากวันแรกที่เข้ามาในประเทศ
- มีบ้านพักอาศัยในเวียดนามเป็นหลักแหล่งและอาศัยอยู่ในเวียดนามรวม 90 วัน หรือมากกว่าตามปีปฏิทิน

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเก็บจากผู้มีรายได้ ดังนี้

- รายได้จากการประกอบธุรกิจ
- เงินเดือน ค่าจ้างที่ได้รับเป็นเงินสด
- รายได้จากการลงทุนในเงินทุน
- รายได้จากเงินโอน
- รายได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ (ยกเว้นการโอนย้ายระหว่างคู่สมรสและญาติพี่น้องที่มีสายเลือดเดียวกัน)
- รายได้จากการแข่งขันชนะรางวัล
- รายได้จากค่าลิขสิทธิ์
- รายได้จากใบอนุญาตให้ขายผลิตภัณฑ์ของบริษัทในนามของบริษัทนั้น (แฟรนไชส์)
- รายได้จากมรดก (ยกเว้นมรดกที่เป็นอสังหาริมทรัพย์จากคู่สมรส และญาติพี่น้องที่มีสายเลือดเดียวกัน)
- รายได้จากของขวัญ (ยกเว้นของขวัญที่เป็นอสังหาริมทรัพย์จากคู่สมรสและญาติพี่น้องที่มีสายเลือดเดียวกัน)

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเวียดนามจะถูกเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับการจ้างงานและเงินได้ทางธุรกิจ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5.2 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ลำดับ ภาษี	รายได้พึงประเมินต่อเดือน	รายได้พึงประเมินต่อปี	อัตราภาษี (ร้อยละ)
1	ไม่เกิน 5 ล้านดอง	ไม่เกิน 60 ล้านดอง	5
2	จาก 5 ถึง 10 ล้านดอง	จาก 60 ถึง 120 ล้านดอง	10
3	จาก 10 ถึง 18 ล้านดอง	จาก 120 ถึง 216 ล้านดอง	15
4	จาก 18 ถึง 32 ล้านดอง	จาก 216 ถึง 384 ล้านดอง	20
5	จาก 32 ถึง 52 ล้านดอง	จาก 384 ถึง 624 ล้านดอง	25
6	จาก 52 ถึง 80 ล้านดอง	จาก 624 ถึง 960 ล้านดอง	30
7	มากกว่า 80 ล้านดอง	มากกว่า 960 ล้านดอง	35

ชาวเวียดนามจะถูกหักภาษีเงินได้นอกเหนือจากการจ้างงานและเงินได้ทางธุรกิจหากมีรายได้ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานอกเหนือจากการจ้างงานและเงินได้ทางธุรกิจ

ประเภทของเงินได้	อัตราภาษี(ร้อยละ)
+ ดอกเบี้ยและเงินปันผล	5
+ ค่าลิขสิทธิ์และแฟรนไชส์ เกิน 10 ล้านบาท	5
+ เงินรางวัล มรดกและของขวัญ เกิน 10 ล้านบาท	10
+ การขายหุ้นและหลักทรัพย์	20% ของกำไร หรือ 0.1% ของการขาย
+ การขายอสังหาริมทรัพย์	25% ของกำไร หรือ 2% ของการขาย

ชาวต่างชาติผู้มีเงินได้ในเวียดนามจะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในอัตราดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.3 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับชาวต่างชาติผู้มีเงินได้ในเวียดนาม

ประเภทของเงินได้	อัตราภาษี(ร้อยละ)
กำไรจากการดำเนินธุรกิจ แบ่งตามประเภท	
+ การค้า	1% ของรายได้
+ บริการ	5% ของรายได้
+ การผลิต ก่อสร้าง ขนส่ง การดำเนินธุรกิจอื่นๆ	2% ของรายได้
+ ค่าจ้าง	20
+ อัตราดอกเบี้ยและเงินปันผล	5
+ การขายหุ้นและหลักทรัพย์	0.1% ของการขาย
+ การขายอสังหาริมทรัพย์	2% ของยอดขาย
+ ค่าลิขสิทธิ์ การขายแฟรนไชส์ เกิน 10 ล้านบาท	5
+ มรดกและของขวัญ เกิน 10 ล้านบาท	10

5.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มในเวียดนามโดยปกติมีการจัดเก็บที่อัตราร้อยละ 10 สำหรับสินค้าและบริการ และมีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่อัตราร้อยละ 5 สำหรับสินค้าที่มีการส่งเสริมการค้าและบริการ เช่น น้ำสะอาด ปุ๋ย อาหารสด เครื่องมือแพทย์ อุปกรณ์การศึกษา น้ำตาล เป็นต้น นอกจากนี้มีสินค้าและบริการบางอย่างได้รับ การยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น สินค้าและบริการเพื่อส่งออกหรือจำหน่ายในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

ตารางที่ 5.4 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการประเภทต่างๆ

อัตรา	ประเภทสินค้าและบริการ
0%	สินค้าและบริการที่ส่งออก การก่อสร้างและการดำเนินการติดตั้งของกิจการประกอบการส่งออก สินค้าที่ขายในร้านค้าปลอดภาษี การขนส่งระหว่างประเทศ และสินค้าและบริการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและถูกส่งออก ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้: การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการโอนทรัพย์สินทางปัญญาไปยังต่างประเทศ บริการประกันภัยต่อนอกชายฝั่ง บริการสินเชื่อ การแบ่งสรรเงินทุนและบริการอนุพันธ์ทางการเงิน บริการไปรษณีย์และสื่อสารโทรคมนาคม และสินค้าส่งออกที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและแร่ธาตุจากการขุดที่ยังและไม่ได้มีการแปรรูป
5%	สาขาที่ถือว่าเป็นสินค้าและบริการที่จำเป็น รวมถึง น้ำสะอาดสำหรับการผลิตและการอยู่อาศัย ปุ๋ย แร่ที่ใช้สำหรับการผลิตปุ๋ย ยาฆ่าแมลงและสารกระตุ้นการเจริญเติบโตสำหรับสัตว์และพืช; อาหารสัตว์สำหรับวัวควาย สัตว์ปีกและสัตว์อื่นๆ อาหารสด น้ำตาลและผลิตภัณฑ์ได้ ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากปอ กระเจา กก ไม้ไผ่ หวาย ใบจากเส้นใยมะพร้าว กะลามะพร้าว ผักตบชวา และผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยมืออื่นๆ ที่ใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติ ผ้าฝ้ายกึ่งสำเร็จรูป กระดาษหนังสือพิมพ์ อุปกรณ์และเครื่องมือการแพทย์ ผ้าฝ้ายอนามัยและผ้าพันแผลใช้ในการรักษา ยาที่ใช้ป้องกันและรักษา และผลิตภัณฑ์ยาและวัตถุดิบทางยาที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตยาสำหรับป้องกันและรักษา บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่กำหนดไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
10%	สินค้าและบริการอื่นๆ ทั้งหมดที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่อัตรา 0% และ 5%

ที่มา: จดหมายเวียนที่ 129/2008/TT-BTC

5.4 ภาษีสวสวามีต (Excise Tax) หรือภาษีขายพิเศษ (Special Sale Tax)

โดยได้จำแนกอัตราภาษีออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

➢ กลุ่มสินค้า ได้แก่ บุหรี่ ซิการ์ และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากยาสูบแห้งและเปียร์ พาหนะบรรทุกผู้โดยสารที่มีน้อยกว่า 24 ที่นั่ง พาหนะมอเตอร์สองล้อที่มีความจุกระบอกสูบมากกว่า 125 ลูกบาศก์เซนติเมตร เครื่องบินและเรือยอชต์ น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ เครื่องปรับอากาศขนาดไม่เกินกว่า 90,000 BTU และไฟ

➢ กลุ่มบริการ ได้แก่ สถานบันเทิง อาบอบนวด คาราโอเกะ เครื่องสล็อตแมชชีน และอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน ธุรกิจการพนัน ธุรกิจกอล์ฟ และล็อตเตอรี่

ตารางที่ 5.5 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับชาวต่างชาติผู้มีเงินได้ในเวียดนาม

สินค้า/บริการ	อัตราภาษี (%)
ยาสูบ/บุหรี่ย	70
สุรา/ไวน์	35 - 55
เบียร์	65
รถยนต์ที่มีจำนวนไม่เกิน 24 ที่นั่ง	10 - 150
รถจักรยานยนต์ที่มีความจุของกระบอกสูบเกิน 125 ลูกบาศก์	20
เครื่องบิน	30
เรือ	30
น้ำมัน	8 - 10
เครื่องปรับอากาศ (ที่มีขนาดไม่เกิน 90,000 BTU)	10
ไฟ	40
กระดาษสำหรับพิธีงเด็ก (Votive Papers)	70
ดิสโกเทค	40
นวดสปา/คาราโอเกะ	30
คาสิโน , แหล่งการพนัน	35
สนามกอล์ฟ	20
ลอตเตอรี	15

5.5 ภาษีศุลกากรนำเข้าและส่งออก (Import and Export Duties)

5.5.1 ภาษีนำเข้า (Import Duties)

โดยทั่วไปสินค้าที่ข้ามเข้ามาในเวียดนามจะต้องเสียภาษีนำเข้าโดยเฉพาะสินค้านำเข้าผ่านด่านศุลกากรเวียดนามหรือพรมแดนทางถนน แม่น้ำ ท่าเรือ สนามบิน รถไฟระหว่างประเทศ การส่งไปรษณีย์ระหว่างประเทศ และสถานที่อื่นๆ สำหรับการผ่านพิธีการทางศุลกากร ยกเว้น

- สินค้าส่งจากตลาดในประเทศเข้าไปสู่พื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือในทางตรงกันข้าม
- สินค้าอื่นๆ ที่มีการขายหรือแลกเปลี่ยนที่ถือเป็นการนำเข้าสินค้าที่ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า
- สินค้าที่อยู่ระหว่างการขนส่งไปยังประตูพรมแดน สินค้าผ่านพรมแดนเวียดนามหรือพรมแดนอื่นๆ ภายใต้กฎหมายศุลกากร

- สินค้าเพื่อช่วยเหลือทางมนุษยธรรม
- สินค้านำเข้าจากต่างประเทศไปสู่เขตปลอดภาษีและใช้ในเขตนั่นเท่านั้น
- สินค้าเข้ามาจากเขตปลอดภาษีหนึ่งไปยังอีกเขตปลอดภาษีหนึ่ง

อัตราภาษีนำเข้าทั้งอัตราพิเศษสุด อัตราพิเศษ และอัตราปกติ มีหลายอัตรา ได้แก่ ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50, 60 และสูงสุด 100 ส่วนอัตราทั่วไปใช้กับการนำเข้าจากประเทศที่ใช้หลัก Non-MFN และเท่ากับ 1.5 เท่าของอัตราพิเศษ และมีการใช้อัตราพิเศษใช้กับการนำเข้า จากประเทศที่มีข้อตกลง MFN กับเวียดนาม รวมทั้งการใช้อัตราภาษีพิเศษสุด ใช้กับการนำเข้าจากประเทศที่มีข้อตกลงพิเศษกับเวียดนาม โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียน ภายใต้ ATIGA สินค้านำเข้าจากประเทศในกลุ่มอาเซียนมายังเวียดนามประมาณร้อยละ 97 มีอัตราภาษีที่ร้อยละ 0

5.5.2 ภาษีส่งออก (Export Duties)

การส่งออกของเวียดนามได้รับการส่งเสริม ดังนั้น สินค้าและบริการที่ส่งออกส่วนใหญ่จะได้รับการยกเว้นภาษี ภาษีส่งออกจะเก็บกับสินค้าบางประเภทเท่านั้น เช่น แร่ธาตุ ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ และเศษเหล็ก อัตราภาษีส่งออกของสินค้าเหล่านี้จะอยู่ระหว่างอัตราร้อยละ 0-45 อัตราภาษีจะถูกระบุในรายการอัตราภาษีส่งออก (Export Tariff List) ออกโดยกระทรวงการคลัง ตั้งแต่ปี 2011 ทองคำที่ส่งออกจะต้องเสียภาษีส่งออกที่อัตราร้อยละ 10

ตารางที่ 5.6 ตารางสรุปประเภทและอัตราภาษีสำหรับการประกอบธุรกิจในเวียดนาม

ลำดับ	ประเภท	อัตราภาษี (ร้อยละ)	หมายเหตุ
1	ภาษีเงินได้นิติบุคคล	20 10 หรือ 17 32 - 50	สำหรับธุรกิจทั่วไป สำหรับภาษีอัตราพิเศษ สำหรับธุรกิจเกี่ยวกับ การสำรวจ ทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ และการสำรวจน้ำมันและ ก๊าซธรรมชาติ
2	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	เก็บภาษีในอัตรา ก้าวหน้าตั้งแต่ 0-40	
3	ภาษีมูลค่าเพิ่ม	10	สำหรับสินค้าและบริการโดยทั่วไป
4	ภาษีสรรพสามิต	15-65	ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า
5	ภาษีศุลกากรนำเข้าและส่งออก	0-100	• ภาษีนำเข้าอัตราภาษีนำเข้าทั้งอัตราพิเศษสุด อัตราพิเศษ และอัตราปกติ มีหลายอัตรา ได้แก่ ร้อยละ 0, 1, 3, 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50, 60 และสูงสุด 100 • ภาษีนำเข้าขึ้นอยู่กับข้อตกลงทางการค้าเสรีที่เวียดนามลงนามกับประเทศและภูมิภาคต่างๆ • ภาษีส่งออกอัตราภาษีจัดเก็บอยู่ระหว่างร้อยละ 0-33

5.6 ภาษีอสังหาริมทรัพย์ (Property Tax)

มีการเก็บภาษีอสังหาริมทรัพย์ โดยจะคิดอัตราภาษีแบบอัตราก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับการจัดสรรที่ดิน โดยมีอัตราตั้งแต่ร้อยละ 0.03 ถึงร้อยละ 0.15

5.7 ภาษีสิ่งแวดล้อม (Environment Protection Tax)

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 เวียดนามมีการกำหนดใช้กฎหมายว่าด้วยภาษีสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นภาษีทางอ้อม โดยมีอัตราดังนี้

ตารางที่ 5.7 อัตราภาษีสิ่งแวดล้อม

สินค้า	หน่วย	อัตราภาษี (ด่ง)
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม, น้ำมัน	ลิตร กิโลกรัม	300 – 4,000
ถ่านหิน	ตัน	10,000 – 50,000
สาร HCFC	กิโลกรัม	1,000 – 5,000
ผลิตภัณฑ์ในสื่อน	กิโลกรัม	30,000 – 50,000
ผลิตภัณฑ์สำหรับการใช้งานเกี่ยวกับสารเคมี		500 – 3,000

5.8 ภาษีระหว่างประเทศ (อนุสัญญาภาษีซ้อน)

อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับเวียดนาม เพื่อการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ เวียดนามได้ทำอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศต่างๆ กว่า 60 ประเทศ โดยเป็นประเทศในกลุ่มอาเซียน 8 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ สิงคโปร์ และไทย

5.9 ระบบการจัดการด้านภาษี

การจดทะเบียนภาษี

หน่วยธุรกิจที่ถูกกำหนดให้จดทะเบียนเพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษี ได้แก่

- องค์กรธุรกิจ ครุภัณฑ์ และบุคคล
- บุคคลที่มีรายได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- องค์กรและบุคคลที่มีหน้าที่หักภาษีและจ่ายภาษีในนามของผู้มีหน้าที่จ่ายภาษี
- องค์กรและบุคคลที่กำหนดโดยกฎหมายภาษี

กำหนดเวลาสำหรับการจดทะเบียน

ผู้จดทะเบียนภาษีจะต้องไปดำเนินการจดทะเบียนให้เสร็จสิ้นภายใน 10 วันทำการ หลังจาก

- ได้รับใบจดทะเบียนหรือจัดตั้งธุรกิจ และใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือใบอนุญาตลงทุน
- ได้เริ่มดำเนินธุรกิจแล้ว สำหรับธุรกิจที่ไม่ต้องจดทะเบียนธุรกิจ หรือครัวเรือนและบุคคลที่ต้องจดทะเบียนธุรกิจแต่ยังไม่ได้รับใบทะเบียนธุรกิจ
- ความรับผิดชอบในการหักและจ่ายภาษีในนามของผู้มีหน้าที่จ่ายภาษีเกิดขึ้น
- ความรับผิดชอบด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเกิดขึ้น หรือ
- มีการขอคืนภาษี

การตรวจสอบภาษี

การตรวจสอบภาษีจะสามารถทำได้เป็นประจำแต่จะไม่เกินปีละหนึ่งครั้ง ช่วงระยะเวลาของการตรวจสอบภาษีจะต้องไม่เกิน 30 วันนับจากวันที่แจ้งถึงการตัดสินใจตรวจสอบภาษี อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาดังกล่าวอาจจะขยายได้อีกแต่ไม่เกิน 30 วัน

6

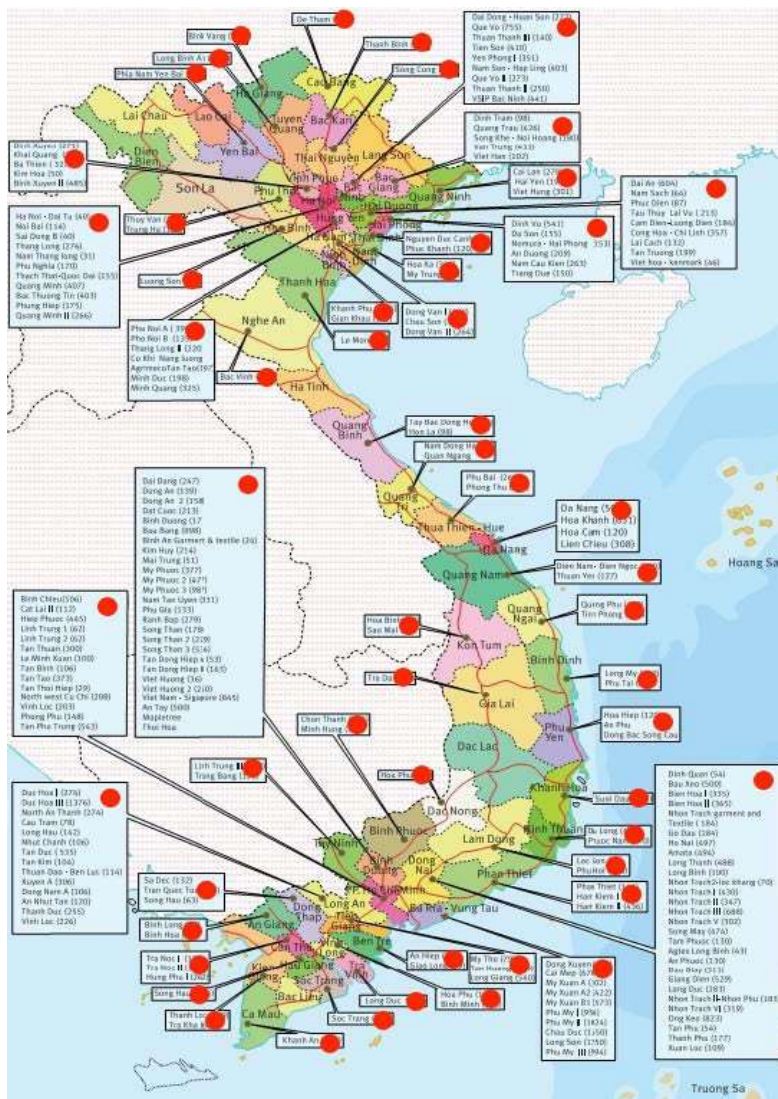
ภาษีอากร

โครงสร้างพื้นฐาน

6.1 បេតាអ៊ីសូតូប

ในเวียดนามมี Export Processing Zone (EPZ) ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจที่รวมอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ที่เน้นผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก มีการจัดระบบสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกด้านการผลิต นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนใน EPZ สามารถทำการผลิตรับช่วงต่อ (Sub-contract) และประกอบชิ้นส่วนสินค้าเพื่อการส่งออก การจัดตั้ง EPZ ถือกำเนิดขึ้นเป็นครั้งแรกในเวียดนามเมื่อปี 2534 ส่วน Industrial Zone (IZ) หรือ Industrial Park เป็นนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งเน้นผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ การจัดตั้ง IZ เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในเวียดนามเมื่อปี 2537 ขณะที่ High-Tech Zone (HTZ) เป็นเขตเศรษฐกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D) รวมทั้งผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงเป็นสำคัญ นอกจากนี้ เวียดนามมีเขตเศรษฐกิจตามแนวชายฝั่ง และเขตเศรษฐกิจชายแดน

เขตเศรษฐกิจที่สำคัญของเวียดนามในปี 2563

ภาคเหนือ

พื้นที่ภาคเหนือของเวียดนามแบ่งออกเป็น 26 จังหวัด และมีนิคมอุตสาหกรรมรวม 125 แห่งใน 21 จังหวัด นิคมอุตสาหกรรมที่น่าสนใจในภาคเหนือ ได้แก่

- Dinh Vu Industrial Zone มีพื้นที่ 1,463 เฮกเตอร์ ตั้งอยู่ในจังหวัด Hai Phong จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2540 ปัจจุบัน มีโครงการลงทุน 70 โครงการจากประเทศต่างๆ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ เป็นต้น จังหวัด Hai Phong ซึ่งเป็นเมืองอุตสาหกรรมเก่าแก่และมีท่าเรือสามารถใช้เป็นประตูสู่ท่าเรืออื่นๆ ในภาคเหนือของเวียดนามรวมทั้งประเทศในเอเชียตะวันออก

- Thuy Van Industrial Zone จัดตั้งขึ้นโดย Phu Tho Management Board of Industrial Zones ของเวียดนามเมื่อปี 2540 มีพื้นที่ 323 เฮกเตอร์ตั้งอยู่ที่จังหวัด Phu Tho ห่างจากท่าเรือ Viet Tri River Port 7 กิโลเมตรและห่างจากสนามบิน Noi Bai 55 กิโลเมตรมีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนส่วนแรกมีขนาด 71 เฮกเตอร์และส่วนที่ 2 มีขนาด 252 เฮกเตอร์สามารถรองรับโครงการลงทุนได้ราว 60-100 โครงการ

- Yen Phong 1 Industrial Zone มีพื้นที่ 665 เฮกเตอร์ ตั้งอยู่ในจังหวัด Bac Ninh ห่างจากสนามบิน Noi Bai 18 กิโลเมตร เป็นนิคมอุตสาหกรรมที่ดึงดูดโครงการลงทุนใหญ่จากต่างชาติหลายโครงการ เช่น Samsung Electronic Vietnam 3 ที่ลงทุน 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และบริษัทอื่นๆ

ภาคกลาง

พื้นที่ภาคกลางของเวียดนามแบ่งออกเป็น 19 จังหวัด และมีนิคมอุตสาหกรรมรวม 56 แห่งใน 11 จังหวัด นิคมอุตสาหกรรมที่น่าสนใจในภาคกลาง อาทิ

- Dung quat Economic Zone จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลเวียดนาม ตั้งอยู่ในพื้นที่ของ 2 จังหวัด คือ จังหวัด Quang Ngai และจังหวัด Quang Nam มีพื้นที่ 45,332 เฮกเตอร์ อยู่ห่างจากเมืองฮานอย 880 กิโลเมตร และสามารถเชื่อมต่อไปยังท่าเรือน้ำลึก Dung Quat สนามบินนานาชาติ Chu Lai Dungquat Economic Zone เป็นเขตเศรษฐกิจแห่งแรกที่เน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและการกลั่นน้ำมัน (ปัจจุบันโรงกลั่นน้ำมัน Dung Quat แห่งแรกของเวียดนามเปิดดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ตั้งแต่ปี 2554) รวมทั้งอุตสาหกรรมหนักขนาดใหญ่ ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามมีเป้าหมายให้เขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งนี้เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญในภาคกลาง

ภาคใต้

พื้นที่ภาคใต้ของเวียดนามประกอบด้วย 19 จังหวัด โดยมีนครโฮจิมินห์เป็นเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจภาคใต้เป็นภูมิภาคที่สามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ โดยเฉพาะบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันออก ภาคใต้มีนิคมอุตสาหกรรมรวม 183 แห่ง ทั้งนี้เขตเศรษฐกิจพิเศษในภาคใต้ที่น่าสนใจและความโดดเด่น ได้แก่

- Tan Thuan Export Processing Zone เป็น EPZ แห่งแรกของเวียดนาม มีพื้นที่รวม 300 เฮกเตอร์เกิดจากการร่วมทุนระหว่าง Tan Thuan Industrial Promotion Company ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของเวียดนาม และ Central Trading and Development Group ของไต้หวัน ก่อตั้งขึ้นในปี 2534 มีจุดเด่น คือ

ตั้งอยู่ใกล้กับ District 1 ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของนครโฮจิมินห์ และอยู่ใกล้กับท่าเรือในนครโฮจิมินห์ 4 แห่ง ได้แก่ Ben Nghe, Tan Thuan, Saigon และ VICT1 นอกจากนี้ ยังอยู่ห่างจากสนามบินนานาชาติ Tan Son Nhat (เป็นสนามบินที่มีความสำคัญและมีขนาดใหญ่ที่สุดของเวียดนาม) เพียง 12 กิโลเมตร ขณะเดียวกันภายในบริเวณ EPZ มีระบบสาธารณูปโภคครบครันทั้งในด้านการคมนาคมขนส่ง พลังงาน ระบบน้ำ และระบบกำจัดของเสีย เป็นต้น

- Bien Hoa 2 Industrial Zone ก่อตั้งขึ้นโดยบริษัท SONADEZI ของเวียดนาม เมื่อปี 2538 มีพื้นที่ 365 เฮกเตอร์ ตั้งอยู่ที่เมือง Bien Hoa ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของจังหวัด Dong Nai อยู่ห่างจากนครโฮจิมินห์และสนามบินนานาชาติ Tan Son Nhat เป็นระยะทางราว 30 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากท่าเรือ Dong Nai เพียง 2 กิโลเมตร นับเป็นเขตเศรษฐกิจอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งของเวียดนามที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง

เป็นที่น่าสังเกตว่า พื้นที่ทางภาคใต้ค่อนข้างประสบความสำเร็จในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและมีอัตราการใช้พื้นที่ (Occupancy Rate) อยู่ในระดับสูง โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนจากทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมทั้งในฐานะศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของเวียดนาม การคมนาคมขนส่งที่ใช้การได้ค่อนข้างดีเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ ของประเทศ ตลอดจนมีระบบสาธารณูปโภคที่ทันสมัย

สิทธิประโยชน์ในเขตเศรษฐกิจเวียดนาม

การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเวียดนาม นักลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 6.1 สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในเขตเศรษฐกิจเวียดนาม

สิทธิประโยชน์	รายละเอียด
ด้านภาษี	- ได้รับการยกเว้นภาษีการค้า และภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) รวมทั้งภาษีนำเข้าสินค้าสำหรับกิจการใน Export Processing Zone - ได้สิทธิการยกเว้นการเก็บภาษีที่ซ้ำซ้อน - การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 10-20 จากอัตราปกติร้อยละ 25 ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละกิจการ
ด้านที่ดิน	- สิทธิในการเช่าที่ดินระยะยาวโดยเสียค่าธรรมเนียมในการใช้ที่ดิน และได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินสูงสุด 50 - 70 ปี หรืออาจขยายถึง 90 ปี หากเป็นโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ - เช่าช่วงต่อ (Sub-lease) ที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้
การคุ้มครองการลงทุน	- นักลงทุนได้รับความคุ้มครองทั้งกิจการ และทรัพย์สิน - ปกป้องสิทธิในทรัพย์สิน อุตสาหกรรม และผลประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีในเวียดนาม - การปกป้องผลประโยชน์ของนักลงทุนอย่างสมเหตุสมผล - สิทธิในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและทรัพย์สินทางปัญญาในเวียดนาม เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ - การคิดค่าสาธารณูปโภคในอัตราที่เท่าเทียมของต่างชาติและชาวเวียดนาม
การโอนเงินออกนอกประเทศ	- ส่งผลกำไรกลับประเทศได้อย่างเสรี โดยรัฐบาลเวียดนามได้ประกาศยกเลิกการเก็บภาษีจากผลกำไรที่โอนกลับประเทศ (Profit Remittance Tax) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 ดังนั้นเมื่อนักลงทุนชำระภาษีในเวียดนามครบถ้วนแล้ว สามารถนำหลักฐานการชำระภาษีดังกล่าวมาแสดงเพื่อขอโอนกำไรกลับประเทศได้โดยไม่ต้องเสียภาษีอีก และนักลงทุนสามารถโอนกำไรกลับประเทศได้ ปีละ 4 ครั้ง หรือรายไตรมาส
สิทธิประโยชน์อื่นๆ	- ระยะเวลาในการอนุมัติการลงทุนใช้เวลาประมาณ 15 วัน เทียบกับการลงทุนนอกเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งใช้เวลาประมาณ 60 วัน - สามารถคัดเลือกและจ้างแรงงานต่างชาติได้ ในกรณีที่ไม่สามารถหาแรงงานชาวเวียดนามที่มีคุณสมบัติเหมาะสมได้ - เปิดบัญชีกับธนาคารต่างชาติเพื่อประกอบการกู้ยืมเงินในกรณีที่ผู้ให้กู้ต่างชาติระบุเงื่อนไขดังกล่าว แต่ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากธนาคารกลางของเวียดนามก่อนจึงจะเปิดบัญชีได้

ที่มา: กรมการลงทุนจากต่างชาติและสำนักงานจัดการเขตอุตสาหกรรม

6.2 การขนส่ง

6.2.1 การขนส่งทางบก

ทางหลวง

เวียดนามมีระบบเครือข่ายทางถนนยาว 2.79 แสนกิโลเมตร ประกอบด้วยทางหลวงแผ่นดินยาวประมาณ 600,000 กิโลเมตร แบ่งเป็นหลายเส้น บางเส้นทางสำคัญ คือ

- เส้นทางหมายเลข 1: Lang Son-->Da Nang--> Ho Chi Minh City--> Ca Mau ระยะทาง 2,360 กิโลเมตร
- เส้นทางหมายเลข 2: Ha Noi-->Ha Giang ถึงชายแดนมณฑลยูนนานของจีน ระยะทาง 319 กิโลเมตร
- เส้นทางหมายเลข 3: Ha Noi--> Cao Bang ถึงชายแดนมณฑลยูนนานของจีน ระยะทาง 351 กิโลเมตร
- เส้นทางหมายเลข 5: Ha Noi--> Hai Phong ระยะทาง 105 กิโลเมตร
- เส้นทางหมายเลข 8: Ha Tinh--> Vinh ถึงชายแดนแขวงบอลิคำไซของ สปป. ลาว ระยะทาง 225 กิโลเมตร
- เส้นทางหมายเลข 9: Da Nang--> Hue--> Quang Tri ถึงชายแดนแขวงสะหวันนะเขตของสปป. ลาว ระยะทาง 83.5 กิโลเมตร

- เส้นทางหมายเลข 51: Bien Hoa--> Ba Ria ระยะทาง 86 กิโลเมตร
- เส้นทางหมายเลข 52: Ho Chi Minh City--> Dong Nai ระยะทาง 35.7 กิโลเมตร

ระบบทางด่วน

ในเวียดนามมีระบบทางด่วนกว่า 1,000 กม ระบบทางด่วนในเวียดนามค่อนข้างทันสมัย มีหลายเส้นทางได้สร้างเสร็จสมบูรณ์ และมีบางเส้นทางอยู่ในระหว่างการสร้าง ช่วยให้การเดินทางและการขนส่งในเวียดนามสะดวกรวดเร็วมากขึ้น อาทิ

- ทางด่วนเหนือ - ใต้: Ha Noi --> Can Tho มีบางช่วงสร้างเสร็จสมบูรณ์และเปิดใช้แล้ว แต่บางช่วงอยู่ในระหว่างการสร้างยังไม่แล้วเสร็จ
- ทางด่วน Ha Noi --> Thai Nguyen ระยะทาง 63.8 กิโลเมตร
- ทางด่วน Ha Noi --> Hai Phong ระยะทาง 105 กิโลเมตร
- ทางด่วน Hai Phong --> Ha Long ระยะทาง 25 กิโลเมตร โดยทางด่วน Ha Long-Van Don (223.8 กิโลเมตร) สร้างเสร็จแล้ว สำหรับเส้นทาง Van Don-Mong Cai (80.2 กิโลเมตร) อยู่ระหว่างการก่อสร้าง คาดว่าและแล้วเสร็จในปี 2564
- ทางด่วน Noi Bai --> Lao Cai ระยะทาง 265 กิโลเมตร
- ทางด่วน Ha Noi --> Lang Son (อยู่ในระหว่างการสร้าง) ทางด่วน Lang Son-Cao Bang มีระยะทาง 115 กิโลเมตร เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนตุลาคม 2563 และมีแผนจะแล้วเสร็จในปี 2567 จะช่วยลดเวลาเดินทางจากฮานอย- กวางบิ่งเหลือเพียง 3.5 ชั่วโมงจาก 5 ชั่วโมงในปัจจุบัน
- ทางด่วน Bien Hoa --> Vung Tau (โครงการนี้เริ่มสร้างในปี 2561)

ทางรถไฟ

เครือข่ายระบบขนส่งทางรถไฟของเวียดนามประกอบด้วยสายหลัก 7 สาย และสายย่อย 12 สาย มีความยาวรวม 3,143 กม. (สายหลัก 2,703 กม. และสายย่อย 612 กม.) ครอบคลุมในพื้นที่ 34 จังหวัดและเมืองต่างๆ โดยเป็นเส้นทางรางเดี่ยวทั้งหมด และมีจำนวนขบวนรถ 277 แห่ง เส้นทางที่ยาวที่สุดและมีความสำคัญมากคือ Hanoi – Ho Chi Minh มีความยาวประมาณ 1,726 กิโลเมตร ซึ่งเส้นทางนี้ให้บริการด้วยรถไฟความเร็วพิเศษ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 ชั่วโมง และยังเชื่อมต่อระหว่างเวียดนามถึงจีนมี 2 สาย ประกอบไปด้วย Dong Dang (เส้นทางฮานอย - ด่งดิง) และท Lao Cai (เส้นทางฮานอย - หล่าวกาย)

สำหรับเส้นทางรถไฟทั่วประเทศมี 7 สายประกอบไปด้วย

สายที่ 1: Ha Noi-- > Ho Chi Minh City ระยะทาง 1,726 กิโลเมตร

สายที่ 2: Ha Noi-- > Hai Phong ระยะทาง 102 กิโลเมตร

สายที่ 3: Ha Noi-- > Lao Cai ระยะทาง 296 กิโลเมตร

สายที่ 4: Ha Noi-- > Lang Son ระยะทาง 162 กิโลเมตร

สายที่ 5: Ha Noi-- > Thai Nguyen ระยะทาง 75 กิโลเมตร

สายที่ 6: Thai Nguyen-- > Bai Chay ระยะทาง 106 กิโลเมตร

สายที่ 7: Bac Giang -- > Thai Nguyen ระยะทาง 57 กิโลเมตร

6.2.2 การขนส่งทางเรือ

เวียดนามมีท่าเรือพาณิชย์ทั้งหมด 45 ท่า แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ความยาวของท่าเรือประมาณ 82.6 กม รองรับสินค้าได้ประมาณ 600 – 650 ล้านตันต่อปี ท่าเรือสำคัญได้แก่ ท่าเรือไซ่ง่อน ดานัง ไฮฟอง ฮาลอง ยาจาง วินห์ หวุงเต่า เป็นต้น ท่าเรือ Cai Mep - Thi Vai (จังหวัดหวุงเต่า) และท่าเรือ Lach Huyen (ไฮฟอง) สามารถรองรับเรือที่มีน้ำหนักประมาณ 100,000-200,000 ตัน ท่าเรือที่สำคัญในเวียดนาม ดังนี้

ท่าเรือไซ่ง่อน

เป็นท่าเรือใหญ่ที่สุดของประเทศอยู่ในนครโฮจิมินห์ ประกอบด้วยท่าเรือ Tan Cang Cat Lai, Cai Mep, Hiep Phuoc มีท่าเทียบเรือโดยสารเดินทะเล 1 ท่า ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้า 31 ท่า พื้นที่โกดัง 5 แสนตารางเมตร แครนขนาด 25-100 ตัน จำนวน 16 ตัว โดยท่าเรือ Cat Lai เป็นท่าเรือ container ที่ใหญ่และทันสมัยที่สุดของเวียดนาม สามารถรองรับเรือที่มีขนาดระวางบรรทุก 30,000 DWT มีปริมาณสินค้าเข้า-ออก 4.2 ล้านตู้ต่อปี

ท่าเรือดานัง

ดานังมีท่าเรือน้ำลึก Tien Sa Seaport นับเป็นท่าเรือสำคัญของเวียดนามในภาคกลาง รัฐบาลกำลังพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้สามารถขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ได้เพิ่มขึ้นเป็น 20 ตู้ต่อชั่วโมง ขนถ่ายสินค้าได้ 7,000 ตันต่อวัน มีการก่อสร้าง Break Water เป็น 450 เมตร นอกจากนั้นยังเตรียมความพร้อมในการอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งมีนโยบายการรักษาสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการ

พัฒนาท่าเรืออีกด้วย นอกจากนี้ด้านนี้ยังมีท่าเรือแม่น้ำอีกแห่งคือ HanRiverPort สามารถรองรับเรือขนาดใหญ่ไม่เกิน 5,000 ตัน ปริมาณขนส่งสินค้า 1 ล้านตันต่อปี

ท่าเรือไฮฟอง

ตั้งอยู่ในเมืองไฮฟองเป็นท่าเรือที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศแต่ใหญ่ที่สุดในเขตภาคเหนือ มีปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือนี้ประมาณ 33 ล้านตันต่อปี สามารถรองรับเรือระหว่างบรรทุก 10,000 - 20,000 DWT ระยะทางจากท่าเรือไฮฟองถึงโฮจิมินห์เมื่อวัดทางทะเลประมาณ 1,480 กิโลเมตร ทางบก 1,800 กิโลเมตร และทางรถไฟ 1,926 กิโลเมตร ไฮฟองเป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าของจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคเหนือของเวียดนาม ระยะทางจากท่าเรือไฮฟองออกสู่ทะเลประมาณ 40 กิโลเมตร ท่าเรือไฮฟองเป็นกลุ่มท่าเรือ ซึ่งมีท่าเทียบเรือหลัก ได้แก่ Hoang Dieu Terminal, Chua Ve Terminal, Tan Vu Terminal, Dinh Vu Terminal และท่าเรือน้ำลึก Lạch Huyện (HICT) ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด 307 เฮกตาร์ มีร่องน้ำลึก 14-15 เมตร สามารถรองรับเรือ 12,000 TEU

6.2.3 การขนส่งทางอากาศ

เวียดนามมีสนามบินทั้งหมด 22 แห่งมีสนามบินนานาชาติ 11 แห่ง ได้แก่

Noi Bai International Airport (T2) ตั้งอยู่ทางตอนเหนือห่างจากกรุงฮานอยประมาณ 30 กิโลเมตร ให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า มีเที่ยวบินไปฮ่องกง กัวลาลัมเปอร์ ไทเป ดูไบ ปารีส เบอร์ลิน มอสโก มะนิลา และกรุงเทพฯ เป็นต้น สนามบิน Noi Bai สร้างใหม่และเปิดให้บริการเมื่อเดือนธันวาคม 2557

Da Nang International Airport ตั้งอยู่ทางภาคกลาง ห่างจากใจกลางนครดานังไปทางตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 2.5 กิโลเมตร เนื้อที่รวม 150 เฮกตาร์ ปัจจุบันให้บริการการบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ รองรับผู้โดยสารประมาณ 0.8-1.0 ล้านคนต่อปี และกำลังอยู่ระหว่างปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับผู้โดยสารและขนส่งสินค้าได้มากขึ้น

Tan Son Nhat International Airport เป็นสนามบินที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ตั้งอยู่ห่างจากนคร โฮจิมินห์ประมาณ 7 กิโลเมตร มีเที่ยวบินไปเบอร์ลิน แฟรงก์เฟิร์ต อัมสเตอร์ดัม ปารีส โซล โอซากา กวางเจา ไทเป ฮองกง กรุงเทพฯ สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ จาการ์ตา ชิดนีย์ มอสโก มะนิลา สนามบินแห่งนี้มีโครงการจะย้ายห่างออกไปอีก 40 กิโลเมตรเพื่อก่อสร้างสนามบินให้มีขนาดใหญ่ขึ้น และสามารถรองรับผู้โดยสารได้เพิ่มขึ้นเป็น 100 ล้านคนต่อปี และสินค้า 5 ล้านตันต่อปี

นอกจากสนามบินนานาชาติ 11 แห่งแล้ว เวียดนามยังมีสนามบินขนาดเล็กตามจังหวัดต่างๆ อีก 11 แห่ง เพื่อรองรับการขนส่งภายในประเทศ ทั้งนี้สนามบินในจังหวัดต่างๆ มีหลายแห่งที่กำลังอยู่ระหว่างการยกฐานะให้เป็นสนามบินนานาชาติ ปัจจุบันเวียดนามมีสายการบินภายในประเทศที่ดำเนินการเชิงพาณิชย์ เช่น สายการบิน Vietnam Airlines, Vietjet Air, Jetstar Pacific, Vasco, Bamboo Airways เป็นต้น และสายการบินระหว่างประเทศอีกประมาณ 70 แห่งที่ให้บริการเชิงพาณิชย์ไปและกลับจากเวียดนาม

6.3 บริการคลังสินค้า

ปัจจุบัน เวียดนามมีบริษัทด้านบริการโลจิสติกส์ ร้อยละ 53.7 ให้บริการด้านคลังสินค้า โดยคลังสินค้า ห้องเย็นเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างมาก

6.3.1 บริการห้องเย็น

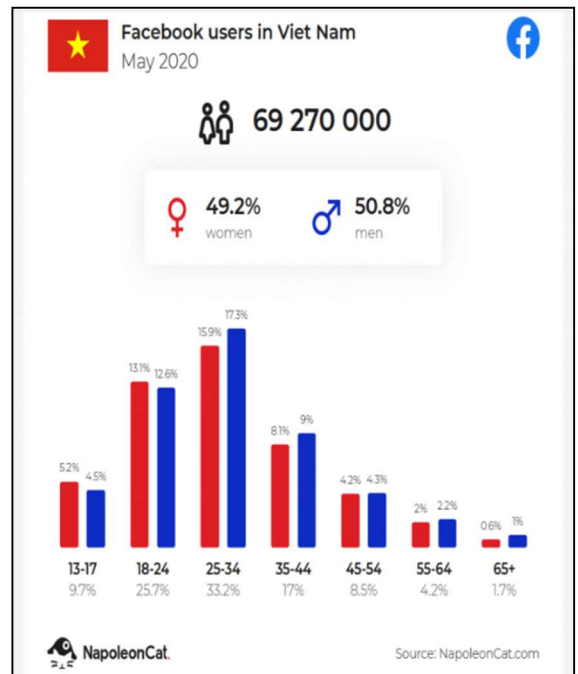
เวียดนามมีคลังสินค้าห้องเย็น 48 แห่งที่บรรจุพาเลท ได้จำนวน 600,000 พาเลท โดยภาคเหนือมีห้องเย็น 11 แห่งที่ บรรจุ 54,780 พาเลท ภาคกลางมีห้องเย็น 1 แห่ง ที่บรรจุ 21,000 พาเลท และภาคใต้มีห้องเย็น 36 แห่ง สามารถบรรจุ 526,364 พาเลท ตัวอย่างคลังสินค้าห้องเย็น เช่น Kho Hung Vuong (Thaco) บรรจุได้ 60,000 พาเลท; AJ Total Long Hau 32,000 พาเลท และ AJ Total Hung Yen 25,000 พาเลท เป็นต้น สำหรับรถบรรทุกทุกห้องเย็นมากกว่า 700 คัน และรถไฟ 450 ตู้ที่ขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ห้องเย็น

6.3.2 บริการคลังสินค้าทัณฑ์บน

เวียดนามมีคลังสินค้าทัณฑ์บน 96 แห่งทั่วประเทศ รวมทั้งห้องเย็น ส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้และจังหวัดโฮฟอง - บั๊กนิง

6.4 โทรคมนาคม

ในเวียดนาม มีจำนวนผู้ให้บริการเครือข่ายไร้สายและเครือข่ายอื่นให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานการสื่อสารผ่านโทรศัพท์ที่ใช้สาย โทรศัพท์มือถือ และดาวเทียม ในรูปแบบของเสียง วิดีโอ ข้อมูล และการบริการด้านการสื่อสารที่ทันสมัยอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศอย่างครบวงจร ในปัจจุบันในเวียดนาม ผู้ให้บริการเครือข่ายไร้สาย เช่น VIETTEL, MOBIPHONE, VINAPHONE ที่มีการครอบคลุมการบริการด้านโทรคมนาคมทั่วประเทศ โดยเฉพาะในการให้บริการมือถือ 4G นอกจากนี้ ระบบ VSAT และบริการดาวเทียมได้เพิ่มสมรรถนะของบริการเครือข่ายโทรคมนาคมในระบบใช้สายและไร้สายทั้งบนบกและทางทะเล

เวียดนามมีบริษัทให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต bandwidth จำนวน 8 บริษัท โดยมีจำนวนสมาชิก 50 ล้านคน บริษัทใหญ่ 3 บริษัท ได้แก่ VNPT, VIETTEL และ FPT โครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมนี้ให้บริการทุกประเภททั้งในระบบเสียง ข้อมูล และวิดีโอ โดยเครือข่ายในระบบดิจิทัลที่ทันสมัยเต็มรูปแบบโดยการขยายความกว้างของแถบคลื่นความถี่ที่ใช้ในการสื่อสาร (bandwidth) ของระบบใช้สายและระบบไร้สายเพื่อเพิ่มความเร็วในการส่งเสียงและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เวียดนามติดต่อกับโลกภายนอกทางระบบใยแก้วนาแสง (fibre optics) ได้แก่ SMW-3, AAG, China-US, FLAG, APCN2 และ SMW-4 และเครือข่ายดาวเทียม (satellite consortia) ได้แก่ VINASAT-1 และ VINASAT-2

เวียดนามเป็นประเทศที่มีความพัฒนาอย่างรวดเร็วด้านโทรคมนาคมและการสื่อสาร โดยเฉพาะจำนวนคนใช้อินเทอร์เน็ตและเครือข่ายทางสังคม (social network) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดย ณ เดือนพฤษภาคม 2563 มีคนใช้ Facebook จำนวน 69.27 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 70.1 ของประชากร) ตลาดด้าน marketing online และ social marketing ผ่านโลกดิจิทัลจึงเป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้ประกอบการด้านการตลาด เนื่องจากการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อโฆษณาและประชาสัมพันธ์เครื่องหมายการค้าเป็นวิธีหนึ่งที่รวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายไม่น้อย

7

ทรัพย์สินทางปัญญา

7.1 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

7.1.1 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

สมัชชาแห่งชาติเวียดนามได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาในปี 2548 และได้แก้ไขในปี 2552 ตามกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่สำคัญ 3 ชนิดที่ได้รับการคุ้มครองในเวียดนามได้แก่ ลิขสิทธิ์และสิทธิที่เกี่ยวข้อง สิทธิในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม และสิทธิในพันธุ์พืช

นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายฉบับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา อย่างเช่น กฎหมายการแข่งขัน ปี 2547 และ กฎหมายแพ่ง ปี 2548 พร้อมกับพระราชกฤษฎีกา คำตัดสินและหนังสือเวียน ที่ประกาศโดยหน่วยงานต่างๆ

นอกเหนือจากกฎหมายคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาของเวียดนาม เวียดนามยังมีส่วนร่วมในอนุสัญญาระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญากรุงปารีส (Paris Convention) ว่าด้วยความคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม อนุสัญญาเบิร์น (Berne Convention) ว่าด้วยการคุ้มครองงานศิลปะและวรรณกรรม อนุสัญญาโรม (Rome Convention) ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) และพิธีสารกรุงมาดริด (Madrid Protocol) ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าเวียดนามมีความตั้งใจที่จะเข้าร่วมตลาดเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติเวียดนาม (National Office of Intellectual Property of Viet Nam: NOIP) เป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน้าที่บริหารและให้บริการในทรัพย์สินทางปัญญาตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดย NOIP มีหน้าที่บริหารจัดการจดทะเบียน ออกแบบเครื่องหมายอุตสาหกรรม เครื่องหมายการค้า ตราสินค้าและสิทธิทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมและดำเนินการประเมินผลทางกฎหมายที่จะระงับข้อพิพาทด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ตารางที่ 7.1 รายการการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาและระยะเวลาคุ้มครอง

ลำดับ	ประเภท	ระยะเวลาคุ้มครอง
1	สิทธิบัตรการประดิษฐ์	20 ปี นับจากวันที่ยื่นขอ
2	อนุสิทธิบัตร	10 ปี นับจากวันที่ยื่นขอ
3	การออกแบบอุตสาหกรรม	5 ปี นับจากวันที่ยื่นขอและสามารถยื่นขอต่อระยะเวลาเพิ่มได้อีก 2 ครั้งๆ ละ 5 ปี (โดยระยะเวลารวมทั้งสิ้นไม่เกิน 15 ปี)
4	การออกแบบแผนภูมิวงจรรวม	10 ปี นับแต่วันประกาศให้สิทธิหรือ 10 ปี นับจากวันที่ใช้ในทางการค้าครั้งแรกโดยเจ้าของสิทธิหรือผู้รับโอนหรือ 15 ปี นับแต่เริ่มการออกแบบแล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะเกิดขึ้นก่อน
5	เครื่องหมายการค้า	10 ปี นับจากวันที่ยื่นขอ (ต่ออายุได้ครั้งละ 10 ปี)
6	ชื่อทางการค้า	มีอายุตั้งแต่เริ่มใช้จนตราบเท่าที่ยังคงมีการใช้อยู่
7	ความหลากหลายทางพันธุพืชใหม่	นับจากการได้รับสิทธิคุ้มครอง (25 ปี สำหรับต้นไม้ในป่าและไม้เถา)
8	ลิขสิทธิ์	ตลอดชีวิตผู้จดทะเบียนบวกอีก 50 ปี (ยกเว้นภาพยนตร์ ภาพถ่าย การละเล่น/ละครงานศิลปะประยุกต์ ที่ได้รับสิทธิคุ้มครองระยะเวลา 50 ปี)
9	สิทธิข้างเคียงของลิขสิทธิ์	10 ปี

ถึงแม้เวียดนามจะมีกฎหมายและนโยบายที่วางไว้เพื่อป้องกันและควบคุมการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาแล้วก็ตาม แต่อุปสรรคในการดำเนินการ ก็คือเวียดนามยังมีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบไม่เพียงพอ อีกทั้งยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน ขั้นตอนในการดำเนินการก็มักจะใช้เวลานาน และเสียค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาหลายหน่วยงานซึ่งก็มีอำนาจหน้าที่แตกต่างกันไปบางครั้ง ทำให้เกิดความสับสน

อย่างไรก็ดีรัฐบาลเวียดนามได้พยายามจะแก้ปัญหาในจุดนี้ โดยมอบหมายให้กรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เวียดนามเป็นหน่วยงานหลัก เบื้องต้นทำหน้าที่รับเรื่องในกรณีเกิดการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญารื่นและประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ

หมายเหตุ: ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา สามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ของ National Office of Intellectual Property of Vietnam ที่ www.noip.gov.vn

ที่อยู่ 384-386 Nguyen Trai Street, Thanh Xuan Distric, Hanoi, Vietnam

Tel: (+84) 24.38583069/38583793

Fax: (+84) 24.38584002

ค่าใช้จ่าย/ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่างๆ

(Attached to the Circular No.22/2009/TT-BTC of 04 February 2009 of the Ministry of Finance)

ตารางที่ 7.2 ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่างๆ

การยื่นขอจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	ลิขสิทธิ์	การออกแบบ	เครื่องหมายการค้า	สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	แบบผังภูมิของวงจรรวม
ค่าธรรมเนียม (เหรียญสหรัฐฯ)	52	40	37	46	26

สรุปขั้นตอนการดำเนินการสำหรับผู้ถูกละเมิดสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาในเวียดนาม

1

ยื่นคำร้องให้มีการตรวจสอบการละเมิดสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่สถาบันวิทยาศาสตร์ทรัพย์สินทางปัญญา

2

ส่งหนังสือถึงผู้กระทำผิด ขอให้ยุติการกระทำผิด

3

หากผู้กระทำผิดยังไม่เลิกการกระทำผิด ผู้เสียหายสามารถดำเนินการทางปกครอง ทางแพ่ง หรือดำเนินคดีทางอาญา

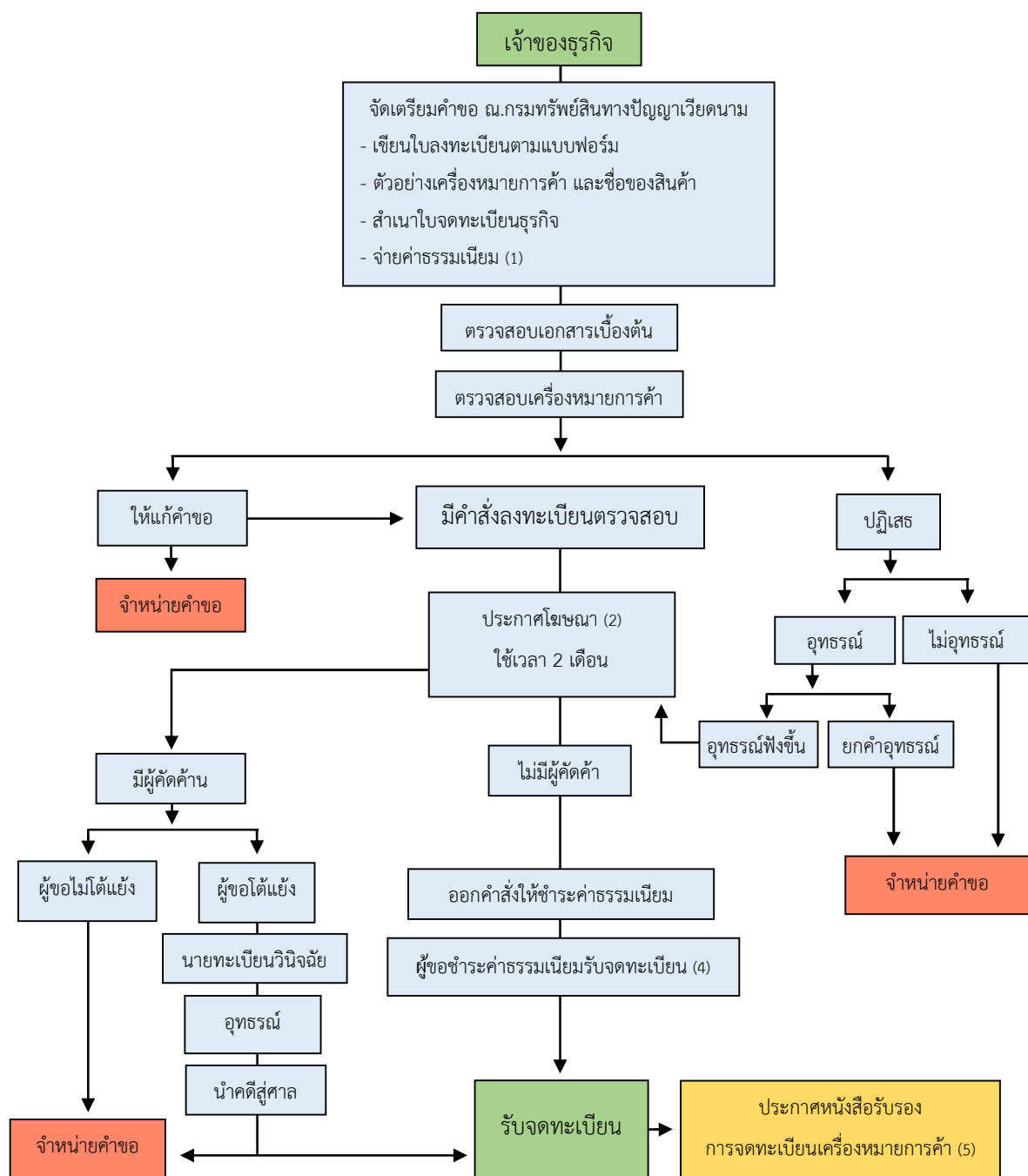
7.1.2 เครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตร

ในการทำธุรกิจในเวียดนามควรให้ความสำคัญต่อการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตรโดยการยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีรายละเอียดดังนี้

1. ใช้ระบบยื่นจะทะเบียนก่อนมีสิทธิ์ดีกว่า (First-to-file system) กรอกข้อมูลตามคำขอจดทะเบียนเป็นภาษาเวียดนาม
2. เอกสารประกอบ มีดังนี้
 - ตัวอย่างเครื่องหมายการค้า (ขนาดไม่เกิน 80 × 80 มม. บนกระดาษ A4) ถ้าจดเครื่องหมายการค้าเป็นสี ตัวอย่างก็ต้องเป็นสี
 - เอกสารมอบอำนาจให้ดำเนินการแทน (ถ้าผู้ขอจดไม่ใช่เจ้าของสิทธิ)
 - ข้อบังคับของการใช้เครื่องหมายการค้า ถ้าเป็นเครื่องหมายรับรอง/เครื่องหมายใช้ร่วมกัน
 - สำเนาการใช้เป็นรายแรกหรือใบรับรองบูริมสิทธิ
 - เอกสารสนับสนุน (ถ้ามี) เช่น C/O รางวัล เหรียญรางวัล
 - ใบรับรองของสำนักงานมอบอำนาจให้ใช้ ถ้าเครื่องหมายการค้ามีชื่อส่วนบุคคลของสำนักงาน
 - ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมขอจดทะเบียน

หมายเหตุ: เอกสารหรือเงื่อนไขต่างๆ อาจมีเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้ตรวจสอบกับหน่วยงานก่อนทุกครั้ง

ตารางที่ 7.3 ขั้นตอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในเวียดนาม

ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในเวียดนาม

(1) ค่าธรรมเนียม: 180,000 ดอลลาร์

(2) ค่าประกาศโฆษณา: 120,000 ดอลลาร์

(3) ค่าตรวจสอบและแยกกลุ่มสินค้า: 300,000 ดอลลาร์

(4) ค่าธรรมเนียมจดทะเบียน: 120,000 ดอลลาร์

(5) ค่าลงประกาศหนังสือรับรองการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า: 120,000 ดอลลาร์

7.1.3 ลิขสิทธิ์

สำหรับเรื่องลิขสิทธิ์ สิ่งที่ได้รับควบคุมคือ งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม งานโสตทัศนวัสดุ งานภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงภาพ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ งาน Derivative works ส่วนสิทธิข้างเคียงที่ได้รับควบคุมคือ สิทธิของนักแสดง สิทธิขององค์กรแพร่เสียง สิทธิขององค์กรวิทยุกระจายเสียง หน่วยงานที่รับผิดชอบคือ สำนักงานลิขสิทธิ์เวียดนาม กระทรวงวัฒนธรรมและสารสนเทศ

7.1.4 สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ตามที่กำหนด ณ มาตราที่ 79 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” หมายถึง ข้อมูลในรูปแบบของงาน สัญลักษณ์ โลโก้ หรือภาพที่แสดงถึงประเทศหรือท้องถิ่น เมื่อนำมาใช้กับสินค้าเพื่อแสดงถึงแหล่งที่มาหรือแหล่งของสินค้านั้น โดยคุณภาพ คุณลักษณะ หรือชื่อเสียงของสินค้านั้นมีความสัมพันธ์อย่างสำคัญกับประเทศหรือท้องถิ่นนั้น เจ้าของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ย่อมมีสิทธิที่จะใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับสินค้าของตนได้ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศเวียดนามต่อเมื่อสินค้านั้นๆ เป็นสินค้าที่ผลิตหรือมีต้นกำเนิดมาจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ท้องถิ่น ดินแดนหรือประเทศตามที่นิยามเอาไว้สินค้านั้นๆ เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียง คุณภาพรวมถึงคุณลักษณะพิเศษที่สามารถผลิตได้เฉพาะพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ท้องถิ่น ดินแดนหรือประเทศที่นิยามไว้เท่านั้น

เอกสารยื่นขอจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีดังนี้

- ใบคำร้อง

- เอกสาร ตัวอย่าง ข้อมูลของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามรายการในแบบพิมพ์ ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสิ่งใดที่ใช้เรียกหรือใช้แทนแหล่งภูมิศาสตร์ รายการสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ รายละเอียดซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับแหล่งภูมิศาสตร์ ที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์ที่ขอจดทะเบียน รวมถึงรายละเอียดแสดงการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขอจดทะเบียนบนฉลากสินค้า เป็นต้น

-หนังสือมอบอำนาจ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องยื่นคำร้องผ่านตัวแทน

- เอกสารมอบฉันทะในการยื่นขอจดทะเบียน ในกรณีที่ได้รับเอกสารยื่นคำร้องจากผู้อื่น

- เอกสารหลักการให้สิทธิในวันยื่นครั้งแรก (หากต้องการ)

- ใบเสร็จค่าธรรมเนียม

หมายเหตุ เอกสารที่ใช้ประกอบคำร้องจะต้องใช้ภาษาเวียดนาม ยกเว้นหนังสือมอบอำนาจ เอกสารมอบฉันทะ และเอกสารหลักการให้สิทธิในวันยื่นครั้งแรก รวมถึงเอกสารที่ใช้สนับสนุนการยื่นคำขออื่นๆ ซึ่งสามารถใช้ภาษาอื่นได้ แต่ต้องมีเอกสารที่แปลเป็นภาษาเวียดนามควบคู่ในการยื่นคำขอด้วย

8

การเข้าเมือง

8.1 หนังสือเดินทาง

ผู้ที่ถือหนังสือเดินทางไทยที่มีอายุเหลือมากกว่า 6 เดือน เมื่อเดินทางเข้าประเทศเวียดนามสามารถเดินทางเข้าเวียดนามโดยไม่ต้องขอวีซ่าล่วงหน้า สามารถอยู่ในเวียดนามครั้งละไม่เกิน 30 วัน เพียงกรอกเอกสารเข้าเมืองที่ได้รับแจกจากพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินหรือรับได้ที่บริเวณเคาน์เตอร์กรอกเอกสารก่อนถึงบริเวณตรวจคนเข้าเมือง

สิ่งของต้องห้าม ต้องสำแดง¹

◆ สิ่งของต้องห้ามนำเข้าประเทศ ได้แก่

- * อาวุธ ปืน วัตถุระเบิดและไวไฟ
- * ฝิ่นและสารเสพติดอื่นๆ
- * ข้อเขียน วรรณกรรมที่มีเนื้อหาต่อต้านรัฐบาล
- * สิ่งพิมพ์ สื่อลามกอนาจาร

◆ สิ่งของที่ต้องสำแดง

- * เงินตราต่างประเทศมูลค่ามากกว่า 7,000 เหรียญสหรัฐ
- * ทองคำและอัญมณีที่ไม่ใช่เพื่อใช้ส่วนตัว
- * วิดีโอเทป ซีดี (หากค้นพบอาจถูกยึดไว้ตรวจสอบและจะคืนให้ 2 – 3 วันถัดมา)

◆ สินค้าและปริมาณที่นำเข้าได้โดยยกเว้นภาษี

- * บุหรี่ 400 มวน ซิกาโร่ 100 มวน ยาเส้น 100 กรัม
- * เหล้า 1.5 ลิตร เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเบียร์ 3 ลิตร
- * ชา 5 กิโลกรัม กาแฟ 3 กิโลกรัม
- * เสื้อผ้า ของใช้ส่วนตัวปริมาณที่เหมาะสม
- * สิ่งของอื่นๆ ที่ไม่ใช่สิ่งของต้องห้ามหรือนำเข้าโดยมีเงื่อนไข มูลค่ารวมไม่เกิน 5,000,000 ด่ง

8.2 การขอประทับตราวีซ่า

คนไทยได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอวีซ่า (Tourist Visa) ในการเข้าประเทศเวียดนาม อย่างไรก็ตาม หากต้องการพำนักรในเวียดนามมากกว่า 30 วันเพื่อทำงาน สามารถยื่นขอทำวีซ่าธุรกิจ (Business Visa) ได้สูงสุด 1 ปี (Multiple Entry) และสามารถต่ออายุได้ทุกปีโดยจะต้องมีการรับรองจากหุ้นส่วน นายจ้าง หรือสปอนเซอร์ และได้รับอนุญาตจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเวียดนาม ทั้งนี้หากไม่มีสปอนเซอร์สามารถยื่นขอวีซ่าธุรกิจได้สูงสุดเพียง 90 วัน

¹<http://www.customs.gov.vn/>

8.3 ใบอนุญาตทำงาน

สำหรับคนไทย (ผู้บริหาร ผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญ) ที่ต้องการมาทำงานในเวียดนามเป็นเวลานานกว่า 90 วันจะต้องขอใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) จากสำนักงานแรงงานประจำท้องที่ Department of Labor, Invalids and Social Affairs (DOLISA) โดยต้องยื่นขออนุญาตล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 7 วัน และจะได้รับอนุญาตเป็นเวลานานที่สุดไม่เกิน 3 ปี

8.4 บัตรผู้มีถิ่นพำนักชั่วคราว

ชาวต่างชาติที่มีใบอนุญาตทำงานตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป มีสิทธิได้รับบัตรผู้มีถิ่นพำนักชั่วคราว (Temporary Residence Card: TRC) ซึ่งจะมีอายุตั้งแต่ 1 - 5 ปี และสามารถเข้า-ออกประเทศเวียดนามได้ตามความประสงค์

9

การธนาคารและการเงิน

การธนาคารและการเงิน

โครงสร้างตลาดการเงินในเวียดนามประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สถาบันการเงินต่างๆ และตลาดทุน โดยสถาบันการเงินต่างๆ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย (State Bank of Vietnam) ซึ่งเป็นธนาคารกลางของเวียดนาม ส่วนตลาดทุนหรือตลาดหลักทรัพย์อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการหลักทรัพย์แห่งชาติ (The State Securities Commission of Vietnam)

9.1 สถาบันการเงิน

ในปัจจุบันระบบสถาบันทางการเงินของเวียดนามมีการให้บริการทางการเงินเต็มรูปแบบแก่นักลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศเช่นการให้บริการทางการเงินและการประกันภัยเป็นต้นกฎหมายของเวียดนามได้แบ่งประเภทของสถาบันการเงินได้เป็น 8 ประเภท ดังนี้

1) สถาบันทางการเงินที่รัฐเป็นเจ้าของ (State-owned Financial Institutions)

มีจำนวน 5 แห่งโดยรัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการส่งผ่านนโยบายเศรษฐกิจต่างๆ นอกเหนือไปจากการดำเนินธุรกรรมเชิงพาณิชย์เหล่านี้ซึ่งสถาบันการเงินแต่ละแห่งเน้นการดำเนินประเภทธุรกิจในด้านที่แตกต่างกันทั้งนี้สถาบันการเงินของรัฐบาลที่มีส่วนแบ่งตลาดมากที่สุดในระบบ ได้แก่

1. Vietcombank หรือ Joint Stock Commercial Bank for Foreign Trade of Vietnam จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์สนับสนุนธุรกิจการค้าระหว่างประเทศและการให้สินเชื่อเพื่อการนำเข้าและส่งออก www.vietcombank.com.vn

2. Vietinbank หรือ Vietnam Joint Stock Commercial Bank for Industry and Trade จัดตั้งขึ้นเพื่อการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมและการค้า www.vietinbank.vn

3. BIDV หรือ Joint Stock Commercial Bank for Investment and Development of Vietnam มุ่งเน้นการให้สินเชื่อแก่โครงการลงทุนต่างๆ ของประเทศโดยมีบทบาทสำคัญในโครงการลงทุนเพื่อการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคของเวียดนามและให้กู้ยืมระยะกลางและระยะยาวแก่โครงการต่างๆ ของรัฐบาล www.bidv.com.vn

4. AGRIBANK หรือ Vietnam Bank for Agriculture and Rural Development เป็นสถาบันทางการเงินที่ให้สินเชื่อโดยตรงแก่ภาคการเกษตรและพื้นที่ชนบทโดยให้สินเชื่อระยะสั้นและระยะยาวเพื่อการจัดหาเงินทุนตั้งแต่เริ่มการผลิต รวมไปถึงการตลาดภายในประเทศและการส่งออก www.agribank.com.vn

5. MHB หรือ Housing Bank of Mekong Delta จัดตั้งขึ้นเพื่อให้สินเชื่อแก่ธุรกิจ SMEs สินเชื่อส่วนบุคคลและครัวเรือนเพื่อการก่อสร้างอาคารสาธารณูปโภคตลอดจนที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง www.mhb.com.vn

2) ธนาคารท้องถิ่น (Joint-stock Commercial Banks)

จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของเวียดนามสามารถเปิดสาขาได้ทั่วไปและดำเนินธุรกรรมด้านการธนาคารได้ทุกประเภทมีจำนวน 37 ธนาคารเช่น Hanoi Building Joint-stock Commercial Bank (HABUBANK หรือ HBB), Maritime Joint-stock Commercial Bank, และ Sai Gon Thuong Tin Joint-stock Commercial Bank (Sacombank) เป็นต้น

3) ธนาคารร่วมทุน (Joint Venture Banks)

จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนในเวียดนามโดยการร่วมทุนระหว่างนักลงทุนท้องถิ่นกับต่างชาติสามารถดำเนินธุรกรรมรับฝากเงินให้กู้ยืมเงินออกตั๋วเงินรับซื้อลดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและธุรกรรมอื่นๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจาก State Bank of Vietnam ปัจจุบันมีจำนวน 5 ธนาคารเช่น VID Public Bank ธนาคารร่วมทุนระหว่าง BIDV กับ Public Bank Berhad (PBB) ของมาเลเซียในอัตราส่วน 50:50 Vinasiam Bank ก่อตั้งในปี 2538 เป็นการร่วมทุนระหว่าง Vietnam Bank for Agriculture & Rural Development กับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และกลุ่มบริษัทเจริญโภคภัณฑ์ ในอัตราส่วน 34:33:33 เป็นต้น

4) ธนาคารพาณิชย์ต่างชาติ (Wholly Foreign-owned Banks)

เป็นธนาคารพาณิชย์ต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในเวียดนามร้อยละ 100 สามารถดำเนินธุรกรรมด้านการธนาคารได้อย่างเต็มรูปแบบเทียบเท่ากับธนาคารท้องถิ่นมีจำนวน 5 ธนาคารได้แก่ HSBC, Standard Chartered, Shinhan, ANZ และ Hong Leong

5) สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ (Foreign Commercial Bank Branch)

เป็นสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่เข้ามาเปิดสาขาในเวียดนามสามารถดำเนินธุรกรรมรับฝากเงินให้กู้ยืมเงินรับซื้อลดตั๋วเงินแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและธุรกรรมอื่นๆ ภายใต้กฎหมายของเวียดนาม ปัจจุบันมีธนาคารต่างประเทศที่เปิดสาขารวม 48 แห่ง เช่น Bangkok Bank (Thailand) HCMC Branch, Bangkok Bank (Thailand) Hanoi Branch, Mizuho Corporate Bank (Japan) และ BNP (France) เป็นต้น

6) สำนักงานตัวแทนของธนาคารต่างประเทศ (Representative Office of Foreign Banks)

เป็นสำนักงานตัวแทนของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่เข้ามาเปิดดำเนินการในเวียดนามและดำเนินธุรกรรมต่างๆ ตามที่ได้รับอนุญาตจาก State Bank of Vietnam มีจำนวน 60 แห่ง เช่น JCB (Thailand) RHB (Malaysia), Intesa Sanpaolo (Italia) Commerzbank AG (Germany) และ JP Morgan Chase Bank (USA) เป็นต้น

7) บริษัทเงินทุน (Finance Companies)

สามารถระดมทุนโดยการออกตั๋วเงินพันธบัตรให้กู้ยืมรับซื้อตั๋วแลกเงินและอื่นๆ โดยมีอายุสัญญาเงินกู้ 1 ปีขึ้นไปตามที่ธนาคารกลางกำหนด มีจำนวน 16 แห่ง เช่น Vietnam Textile and Garment Finance Joint-stock, Rubber Finance Company และ SHB Finance เป็นต้น

8) บริษัทเช่าซื้อ (Leasing Companies)

สามารถระดมทุนโดยการออกตั๋วเงินระยะยาวอายุ 1 ปีขึ้นไปและดำเนินธุรกรรมเช่าซื้อตามที่ธนาคารกลางเวียดนามกำหนดปัจจุบันมีจำนวน 11 แห่ง เช่น VINASHIN Finance Leasing Company Limited, Industrial and Commercial Bank of Vietnam Leasing Company Limited และ BIDV Financial Leasing Company Ltd เป็นต้น

ทั้งนี้ธนาคารกลางเวียดนามหรือ State Bank of Vietnam (SBV) ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงินของประเทศรวมถึงดูแลกำกับและเป็นแหล่งเงินกู้แก่สถาบันการเงินอื่นๆ ในประเทศ ทำหน้าที่ในการออกธนบัตร กำหนดอัตราแลกเปลี่ยน และเป็นตัวแทนรัฐบาลในการประสานงานและเจรจากับสถาบันการเงินระหว่างประเทศ

9.2 การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ปัจจุบันเวียดนามใช้หน่วยเงิน เวียดนามด่ง (VND) และใช้อัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Float) อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐ เท่ากับ 23,110 เวียดนามด่ง และ 1 บาท เท่ากับ 718 เวียดนามด่ง (อัตราแลกเปลี่ยนจากธนาคาร Vietcombank ปลายเดือนกรกฎาคม 2564)

สำหรับการทำธุรกรรมในเวียดนามจะมีข้อจำกัดในการใช้เงินตราต่างประเทศ เนื่องจากเวียดนามได้กำหนดให้การทำธุรกรรมภายในประเทศทุกรายการต้องใช้เงินด่งเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม บ้างกิจการได้รับอนุญาตจากธนาคารกลางเวียดนามให้สามารถรับการชำระเงินในสกุลเงินต่างประเทศได้ เช่น ร้านค้าปลอดภาษีสำหรับลูกค้าต่างประเทศในสนามบินหรือท่าเรือที่ลงทะเลเบียน สำนักงานแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และสถานประกอบการอื่นๆ ที่ธนาคารกลางเวียดนามมีอำนาจรับรอง

9.3 แหล่งเงินทุน

ตอนนี้เวียดนามมีผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินเต็มรูปแบบ ทั้งจากธนาคาร การประกันภัย การจัดการสินทรัพย์ทางการเงินและการจัดหาเงินทุนจากตราสารหนี้ ซึ่งจะเป็นแหล่งทางเลือกของการจัดหาเงินทุนสำหรับธุรกิจและนักลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศนอกจากนี้ เวียดนามมีตลาดหลักทรัพย์ฮานอย (Hanoi Securities Trading Centre: HSTC) และตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh Stock Exchange: HOSE) เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกในการระดมเงินทุนของนักลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศ

9.4 การโอนเงินตราออกนอกประเทศ

ปัจจุบันรัฐบาลเวียดนามยกเว้นการเก็บภาษีจากผลกำไรที่โอนกลับประเทศ Profit Remittance Tax ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ดังนั้น เมื่อนักลงทุนชำระภาษีในเวียดนามครบถ้วนแล้วสามารถนำหลักฐานการชำระภาษีดังกล่าวมาแสดงเพื่อขอโอนกำไรกลับประเทศได้ โดยไม่ต้องเสียภาษีอีก และนักลงทุนสามารถโอนกำไรกลับประเทศได้ปีละ 4 ครั้ง หรือรายไตรมาส

ธนาคารกลางเวียดนามได้ออกกฎระเบียบในการนำเงินสดติดตัวเข้าและออกจากเวียดนาม (หนังสือเวียน เลขที่ 15/2011/TT-NHNN ลงวันที่ 12 สิงหาคม 2554) การนำเงินสดติดตัวออกนอกประเทศมากกว่า 5,000 เหรียญสหรัฐฯ (รวมถึงเงินสกุลอื่นในมูลค่าเทียบเท่า) ในการเดินทางออกนอกประเทศแต่ละครั้งต้องสำแดงต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร พร้อมทั้งแสดงหนังสือหรือเอกสารอนุญาตการนำเงินออกนอกประเทศที่ออกโดยธนาคารกลางเวียดนามหรือสถาบันการเงินที่ธนาคารกลางเวียดนามรับรอง การหลีกเลี่ยงการสำแดงต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรถือว่ามีความผิด เจ้าหน้าที่ศุลกากรอาจตรวจพบ และอาจจะยึดหรืออายัดเงินไว้เพื่อตรวจสอบต่อไป

9.5 ตลาดหลักทรัพย์ในเวียดนาม

กฎหมายหลักทรัพย์เวียดนามมี ผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 01 มกราคม 2550 ปัจจุบัน เวียดนามมีตลาดหลักทรัพย์ 3 แห่ง คือ ตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh Stock Exchange: HoSE) ตั้งอยู่ที่นครโฮจิมินห์ เริ่มเปิดดำเนินการในปี 2543 นับเป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งแรกและใหญ่ที่สุดของเวียดนาม แห่งที่สอง คือ ตลาดหลักทรัพย์ฮานอย (Hanoi Stock Exchange: HNX) ตั้งอยู่ที่กรุงฮานอย เมืองหลวงของเวียดนาม เริ่มเปิดดำเนินการในปี 2548 และล่าสุดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552 คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งเวียดนาม (State Securities Commission: SSC) ได้ประกาศจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์เพิ่มอีก 1 แห่งในกรุงฮานอย โดยใช้ชื่อว่า Unlisted Public Company (UPCoM)

ตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์ (HOSE) <http://www.hsx.vn>

รู้จักกับ ตลาดหลักทรัพย์ โฮจิมินห์	ตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อ วันที่ 20 กรกฎาคม 2543 นับเป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งแรกและใหญ่ที่สุดของ เวียดนาม เดิมใช้ชื่อว่า Ho Chi Minh City Securities Trading Center (HOSTC) และเปลี่ยนชื่อเป็น Hochiminh Stock Exchange (HOSE) เมื่อ วันที่ 8 สิงหาคม 2550 ตลาดหลักทรัพย์โฮจิมินห์เปลี่ยนมาใช้ระบบซื้อขายด้วยคอมพิวเตอร์ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2550 และเริ่มให้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ ผ่าน internet ตั้งแต่ปี 2552
หน่วยงานกำกับดูแล	<u>Ministry of Finance (MOF)</u> <u>The State Securities Commission (SSC)</u>
สินค้าและบริการ	หุ้น ตราสารหนี้เอกชน พันธบัตรรัฐบาล Fund Certificated ETFs Covered Warrants
ดัชนี	VN Index
จำนวนบริษัทจดทะเบียน	378 บริษัทจดทะเบียน (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2562)
ระยะเวลาซื้อขาย	ทุกวันจันทร์ ถึง ศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ ตลาดตราสารทุน: ตั้งแต่เวลา 09.00 ถึง 11.30 น. และ 13.00 ถึง 15.00 น. ตลาดตราสารหนี้: ตั้งแต่เวลา 08.30 ถึง 11.00 น. และ 13.00 ถึง 15.00 น.
บริษัทสมาชิก	74 บริษัท
การชำระราคา	T+2 สำหรับตราสารทุนและกองทุน T+1 สำหรับตราสารหนี้
ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์	Vietnam Securities Depository (VSD)
ข้อมูลสำหรับนักลงทุน ต่างชาติ	ภาษีอากรของนักลงทุนต่างชาติ <u>นักลงทุนบุคคล</u> กำไรจากการขายหลักทรัพย์ – 0.1% ของมูลค่าการซื้อขาย เงินได้จากเงินปันผล – 5% ภาษีหัก ณ ที่จ่าย <u>นิติบุคคล</u> กำไรจากการขายหลักทรัพย์ – 0.1% ของมูลค่าการซื้อขาย เงินได้จากเงินปันผล – ไม่มีภาระภาษีจากเงินได้จากเงินปันผล

ตลาดหลักทรัพย์ฮานอย (HNX) <http://hnx.vn>

รู้จักกับ ตลาดหลักทรัพย์ฮานอย	ตลาดหลักทรัพย์ฮานอยเริ่มเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เดิมใช้ชื่อว่า Hanoi Securities Trading Center (HOSTC) และเปลี่ยนชื่อเป็น Hanoi Stock Exchange (HNX) ในเดือนมกราคมปี 2552.
หน่วยงานกำกับดูแล	<u>Ministry of Finance (MOF)</u> <u>The State Securities Commission (SSC)</u>
สินค้าและบริการ	Listed Stock; UPCoM* Stock; Government Bond, Municipal Bond, Government underwritten Bond, Corporate Bond; T-Bill, ETF (SSIAM-HNX30 ตั้งแต่ 29 ธันวาคม 2557), VN30 Futures Contracts, G-Bond Futures Contracts
ดัชนี	HNX FF Index (namely HNX Index); HNX 30 Index; HNX30 TRI Index; HNX (Large, Mid/Small) Index; HNX Finance Index; HNX Construction Index; HNX Manufacturing Index UPCoM Index, UPCoMFF index
จำนวนบริษัทจดทะเบียน	จำนวนบริษัทจดทะเบียนใน listed stock market: 365 บริษัท จำนวนบริษัทจดทะเบียนใน UPCoM Market: 875 บริษัท
ระยะเวลาซื้อขาย	ทุกวันจันทร์ ถึง ศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการ Listed Stock Market & UPCoM Market: ตั้งแต่เวลา 09.00 ถึง 11.30 น. และ 13.00 ถึง 15.00 น. ตลาดตราสารหนี้: ตั้งแต่เวลา 08.30 ถึง 11.00 น. และ 13.00 ถึง 14.15 น.
บริษัทสมาชิก	74 สมาชิกสำหรับ Listed Stock Market 74 สมาชิกสำหรับ UPCoM Market (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2562)
การชำระราคา	T+ 2 สำหรับตราสารทุนและกองทุน (รวมบริษัทใน UPCoM Market) T+1 สำหรับตราสารหนี้
ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์	Vietnam Securities Depository (VSD)
ข้อมูลสำหรับนักลงทุนต่างชาติ	ภาษีอากรของนักลงทุนต่างชาติ <u>นักลงทุนบุคคล</u> กำไรจากการขายหลักทรัพย์ - 0.1% ของมูลค่าการซื้อขาย เงินได้จากเงินปันผล - 5% ภาษีหัก ณ ที่จ่าย <u>นิติบุคคล</u> กำไรจากการขายหลักทรัพย์ - 0.1% ของมูลค่าการซื้อขาย เงินได้จากเงินปันผล - ไม่มีภาระภาษีจากเงินได้จากเงินปันผล

10

การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

10.1 ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเวียดนาม (Ministry of Natural Resources and the Environment: MoNRE) กำหนดให้นักลงทุนต่างชาติต้องทำการศึกษาและจัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการเสนอขอความเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินธุรกิจโดยให้พิจารณาเลือกทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมตามรูปแบบและความเหมาะสมของขนาดโครงการ (Decree 80 implementing the Law on the Protection of the Environment) เพื่อใช้ประกอบการยื่นขออนุญาตโครงการ ดังนี้

* Environmental Impact Assessment Report (EIAR)

ส่วนใหญ่ใช้กับโครงการที่มีความสำคัญระดับชาติมีผลกระทบต่อเขตอนุรักษ์ อุทยาน หรือแหล่งมรดกทางธรรมชาติ แหล่งน้ำ ระบบนิเวศน์ การก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรม high-tech การพัฒนาแหล่งที่อยู่อาศัย โครงการแสวงหา/ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำบาดาลขนาดใหญ่สำหรับรายงานจะต้องประกอบด้วย

- รายละเอียดโครงการโดยย่อ
- การประเมินสภาพสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์
- ประเมินผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นมาตรการที่จะทำ หรือ ดำเนินไปแล้วเพื่อควบคุมหรือบรรเทาผลกระทบแนวทางและงบประมาณการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
- ความเห็นชอบจากท้องถิ่นรายงานดังกล่าวจะต้องเสนอให้คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดย MoNRE จำนวน 7 คนซึ่งจะใช้เวลาพิจารณาให้ความเห็นภายในเวลา 30 – 45 วัน

* Environmental Protection Undertaking (EPU)

ให้ยื่นรายงานต่อหน่วยงานท้องถิ่น the Municipal Department of Planning and Investment โดยรายงานจะต้องประกอบด้วย

- คำแนะนำโครงการ
- สถานที่ตั้งรูปแบบและขนาดโครงการ
- อัตราการใช้วัตถุดิบและน้ำมันเชื้อเพลิง
- ขยะหรือของเสียที่ปล่อยออกมา
- มาตรการที่ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายปกป้องสิ่งแวดล้อม

หน้าที่ในการรักษาสีงแวดล้อมสำหรับสถานที่ประกอบการ

กฎหมายการรักษาสีงแวดล้อม เลขที่ 52/2005/QH11 มาตราที่ 35 และมาตราที่ 37 มีการกำหนดเกี่ยวกับหน้าที่ในการรักษาสีงแวดล้อมสำหรับสถานที่ประกอบการ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ ของกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาสีงแวดล้อม
2. ดำเนินมาตรการรักษาสีงแวดล้อมต่างๆ ที่ระบุไว้ในรายงานประเมินผลกระทบต่อสีงแวดล้อมที่ได้รับการอนุมัติแล้ว และในเอกสารสัญญารักษาสีงแวดล้อมที่จดทะเบียนและปฏิบัติตามมาตรฐานสีงแวดล้อม
3. ป้องกัน จำกัดผลกระทบต่อสีงแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมของตน
4. แก้ไขมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมของตน

5. ประชาสัมพันธ์ และอบรมให้แรงงานที่ทำงานในกิจการของตนตระหนักถึงการรักษาสิ่งแวดล้อม
6. รายงานเกี่ยวกับสิ่งแวดลอมตามที่กำหนดของกฎหมายการรักษาสิ่งแวดล้อม
7. ปฏิบัติตามการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม
8. ยื่นภาษีสิ่งแวดลอม และค่าธรรมเนียมรักษาสิ่งแวดล้อม

การรักษาสิ่งแวดล้อมสำหรับสถานประกอบการ

1. สถานประกอบการด้านการผลิต ค้าขาย หรือให้บริการต้องตอบสนองความต้องการเกี่ยวกับรักษาสิ่งแวดล้อม ดังนี้
 - 1) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานจัดเก็บและจัดการน้ำเสียที่ได้มาตรฐานด้านสิ่งแวดลอม
 - 2) มีเครื่องมือ อุปกรณ์ใช้ในการจัดเก็บของเสียที่เป็นโลหะหนัก และต้องจำแนกของเสียที่เป็นโลหะหนัก
 - 3) มีมาตรการลดและจัดการฝุ่น และก๊าซก่อนที่จะปล่อยออกมาในอากาศ รับรองว่าไม่ให้ก๊าซเสีย ก๊าซพิษซึมหรือกระจายออกมาในบริเวณรอบข้างและคนงาน
 - 4) รับรองมีแรงงาน และอุปกรณ์ที่สามารถรับมือกับเหตุการณ์ด้านสิ่งแวดลอมที่เกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะสำหรับสถานประกอบการที่มีการใช้สารเคมี กัมมันตภาพรังสี สารไวไฟ สารที่ง่ายต่อการระเบิด
2. สถานประกอบการหรือคลังเก็บสินค้าที่ดังต่อไปนี้ห้ามเก็บไว้ในเขตชุมชนหรือต้องห่างระยะที่ปลอดภัยสำหรับเขตชุมชน คือ
 - 1) มีสารไวไฟหรือง่ายต่อการระเบิด
 - 2) มีสารกัมมันตภาพรังสี หรือสารที่มีการแผ่รังสีมาก
 - 3) มีสารที่เป็นพิษต่อสุขภาพคนหรือสัตว์
 - 4) มีกลิ่นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพคน
 - 5) ทำให้แหล่งน้ำเป็นมลพิษ
 - 6) มีเสียงดัง กระจายฝุ่น ก๊าซเสียโดยปริมาณเกินมาตรฐานที่กำหนด

10.2 ภาษีด้านสิ่งแวดลอม

เวียดนามมีการเรียกเก็บภาษีด้านสิ่งแวดลอม (Decree 99/2010/ND-CP) ต่อบริษัทที่ผลิตพลังงานน้ำ และต่อมาได้ขยายไปสู่บริษัทที่ใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่า อาทิ บริษัทท่องเที่ยวที่ใช้พื้นที่ป่าจะต้องเสียภาษีประมาณร้อยละ 1 -2 ของรายได้ ซึ่งจะนำไปใช้ในการรักษาพื้นที่ป่าต่อไป โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2554 และเมื่อวันที่ 5 พ.ย. 2553 ที่ประชุมคณะกรรมการของสภาแห่งชาติเวียดนามได้รับรองร่างกฎหมายภาษีสิ่งแวดลอมฉบับใหม่ ที่จะคิดภาษีสิ่งแวดลอมกับผลิตภัณฑ์ 5 กลุ่ม ได้แก่ น้ำมัน ถ่านหิน สารที่ใช้ในการแช่แข็งที่มี HCFC เป็นส่วนประกอบ กระจกพลาสติก และสารเคมีที่ใช้ในการรักษาพืช โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2555

11

ต้นทุนการทำธุรกิจ

ต้นทุนการทำธุรกิจ

11.1 อัตราค่าเช่าที่ดิน

ตารางที่ 11.1 อัตราค่าเช่าที่ดินปี 2563 (USD/ตารางเมตร/เดือน)

	นครโฮจิมินห์	กรุงฮานอย	นครดานัง	หมายเหตุ
- ค่าเช่าที่ดิน (เขตอุตสาหกรรม) (USD/ตารางเมตร/50ปี)	225	190	75	
- ค่าเช่าสำนักงาน				
+ Grade A	42	30-41	20 - 40	
+ Grade B	25	12-15	9 - 18	
- ค่าเช่าอพาร์ทเมนต์ Grade (USD/เดือน)	1,200	1,200	1,100	- Vinhomes Ba son (109m2, 3 bedrooms) - Hanoi : Pacific Place (80m2, 2 bedrooms) - Danang: Azura (109m2, 2 bedrooms)

11.2 ราคาค่าก่อสร้างโรงงาน

ตารางที่ 11.2 ราคาค่าก่อสร้างโรงงาน - ราคาเฉลี่ยปี 2563

ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม	ราคาค่าก่อสร้าง (USD/ตารางเมตร)
โรงงานทั่วไป	120-200

11.3 อัตราค่าจ้างแรงงาน

อัตราค่าจ้างแรงงานในเวียดนามจะแตกต่างกันระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท อีกทั้งขึ้นอยู่กับประเภทธุรกิจและตำแหน่งงาน โดยตัวอย่างอัตราค่าจ้างแรงงานของบริษัทเอกชนไทยในฮานอย มีดังนี้

ตารางที่ 11.3 อัตราค่าจ้างแรงงานของบริษัทเอกชนไทยในฮานอย (USD/เดือน)

ปี 2564	
+ Staff (จบปริญญาตรี)	เริ่มจาก 450 - 550
+ ล่ามภาษาไทย-เวียดนาม :	
- จบปริญญาตรี	เริ่มจาก 500 - 600
- จบปริญญาโท	เริ่มจาก 600 - 750
+ ผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่	เริ่มจาก 1000 - 1,200

11.4 อัตราค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ตารางที่ 11.4 อัตราค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่นๆ

ค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่น	USD
อัตราค่าโทรศัพท์จากเวียดนามไปไทย	0.17 /Minute (ยังไม่รวม VAT)
อัตราค่าโทรศัพท์มือถือภายในประเทศ	0.05/Minute (ยังไม่รวม VAT)
ค่าไฟฟ้า ภาคอุตสาหกรรม	0.090/kWh (at standard hours, 110 kV and more)
ค่าไฟฟ้า ภาคธุรกิจ	0.10/kWh (at standard hours, 22 kV and more)
ค่าไฟฟ้า ทัวไป	0.12/kWh (depend on volumn used)
ค่าน้ำประปา ภาคธุรกิจ	1.08 /m3
ค่าน้ำประปา ทัวไป	0.40 /m3
ราคาน้ำมัน E5 RON 92	0.90 /Litter
ราคาน้ำมันดีเซล	0.75 /Litter
ราคาก๊าซ หุงต้ม	26.74 /12Kg

หมายเหตุ: ค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายนี้เป็นราคา ณ เดือนกรกฎาคม 2564 โดยคิดค่าแลกเปลี่ยน 1 USD=23,020 ด่ง

11.5 อัตราค่าขนส่งและโลจิสติกส์

11.5.1 การขนส่งจากไทยไปเวียดนาม

ปัจจุบันการส่งออกและนำเข้าสินค้าระหว่างไทยกับเวียดนามส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางทะเล อย่างไรก็ตามการขนส่ง ทางทะเลมีข้อดีน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ การขนส่งทางถนน เช่น ระยะเวลาการขนส่ง ที่นานกว่า ต้องรอเรือสินค้าตามรอบ และกระบวนการศุลกากรของท่าเรือใช้เวลาค่อนข้างนาน เป็นต้น ทั้งนี้ หากขนส่งสินค้าจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ/ภาคตะวันออกของไทยไปยังท่าเรือโฮฟองทางตอนเหนือของ เวียดนามจะใช้เวลาประมาณ 7 วัน ในขณะที่การขนส่งสินค้าทางถนนใช้เวลาไม่เกิน 3 วันเท่านั้น และหาก อุปสรรคในการขนส่งสินค้าระหว่างกันมีน้อยลง การขนส่งทางถนนจะยิ่งมีข้อได้เปรียบด้านเวลามากยิ่งขึ้น จึง ทำให้สินค้าบางประเภทเปลี่ยนมา ใช้การขนส่งทางถนนแทนการขนส่งทางทะเล ทำให้ความต้องการขนส่ง สินค้าระหว่างไทยและเวียดนามทางถนนมีสูงขึ้น

ประเภทการขนส่ง โดยทั่วไปการส่งสินค้าประเภทต่างๆ ไปยังเวียดนาม นิยมใช้เส้นทางและประเภทการขนส่งดังนี้

ตารางที่ 11.5 ประเภทสินค้า การขนส่ง และจุดกระจายสินค้า

ประเภทสินค้า	ประเภทการขนส่ง	จุดกระจายสินค้า
1.กลุ่มสินค้าเกษตรและวัตถุดิบทางการเกษตร เช่น ยางพารา อาหารสัตว์ และกากน้ำตาล	ทางทะเล : ท่าเรือไซ่ง่อน (โฮจิมินห์)	แหล่งอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมในภาคใต้ นครโฮจิมินห์ และเกิ่นเทอ
2.สินค้าวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเบา เช่น เม็ดพลาสติก และผ้าฝ้าย	ทางทะเล: ท่าเรือไซ่ง่อน และไฮฟอง	เขตอุตสาหกรรมในบริเวณภาคเหนือและภาคใต้ของประเทศ กรุงฮานอย ไฮฟอง นครโฮจิมินห์ และดองนาย
3.สินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง เช่น เหล็ก และโลหะปูนซีเมนต์	ทางทะเล : ท่าเรือไซ่ง่อน (โฮจิมินห์)และไฮฟอง ทางบก : เส้นทาง R9	เขตอุตสาหกรรมภาคเหนือ ฮานอย และไฮฟอง ภาคกลาง ดานัง กวางจิ เว้ ภาคใต้ นครโฮจิมินห์ ดองนาย
4.ยานพาหนะและอุปกรณ์รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	ทางทะเล : ท่าเรือไซ่ง่อน (โฮจิมินห์)และไฮฟอง ทางบก : เส้นทาง R9	กระจายสินค้าไปยังตัวแทนขายที่อยู่ในเมืองใหญ่และเมืองสำคัญ
5.สินค้าอุปโภคบริโภค น้ำตาลทราย เบียร์ เครื่องดื่มชูกำลัง เครื่องใช้ไฟฟ้า อาหารสำเร็จรูป ของใช้ประจำวัน เช่น สบู่ ยาสระผม	ทางบก : ผ่าน สปป.ลาว เส้นทาง R9 R12 R8	ลาวบาว เมืองกวางจิ เว้ ดานัง วินห์ ฮานอย นครโฮจิมินห์ เกิ่นเทอ ดองนาย บาเรียว วุ้งเตา
6.สินค้าอื่นๆ เช่น น้ำมัน เชื้อเพลิง น้ำมันเครื่อง	ทางบก : R9	กระจายสินค้าตามเมืองทั่วไป ภาคเหนือ : ฮานอย วินห์ ภาคกลาง : กวางจิ เว้ ดานัง

ตารางที่ 11.6 ระยะทางขนส่งสินค้าทางถนนเส้นทาง R12 (กรุงเทพ - นครพนม - ฮานอย)

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
กรุงเทพ-สะพานมิตรภาพไทย ลาว แห่งที่ 3	740	12
สะพานมิตรภาพไทย ลาว แห่งที่ 3 – ด่านนาพาว (สปป.ลาว)-ด่านจอเลาะ (เวียตนาม)	160	3
ด่านจอเลาะ-วังห้-ฮานอย	480	12
รวม	1,380	27

ตารางที่ 11.7 ระยะทางถนนหมายเลข 9 (R9) (กรุงเทพ – มุกดาหาร – ฮานอย)

เส้นทาง	ระยะทาง (กิโลเมตร)	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
กรุงเทพ-มุกดาหาร	700	12
มุกดาหาร-สะพานมิตรภาพ (ดำเนินพิธีการผ่านแดน)	2	2
สะพานมิตรภาพ-แดนสะพาน	250	5
แดนสะพาน-ลาวบาว(ดำเนินพิธีการผ่านแดน)	1	2
ลาวบาว -ฮานอย	680	22
รวม	1,633	44

11.5.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่ง

ตารางที่ 11.8 รายการต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า

รายการ	เงื่อนไขค่าใช้จ่าย
1.ค่า Invoice	ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า
2.ค่าขนส่งคอนเทนเนอร์	ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า
3.ค่า Shipping	ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า บริษัท Shipping และระยะทางขนส่ง
4.ค่าประกันภัย	ขึ้นอยู่กับบริษัท Shipping และประเภทสินค้า
5.ค่า Overhead	ขึ้นอยู่กับแต่ละกรณี สัญญา และประเภทบริการหรืออุตสาหกรรม

12

กฎระเบียบเกี่ยวกับ การนำเข้าและส่งออก

กฎระเบียบเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก

12.1 ขั้นตอนและกฎระเบียบการนำเข้า

เนื่องจากเป็นประเทศที่มีนโยบายการเปิดประเทศโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ แต่ในขณะเดียวกันทางภาครัฐได้คำนึงถึงการแข่งขันของอุตสาหกรรมภายในประเทศที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้กระจายอำนาจสู่จังหวัดต่างๆ ในการกำหนดกฎระเบียบในการบริหารจัดการด้านการค้า ด้วยสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้กฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ในประเทศเวียดนามมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งผู้ส่งออกต้องติดตามและแก้ไขปัญหา ควรมีการติดตามและศึกษาข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ และที่สำคัญแต่ละจังหวัดยังมีกฎเกณฑ์และกฎระเบียบด้านการค้าที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถขอข้อมูลกับหน่วยงานภายใต้กระทรวงวางแผนและการลงทุน (MPI) ของแต่ละจังหวัด นอกจากนี้ระบบการคิดคำนวณอัตราอากรศุลกากรนำเข้ายังคงเป็นปัญหา วิธีการและแบบฟอร์มศุลกากรแตกต่างกันไปในแต่ละเมือง อย่างไรก็ตาม มาตรการที่เป็นสากลในการใช้ปฏิบัติต่อการนำเข้าก็ยังคงปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้เพื่อความเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติด้านศุลกากร

กฎเกณฑ์และวิธีการทางศุลกากรของสินค้านำเข้า

ระเบียบและข้อกำหนดของสินค้าที่จะนำเข้า และวิธีการทางศุลกากร ซึ่งประเด็นหนึ่งที่ต้องตระหนักคือ ลักษณะทางกายภาพของประเทศเวียดนามที่มีภูมิประเทศทอดยาวติดทะเลกว่า 3,444 กิโลเมตร ดังนั้นการขนส่งสินค้าทางเรือนับว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ ในขณะเดียวกันท่าเรือขนาดใหญ่ของเวียดนามก็ถูกสร้างขึ้นในบริเวณจังหวัดที่ติดทะเลโดยกระจายกันทุกภาคของประเทศ นับตั้งแต่ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ นอกจากนี้ทางรัฐบาลกลางได้พยายามที่จะกระจายอำนาจการตัดสินใจทางเศรษฐกิจให้กับแต่ละจังหวัด โดยการกำกับดูแลของหน่วยงานกลางของรัฐบาล ส่งผลให้แต่ละจังหวัดมีหลักปฏิบัติด้านการค้าที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะวิธีการทางศุลกากร ในขณะที่หลักปฏิบัติหลักๆ อาทิ ประเภทของสินค้านำเข้า โควตา สินค้าควบคุม ยังเป็นหลักปฏิบัติที่ใช้ทั่วทั้งประเทศทั้งนี้เพื่อความเป็นมาตรฐานในการกำกับดูแลและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก (WTO) โดยที่กฎเกณฑ์มาตรการควบคุมการนำเข้าจากส่วนกลาง และวิธีการศุลกากรของแต่ละจังหวัด มีดังนี้

1) มาตรการควบคุมการนำเข้าของเวียดนามจากส่วนกลาง

รัฐบาลเวียดนามมีกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการนำเข้าหลายประการ ยกตัวอย่างเช่น

- ยกเว้นภาษีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อจัดนิทรรศการงานแสดงสินค้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงอุปกรณ์ที่นำเข้ามาชั่วคราวเพื่อใช้ในงานประชุม งานวิจัย งานแข่งขันกีฬาระดับชาติ งานสัมมนาเชิงวิชาการต่างๆ โดยเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้ว ก็จะส่งออกสินค้านั้นไปยังต่างประเทศ

- ยกเว้นภาษีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อทำการผลิตส่งออกไปยังบริษัทที่อยู่ในต่างประเทศ ตามข้อสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้ ประเภทของสินค้า ได้แก่ วัตถุดิบเพื่อทำการผลิต สินค้าตัวอย่าง เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ใน การผลิต เป็นต้น

- เมล็ดพันธุ์พืชหรือสัตว์ชนิดต่างๆ จะมีการยกเว้นภาษีนำเข้า ถ้าเป็นการนำเข้าเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- ยกเว้นภาษีสินค้านำเข้าโดยผู้ประกอบการที่ได้รับ Build-Operate-Transfer Contract (BOT) เพื่อดำเนินการในโครงการที่ได้ Build-Operate-and-Transfer (BOT), Build-Transfer-and-Operate (BTO) หรือ Build-and-Transfer (BT) โดยสินค้านำเข้าเหล่านี้มักจะได้แก่ เครื่องจักร วัสดุชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่างๆ ที่นำเข้ามาเพื่อทำการผลิตสินค้า รวมถึงจะเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตและเป็นการเพิ่มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิตด้วย

ตารางที่ 12.1 แสดงมาตรการทางการค้าของเวียดนาม

มาตรการ	สินค้า	วิธีดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. มาตรการกีดกันทางอุปสรรคด้านเทคนิค (Technical Barriers to Trade: TBT)	สินค้าที่จำหน่ายภายในประเทศ ประเภทา เวชภัณฑ์ รวมถึงยาฆ่าแมลงและสินค้าเคมีภัณฑ์ต่าง ๆ	การติดฉลากจะต้องมีภาษาเวียดนาม บอกถึงรายละเอียดของสินค้าและวิธีการใช้ด้วย	กระทรวงสาธารณสุข
- การติดฉลาก	สินค้าทุกชนิดที่ผลิตภายในประเทศ นำเข้าหรือส่งออก	ครอบคลุมทั้งสินค้าที่ผลิตภายในประเทศและสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งข้อกำหนดนี้จะช่วยแก้ปัญหาด้านการปลอมแปลงและเลียนแบบสินค้าได้ ต้องติดฉลากที่ประกอบด้วย ชื่อที่อยู่ผู้ผลิตส่วนประกอบ ปริมาณ ข้อมูลด้านเทคนิค และคำเตือนด้านความปลอดภัยและสุขอนามัยของสินค้าชนิดนั้น	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี	รถยนต์	- Decree 17/2020/NĐ-CP กำหนดรถยนต์นำเข้า หน่วยงาน Vietnam Register จะประเมินแบบรถยนต์จากผลการทดสอบเกี่ยวกับคุณภาพ ความปลอดภัยด้านเทคนิคและป้องกันสิ่งแวดล้อมสำหรับรถตัวอย่างของแต่ละรุ่น และผลการประเมิน COP ในโรงงานผลิต โดยการประเมินคุณภาพรถตัวอย่างของแต่ละรุ่นดังกล่าวจะดำเนินการภายใน 36 เดือน - รถยนต์ที่ผลิต ประกอบและนำเข้าใหม่จะต้องใช้มาตรฐานไอเสีย Euro 5 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565	กระทรวงคมนาคม

3.มาตรการ สุขอนามัย (Sanitary and Phytosanitary Measures: SPS)	สินค้าอาหารสัตว์/พืช/ พืชที่นำมาใช้เป็น อาหารสัตว์	ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศและ มาตรฐาน CODEX, OIE และ ASEAN เป็นมาตรฐานกลางสำหรับ สุขอนามัยกำหนดให้การนำเข้าต้องมี Health Certificate ซึ่งแสดงว่า ปราศจากโรค หรือแหล่งของโรคปาก เท้าเปื่อย	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
	สัตว์น้ำ	กำหนดให้การนำเข้าต้องมี Health Certificate	กระทรวงเกษตรและ พัฒนาชนบท
	ผลไม้และผัก พืชและ ส่วนของพืช	- กำหนดให้การนำเข้าต้องมี Phytosanitary Certificate จาก หน่วยงานของประเทศผู้ส่งออก (กรม วิชาการเกษตร - การบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่เป็นส่วน ของพืชต้องได้รับการรับรองว่า ปราศจากโรคและแมลง	กระทรวงเกษตรและ พัฒนาชนบท
	อาหารแปรรูป/สินค้า อาหาร	- ต้องมีการวิเคราะห์ทาง LAB และ ผลิตด้วยกระบวนการมาตรฐานสากล GMP/HACCP	กระทรวงสาธารณสุข
4.การบริหาร โควตา	ยาสูบ ไข่ เกลือ และ น้ำตาล	- กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม ในแต่ละปีจะกำหนดโควต้าเพื่อ นำเข้ายาสูบ ไข่ และเกลือ - ไข่ และเกลือ : ในปี 2564 กระทรวงฯ จัดสรรโควตานำเข้า ไข่ไก่ ไข่เป็ด ปริมาณ 60,819 โหล และเกลือ 80,000 ตัน - น้ำตาล: ในปี 2564 กระทรวง การค้าและอุตสาหกรรมเปิดการ ประมูลโควตานำเข้าน้ำตาล 108,000 ตัน - ยาสูบ (HS Code 2401): ปี 2564 กระทรวงฯ จัดสรรโควตานำเข้า ยาสูบปริมาณ 62,053 ตัน	กระทรวงอุตสาหกรรม และการค้า

5. มาตรการห้ามนำเข้า	อาวุธ กระสุน ระเบิด ยาเสพติด สารเคมีเป็นพิษ สิ่งพิมพ์หรือวัสดุที่ขัดต่อความมั่นคง ประทัดและดอกไม้ไฟ ชนิดต่างๆ สินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้แล้ว รถยนต์ขับเคลื่อน พวงมาลัยซ้าย อะไหล่ที่ใช้แล้วของรถยนต์ ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของ Asbestos of Amphibole Group	ห้ามนำเข้าสินค้า เพื่อความมั่นคงของชาติ ปกป้องและรักษาสิ่งแวดล้อม และสุขอนามัย	
6. มาตรการการขออนุญาตนำเข้า	สินค้าประเภทไข่ของสัตว์ปีก เนื้อสัตว์	-ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมโดยต้องมีใบอนุญาตนำเข้า(Import Licensing) ซึ่งจะกำหนดปริมาณตามความต้องการภายในประเทศ	Ministry of Agriculture and Rural Development
	ยารักษาโรคสัตว์ และวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางชีววิทยาที่ใช้ในทางสัตวแพทย์ ยาป้องกันกำจัดศัตรูพืช พันธุ์พืชและสัตว์ อาหารสัตว์และวัตถุดิบ ปุ๋ยเคมี	- ต้องมีการออกใบอนุญาตสำรวจ/ทดสอบ	
	แหล่ง Genes ของพืชและสัตว์เลี้ยงจุลินทรีย์ที่ใช้ในการวิจัย แลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการและเทคนิค สัตว์น้ำ	- ต้องมีใบอนุญาตนำเข้า	
	ระบบแผ่นเนกาตีฟหรือเรียงพิมพ์ เครื่องพิมพ์ออฟเซต	- ต้องขออนุญาตก่อนนำเข้า	กระทรวงวัฒนธรรมและข่าวสาร

สิ่งพิมพ์ต่างๆ วรรณกรรมด้าน ภาพยนตร์และเครื่อง เสียง	- ต้องมีการพิจารณาอนุมัติเนื้อหา	
- สารเสพติดและ อุปกรณ์การแพทย์ที่มี ผลโดยตรงต่อสุขภาพ มนุษย์ - เกสซ์ภัณฑ์ที่ยังไม่มี หมายเลขการจด ทะเบียน วัคซีน ซี วสารป้องกันโรค ระบาด - วัตถุดิบเพื่อผลิตยา และบรรจุภัณฑ์ที่ สัมผัสโดยตรงกับยา	- ต้องออกใบอนุญาตนำเข้า - สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้า - สินค้าที่ต้องออกใบอนุญาตทดสอบ	กระทรวงสาธารณสุข
- เครื่องสำอางที่มีผล โดยตรงต่อสุขภาพ มนุษย์ สารเคมีสาร ปรุงแต่ง ฆ่าแมลงและ เชื้อโรคซึ่งใช้ใน ครัวเรือนและ การแพทย์ - เกสซ์ภัณฑ์ที่มี หมายเลขการจด ทะเบียนแล้ว	- สินค้าที่ต้องมีการจดทะเบียน - สินค้าที่ต้องมีการรับรอง	
สารเคมีและผลิตภัณฑ์ ที่มีพิษและสาร อคูมิเนียมอนภาคเดี่ยว	- สินค้าที่ห้ามนำเข้าหรือนำเข้าโดยมี เงื่อนไข	กระทรวงอุตสาหกรรม และการค้า
โซเดียมไฮดรอกไซด์ กรดคลอไรด์ กรด กำมะถัน กรดฟอสฟอริก	- สินค้านำเข้าที่ต้องมีการกำหนด มาตรฐาน	

	ไปรษณียากร สิ่งพิมพ์ไปรษณียากร และสินค้าที่เกี่ยวข้อง กับอุปกรณ์รับ-ส่ง คลื่น	- สินค้าที่ต้องมีใบอนุญาตส่งออก	ทบวงไปรษณีย์โทรเลข
	อุปกรณ์เรดาร์ ถ่ายทอด เครื่อง โอเปอร์เรเตอร์ อุปกรณ์ถ่ายทอดสาย เคเบิล เคเบิลสื่อสาร ทำด้วยโลหะ อุปกรณ์ โทรศัพท์ไร้สาย อุปกรณ์ต่อเครือข่าย PSTN ISDN เครื่อง TELEX เครื่อง FAX เครื่อง PAGER เครื่องโทรศัพท์มือถือ/ โทรศัพท์ปรากฏภาพ ความเร็วต่ำ	- สินค้านำเข้าที่ต้องมีหนังสือรับรอง มาตรฐาน ระยะเวลารับรอง 2 ปี	
	สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการ ผลิตธนบัตรเครื่องแยก ผูก และทำลายธนบัตร กระดาษพิมพ์ธนบัตร หมึกพิมพ์เครื่องพิมพ์ และเครื่องหล่อ อัดเงิน ชนิดโลหะ	- กำหนดรายชื่อผู้ประกอบการที่ ได้รับอนุญาตให้นำเข้าสินค้าบาง ประเภทและรับผิดชอบในการ ควบคุมดูแลให้มีการนำเข้าไปใช้ตรง ตามวัตถุประสงค์	ธนาคารชาติ
7.มาตรการ อุดหนุนการ ส่งออก (Export Subsidies)	ผู้ส่งออกครั้งแรก การส่งออกไปยังตลาด ใหม่ หรือสินค้าที่มี ความผันผวนด้านราคา สูง	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะหน้าที่ จัดหา/สนับสนุนในส่วนขออัตรา ดอกเบี้ย การสนับสนุนด้านการเงิน โดยตรงกับผู้ส่งออกครั้งแรก การ ส่งออกไปยังตลาดใหม่ หรือสินค้าที่มี ความผันผวนด้านราคาสูง	The Export Promotion Fund บริหารโดย Ministry of Finance

สินค้าเหล่านี้เป็นสินค้าที่ทางเวียดนามใช้มาตรการในการควบคุม จำกัด ห้ามนำเข้า หรือกำหนดลักษณะของสินค้าที่มีความปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลทางด้านความปลอดภัย และการช่วยเหลือผู้ประกอบการในประเทศ เป็นต้น ซึ่งหลักปฏิบัติดังกล่าวถูกบังคับใช้อย่างเท่าเทียมกันทั้งประเทศ

2) พิธีการทางศุลกากร

สำหรับขั้นตอนพิธีการทางศุลกากร รัฐบาลได้ออกกฎหมายเลขที่ 87/2012/NĐ-CP และระเบียบเลขที่196/2012/TT-BTC กำหนดพิธีการทางศุลกากรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับสินค้าส่งออกและนำเข้าทางการค้า ตั้งแต่ปี 2556 กรมศุลกากรได้เริ่มใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Customs) ในการดำเนินพิธีการทางศุลกากร การใช้ระบบนี้ทำให้ลดระยะเวลาขั้นตอนในการติดต่อขออนุมัติใบขนส่งสินค้าจากกรมศุลกากรจนถึงขั้นตอนการตรวจปล่อยสินค้าจากเดิมที่ใช้เวลาถึง 42 ชั่วโมง ให้เหลือเพียงภายในเวลา 34 ชั่วโมงสำหรับสินค้านำเข้า และจาก 16 ชั่วโมงให้เหลือเพียงภายในเวลา 6 ชั่วโมงสำหรับสินค้าส่งออก

12.2 ตัวอย่างกฎระเบียบสินค้าบางประเภทของเวียดนาม

12.2.1 กฎระเบียบการนำเข้าผักและผลไม้

กระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทของเวียดนามออกระเบียบว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคสำหรับการนำเข้าสินค้าเกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมสุขอนามัยผักและผลไม้สดนำเข้าทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศทุกด่าน มีผลใช้บังคับในปี 2554 นอกจากนี้ สินค้าผักและผลไม้ต้องมีใบรับรองคุณภาพจากหน่วยงานควบคุมของประเทศต้นทาง โดยระบุรายละเอียดข้อมูล อาทิ สินค้าที่ส่งออก แหล่งผลิต การควบคุมการผลิต การใช้สารเคมีเพื่อจำกัดแมลงที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เป็นต้น อีกทั้งจะต้องได้รับเอกสารใบรับรองสุขอนามัยพืชจากกรมคุ้มครองพันธุ์พืชเวียดนาม ขั้นตอนการนำเข้าสินค้าผลไม้สดของเวียดนาม ดังนี้

ข้อมูลกฎระเบียบ/เงื่อนไข	หมายเหตุ
ผู้นำเข้าต้องดำเนินการขั้นตอนดังนี้ 1. ขอบินอนุญาตตรวจสอบสุขอนามัยพืช 1.1 แบบฟอร์มคำขอ 1.2 Sale Contract 1.3 ใบจดทะเบียนธุรกิจของผู้นำเข้า 2. ขึ้นทะเบียนเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบสุขอนามัยพืชและความปลอดภัยด้านอาหาร 2.1 แบบฟอร์มคำขอ 2.2 ขอบินอนุญาตตรวจสอบสุขอนามัยพืช 2.3 Phytosanitary Certificate ของประเทศผู้ส่งออก 2.4 Sale Contract, Invoice, Packing List หลังจากขึ้นทะเบียน เจ้าหน้าที่จะเก็บตัวอย่างเพื่อดำเนินการตรวจสอบ ประมาณ 1 วันจะมีผลการตรวจสอบ 3. ดำเนินพิธีการทางศุลกากร 3.1 ใบขนสินค้าขาเข้า 3.2 CO (Certificate of Origin) 3.3 Commercial Invoice, Packing List, Bill of Lading, Arrival Notice	ติดต่อหน่วยงาน กรมคุ้มครองพืช กระทรวงเกษตรและพัฒนามชนบทใช้เวลา ประมาณ 15-18 วัน ขอบินอนุญาตตรวจสอบสุขอนามัยพืชมีอายุ 1 ปี ขึ้นทะเบียนเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบผ่านช่องทางออนไลน์ www.vnsw.gov.vn หรือสำนักงานตรวจสอบ สุขอนามัยพืชในท่าเรือสนามบินต่างๆ ตามเขตดังนี้ เขต 1: Number 2 Tran Quang Khai, Hai Phong เขต 2: Number 28 Mac Dinh Chi, District 1, Hochiminh เขต 3: Number 146 Hoang Dieu, Danang เขต 5: Number 149 Ho Duc Di, Dong Da, Hanoi สำนักงานศุลกากรที่ทำเรือ สนามบิน หรือสำนักงานศุลกากรต่างๆ

12.2.2 กฎระเบียบเพื่อควบคุมสุขอนามัยและความปลอดภัยของอาหาร

ครอบคลุมสินค้าปศุสัตว์สด แช่เย็น และแช่แข็ง สินค้าประมง ผลิตภัณฑ์ไข่ และน้ำผึ้ง นำเข้าจากทุกประเทศ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่

- Circular No.25/2010/TT-BNNPTNT กำหนดให้สถานประกอบการของประเทศผู้ผลิตต้องได้รับการตรวจรับรองจากหน่วยงานรับผิดชอบของเวียดนาม นอกจากนี้ ต้องมีใบรับรองสุขอนามัย (SPS) ประกอบการนำเข้าสินค้าแต่ละล็อต และอาจมีการสุ่มตรวจสินค้าที่วางจำหน่ายในตลาด หากพบว่าสินค้าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน อาจถูกส่งกลับหรือถูกทำลายได้ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2553

- Circular No.29/2010/TT-BNNPTNT กำหนดปริมาณสารเคมีตกค้างและเชื้อจุลินทรีย์ ที่อนุญาตให้มีได้ในสินค้า มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2553

สำหรับอาหารทั่วไป Decree 15/2018/ND-CP ที่ว่าด้วยแนวทางในการปฏิบัติของกฎหมายความปลอดภัยด้านอาหาร มีผลบังคับใช้วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2561 ใช้แทน Decree 38/2012/ND-CP โดย Decree 15 ได้รับการจัดทำขึ้นเพื่อลดขั้นตอนการบริหารจัดการ และทำให้การดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอาหารได้ง่ายขึ้น โดยกำหนดให้ผู้นำเข้าส่งสินค้าไปตรวจทาง lab แล้วสามารถเผยแพร่ผลิตภัณฑ์แปรรูป วัตถุดิบอาหาร สารที่ใช้ในการแปรรูปอาหาร และบรรจุภัณฑ์อาหารด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานของรัฐจะเข้าตรวจสอบหลังจากบริษัทมีการดำเนินการธุรกิจ และหากพบว่าบริษัท ละเมิดข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของอาหารจะถูกลงโทษ ส่วนกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าทางโภชนาการสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และผลิตภัณฑ์อาหารเสริมจะต้องผ่านขั้นตอนการขึ้นทะเบียนการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์กับหน่วยงานที่มีอำนาจก่อนทำการตลาด ส่วนอาหารนำเข้า หน่วยงานของรัฐจะสุ่มตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องในสัดส่วนร้อยละ 5 ของจำนวน shipment ทั้งหมดใน 1 ปี อย่างไรก็ตาม หน่วยงานรัฐจะตรวจสอบผลิตภัณฑ์อาหารนำเข้าอย่างเข้มงวด สำหรับผู้ประกอบการที่มีประวัติการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

12.2.3 การนำเข้าเครื่องสำอาง

Circular 06/2011/ TT-BYT กำหนด การนำเข้าเครื่องสำอางไม่ต้องขอใบอนุญาต แต่ต้องดำเนินการขั้นตอนการจดทะเบียนผลิตภัณฑ์กับกรมควบคุมเภสัชกรรม กระทรวงสาธารณสุข ใบจดทะเบียนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง มีอายุ 5 ปี โดยเอกสารประกอบด้วย

- แบบฟอร์ม Notify cosmetics products
- หนังสือจดทะเบียนธุรกิจ (ของผู้นำเข้า)
- หนังสือมอบอำนาจของผู้ผลิต
- หนังสือรับรองการจำหน่าย Certificate of free sale

13

การครอบครองสิ่งหาไร้ทรัพย์

13.1 กฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของต่างชาติ

13.1.1 กฎระเบียบเกี่ยวกับการเช่าที่ดินของต่างชาติ

รัฐบาลเวียดนามให้สิทธิในการเช่าที่ดิน (Land Use Right) ซึ่งมีระยะเวลาการเช่าขึ้นอยู่กับระยะเวลาของโครงการลงทุนตามที่ได้รับ Investment License เป็นหลัก โดยทั่วไปนักลงทุนต่างชาติจะได้รับสิทธิในการเช่าที่ดินประมาณ 50 ปี แต่อาจขยายได้ถึง 70 ปี หากเป็นโครงการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษจาก The Standing Committee of the National Assembly ของเวียดนาม

ภายใต้กฎหมายที่ดินของประเทศเวียดนาม นักลงทุนต่างชาติสามารถขอใช้ที่ดินระยะยาวได้ 3 วิธีดังต่อไปนี้

- การร่วมลงทุน (joint venture) กับหุ้นส่วนชาวเวียดนามที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลให้ได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินระยะยาว โดยส่วนใหญ่การลงทุนร่วมดังกล่าวนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนชาวเวียดนามจะลงทุนในลักษณะของการให้ใช้ LURC ดังนั้น กิจกรรมที่มีการลงทุนโดยต่างชาติจึงไม่ต้องเช่าที่ดินจากรัฐบาล

- การเช่าที่ดินจากรัฐบาล โดยคณะกรรมการระดับจังหวัด (Provincial People's Committee) เป็นผู้มีอำนาจในการให้วิสาหกิจที่มีต่างชาติเป็นผู้ลงทุนเช่าที่ดิน โดยมีกระทรวงพลังงานธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นตัวแทนในฐานะฝ่ายเวียดนามในการทาสัญญาให้เช่าที่ดิน

- การเช่าช่วงที่ดินจากเขตอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก หรือเขตเทคโนโลยีขั้นสูง การใช้ที่ดินนี้เป็นการเช่าช่วงต่อจากนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้จัดสรรที่ดินเป็นเขตพิเศษต่างๆ เช่น อุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก หรือเขตเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อให้ให้นักลงทุนเข้ามาดำเนินกิจการในเขตนั้นโดยการเช่าช่วง ซึ่งโดยปกติจะมีการสร้างสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินนั้น และให้เข้าไปพร้อมกับที่ดิน

ขั้นตอนการเช่าที่ดินสำหรับโครงการลงทุนของชาวต่างชาติ

การเช่าที่ดินสำหรับโครงการลงทุนของชาวต่างชาติ นักลงทุนต้องอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่วนจังหวัด ตามเอกสารต่อไปนี้

- แบบฟอร์มการขอเช่าที่ดิน
- ใบอนุญาตลงทุน
- แผนที่รังวัดที่ดิน

โดยผู้ลงทุนจะต้องเตรียมแบบฟอร์มสัญญาเช่าที่ดิน ในกรณีที่แบบฟอร์มข้อมูลอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการบริหารเขตของนครหรือจังหวัด ดังนั้น หลังจากที่ได้ตรวจสอบเอกสารแล้วจะส่งไปยังสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบฟอร์มการขอเช่าที่ดินจะอยู่ในความดูแลของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หลังจากที่ได้รับใบอนุญาตลงทุนแล้วจะต้องแนบชุดเอกสารสิทธิในที่ดินกับโครงการที่จำเป็นต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานของรัฐ นักลงทุนสามารถที่จะดำเนินการกรอกแบบฟอร์มให้เสร็จสมบูรณ์ภายในระยะเวลา 20 วันทำการที่ได้รับแบบฟอร์มขอเช่าที่ดิน คณะกรรมการจังหวัดจะพิจารณาและลงนามอนุมัติลงในที่ดินที่ให้เช่า หลังจากนั้นสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จะลงชื่อและทำการส่งมอบที่ดินให้พร้อมมอบใบรับรองการใช้ที่ดินให้ ส่วนโครงการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการจัดการกรรมกรวางแผนและการลงทุน (Department of Planning and Investment: DPI) จะแจ้งนักลงทุนทราบเกี่ยวกับอัตราตอบแทนในการฟื้นฟูที่ดิน (Land recovery) โดยหลังจากที่คณะกรรมการบริหารนครโฮจิมินห์ลงนามพิจารณาอนุมัติการฟื้นฟูที่ดิน คณะกรรมการบริหารอำเภอ (People's Committee of District) จะประสานกับนักลงทุนเรื่องค่าตอบแทนและทำการปรับพื้นที่ดังกล่าว นอกจากนี้ หากโครงการได้รับการสนับสนุนแต่มีค่าฟื้นฟูที่ดินของโครงการที่ค่อนข้างสูง คณะกรรมการบริหารนครหรือต่างจังหวัดจะพิจารณาให้การช่วยเหลือนักลงทุนในการปรับพื้นที่หรือช่วยจ่ายค่าฟื้นฟูที่ดินในจำนวนที่ไม่เกินค่าเช่าที่ดินทั้งหมดที่จะต้องชำระ ทั้งนี้ ในกรณีพิเศษ คณะกรรมการบริหารนครหรือจังหวัดจะให้การช่วยเหลือนักลงทุนโดยการออกค่าฟื้นฟูที่ดินและปรับพื้นที่ให้ก่อน หรือทำการรื้อถอนหรือสร้างที่อยู่อาศัยในพื้นที่ให้ใหม่ และหลังจากที่นักลงทุนได้รับใบอนุญาตการลงทุน นักลงทุนต้องขอใช้ค่าฟื้นฟูที่ดินและปรับพื้นที่พร้อมดอกเบี้ยคืนให้แก่คณะกรรมการบริหารนครหรือจังหวัด (เท่ากับอัตราดอกเบี้ยในขณะนั้นตามที่ธนาคารแห่งชาติระบุ) ในระหว่างขั้นตอนการเตรียมโครงการ นักลงทุนสามารถหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผังเมืองและสถาปัตยกรรมรวมทั้ง ราคาเช่า กฎหมาย สถานะที่ดินแหล่งและประเภทของที่ดินจาก DPI หรือศูนย์กลางการลงทุนและส่งเสริมการค้า (Investment and Trade Promotion Centre หรือ ITPC) ทั้งนี้ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและการจดทะเบียนการเคหะ (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) รับผิดชอบในการกำหนดแผนที่รังวัดที่ดินให้กับนักลงทุนภายใน 2 วันทำการ หลังจากที่ได้รับการร้องขอ หากภายใน 2 วันทำการ ยังไม่มีการดำเนินการ สำนักงานจะแจ้งให้นักลงทุนทราบและให้คำแนะนำถึงขั้นตอนการทำแผนที่ตำแหน่งโครงการต่อไป

13.1.2 กฎระเบียบเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินของต่างชาติ

การอนุญาตให้องค์กรและชาวต่างชาติมีสิทธิ์ถือกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในเวียดนามตามกฎหมายที่อยู่อาศัยฉบับแก้ไขปี 2557 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม 2558 โดยจะต้องเป็นองค์การ บุคคลชาวต่างชาติ สถานประกอบการที่มีเงินลงทุนจากต่างประเทศ สาขาหรือสำนักงานตัวแทนของสถานประกอบการต่างชาติ กองทุนการลงทุนต่างชาติ สาขาของธนาคารต่างชาติประจำเวียดนามหรือชาวต่างชาติที่อาศัยในเวียดนามมีสิทธิ์ซื้อ เช่า รับมรดกและถือกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยประเภทห้องชุดไม่เกินร้อยละ 30 ต่อคอนโดมิเนียมหนึ่งแห่ง ส่วนที่อยู่อาศัยประเภทวิลล่าหรือบ้านทั่วไปมีสิทธิ์ถือครองได้ไม่เกิน 250 หลังต่อตำบล ส่วนระยะเวลาที่ถือกรรมสิทธิ์คือ 50 ปีหรือถือครองได้เหมือนชาวเวียดนามในกรณีที่สมรสกับชาวเวียดนาม

13.2 กฎระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนของต่างชาติในด้านอสังหาริมทรัพย์

กฎหมายที่อยู่อาศัยฉบับแก้ไขปี 2557 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม 2558 อนุญาตให้องค์กรและชาวต่างชาติมีสิทธิ์ลงทุนโครงการธุรกิจการเคหะในเวียดนามเมื่อตอบสนองเงื่อนไขต่างๆ ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อดำเนินโครงการธุรกิจการเคหะ องค์กรและชาวต่างชาติต้องจัดตั้งบริษัททำธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยมีเงินทุนอย่างน้อย 20 พันล้านด่ง

นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนทั้งโครงการธุรกิจการเคหะและโครงการธุรกิจการเคหะรายได้ต่ำ โดยผู้ที่ลงทุนในธุรกิจการเคหะชาวต่างชาติจะต้องมีใบรับรองการลงทุนภายใต้กฎหมายการลงทุนทั่วไป โดยมีเงื่อนไขว่า หากมีนักลงทุนสนใจโครงการมากกว่าหนึ่งรายจะต้องตัดสินโดยการประมูลโครงการ

สำหรับขอบเขตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ นักลงทุนชาวต่างชาติจะได้รับอนุญาตให้เลือกลงทุนในโครงการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ดังต่อไปนี้

- ลงทุนในเรื่องของการสร้างบ้านและอาคารเพื่อขาย ให้เช่าหรืออนุญาตให้เช่าซื้อ
- ลงทุนในการปรับพื้นที่และเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เช่าพื้นที่หรือให้เช่าที่พร้อมโครงสร้างพื้นฐานสำเร็จรูป
- บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น ธุรกิจบริการนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ การประเมินอสังหาริมทรัพย์ การบริการให้คำปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ การบริการประมวลอสังหาริมทรัพย์ธุรกิจโฆษณาอสังหาริมทรัพย์และธุรกิจบริการจัดการอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ นักลงทุนชาวต่างชาติได้รับอนุญาตให้ซื้อบ้านหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อขายต่อ ให้เช่า หรือเช่าซื้อ

14

สภาพการดำรงชีวิตในเวียดนาม

สภาพการดำรงชีวิตในเวียดนาม

14.1 ประชากร

เวียดนามนับเป็นประเทศหนึ่งในแถบคาบสมุทรอินโดจีนที่มีชนบทกรรมนิยม ประเพณี แลวัฒนธรรมเก่าแก่ที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลานาน และยังคงสืบทอดมาถึงปัจจุบัน อีกทั้งเวียดนามมีความสัมพันธ์กับจีนมาก่อนการปฏิวัติระบบการปกครอง จึงทำให้ความเชื่อ ศิลปะ วิธีการดำรงชีวิต ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ของจีนมีอิทธิพลต่อเวียดนามด้วย เช่น ลัทธิขงจื้อที่ให้ความสำคัญต่อการนับถือเซ่นไหว้บรรพบุรุษ ลัทธิเต๋า ที่สอนเรื่องความสมดุลของธรรมชาติ รวมไปถึงศาสนาพุทธนิกายมหายานที่สอนเรื่องกรรมดีและกรรมชั่ว

ในจำนวน 54 ชนเผ่า ชนเผ่ากินห์เป็นชนเผ่าที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 84.4 ภาษาที่ใช้เป็นทางการคือภาษาเวียดนาม รองลงมาจะเป็นชนเผ่าไต (Tay) ที่มีจำนวนประชากรอยู่ที่ร้อยละ 1.9 ชนเผ่าไท (Thai) ร้อยละ 1.8 ชนเผ่าเหมื่อง (Muong) เขมร (Khmer) เหมอง (Hmong) มีจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 1.5 1.44 และ 1.37 ตามลำดับ ส่วนคนเวียดนามเชื้อสายจีนมีจำนวนประมาณ 1.5 ล้านคน (ตามสถิติปี 2562) และพักอาศัยอยู่ทั่วประเทศ แต่ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่นครโฮจิมินห์ และบางจังหวัดภาคใต้

ลักษณะนิสัยของคนเวียดนาม

● พฤติกรรมชาวเวียดนาม ที่โดยทั่วไปแล้วชาวเวียดนามจะมีความเชื่อมั่นและมีความคิดเป็นของตนเองกล้าแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้ง ไม่ชอบการถูกตำหนิต่อหน้าผู้อื่น ชอบแสดงความคุ้นเคย ความสนิทสนมกับผู้อื่น มักถามเรื่องราวส่วนตัวเช่น อายุ สถานะสมรส ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นวัฒนธรรมแบบชุมชนที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ ปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนกับญาติพี่น้องของตน

- ชาวเวียดนามมีความมานะ อดทน พร้อมทั้งจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
- ชาวเวียดนามชอบพูดคุยขณะรับประทานอาหารเช้า มักยกถ้วยหรือชามไว้ในมือขณะรับประทานอาหารเช้า
- ใช้ภาษาเวียดนามเป็นหลักในการสื่อสาร แต่ในสถานที่ราชการหรือที่สำนักงาน บริษัทต่างๆ เจ้าหน้าที่และพนักงานที่จบปริญญาตรีขึ้นไปส่วนใหญ่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้
- ปัจจุบัน แรงงานในเวียดนามมีคุณภาพมากขึ้น และการทำธุรกิจเป็นระบบมากขึ้น

14.2 วัฒนธรรมด้านอาหาร

คนเวียดนามทานข้าวเป็นอาหารหลักและใช้ตะเกียบขณะรับประทานอาหารเช้า โดยทั่วไปอาหารเวียดนามมีผักเยอะ ไม่หวานมาก ไม่มันมาก พฤติกรรมการบริโภคของชาวเวียดนามที่อยู่ทางภาคใต้และทางภาคเหนือมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากวิธีการดำรงชีวิต และอุปนิสัยที่แตกต่างกัน เป็นต้น อาหารภาคเหนือรสจัดและไม่เผ็ด มีอาหารที่ขึ้นชื่อ เช่น เฟอ (Pho) ขนมหุ้นมูย่ง (Bun Cha) ข้าวเกรียบปากหม้อ (Banh cuon) ป๋อเปี๊ยะทอด (Nem ran) เป็นต้น ส่วนอาหารภาคกลางมีลักษณะรสจัดและเผ็ด และมีหลากหลายประเภท ขณะที่อาหารภาคใต้จะเป็นการผสมผสานจากอาหารจีน อาหารไทย และจากภาคต่างๆ ของเวียดนาม เพราะฉะนั้นอาหารภาคใต้จะมีทั้งรสหวาน รสเผ็ด และรสมันทำให้รสชาติกลมกล่อมอร่อย อาหารที่มีชื่อเสียง คือ แหนมเนือง ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ก๋วยเตี๋ยวแห้ง เป็นต้น

เมื่ออาหารครอบครัวถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัวเพื่อพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข่าวคราวทุกเรื่องหลังจากหนึ่งวันทำงานกลับมา ครอบครัวของคนเวียดนามจะรักใคร่ปรองดองกัน ก่อนเริ่มรับประทานอาหาร คนเวียดนามมักจะพูดคำว่า ‘เชิญทานข้าว’ ขณะทานข้าวคนเวียดนามจะไม่ใช้ช้อนกลางในการตักกับข้าวเหมือนคนไทย นอกจากนี้ เวลาเมื่อแขกมาทานอาหารที่บ้าน เจ้าของบ้านมักจะทำอาหารหลายอย่างเพื่อต้อนรับแขก แสดงถึงการให้การต้อนรับด้วยความยินดี

14.3 ที่พักอาศัย

ที่พักอาศัยในเวียดนามจะแตกต่างกันไประหว่างตัวเมืองและต่างจังหวัด สำหรับเมืองใหญ่เช่นฮานอย ดาหนัง และโฮจิมินห์ อาคารบ้านเรือนส่วนใหญ่ซึ่งมีพื้นที่น้อยจะสร้างบ้านโดยใช้เนื้อที่น้อยแต่สร้างขึ้นในแนวสูง นอกจากนี้เนื่องจากการสร้างคอนโดมิเนียมมากขึ้น คนเวียดนามโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่จะนิยมอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมจำนวนมาก แต่ในส่วนของต่างจังหวัดที่พักอาศัยมักเป็นรูปแบบของบ้านเดี่ยวที่มีเนื้อที่กว้างกว่า แต่คนเวียดนามนิยมสร้างบ้านหลายชั้น ค่าครองชีพและค่าที่อยู่อาศัยในกรุงฮานอยและโฮจิมินห์จะแพงกว่าโซนที่พักอาศัยอื่นๆ เช่น คอนโดมิเนียมขนาด 2 ห้องนอนตกแต่งพร้อมจะมีอัตราค่าเช่าอยู่ระหว่าง 500-1,500 เหรียญสหรัฐขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งและประเภทของคอนโดมิเนียมนั้น เนื่องจากในตัวเมืองมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย เช่น สาธารณูปโภค การเดินทาง การพักผ่อน โรงพยาบาล ร้านอาหาร เป็นต้น

14.4 ความปลอดภัย

เวียดนามก็เหมือนกับสถานที่หลายๆ แห่งที่การเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ก็ต้องระมัดระวังเรื่องความปลอดภัย หลีกเลี่ยงการเดินทางไปสถานที่เปลี่ยวและมีดโดยลำพัง หรือการสวมเครื่องประดับมีค่าโดยเฉพาะในเมืองฮานอยและโฮจิมินห์ที่มีมิจฉาชีพปะปนอยู่ การเดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วนเช้า (7.00-8.00น.) และตอนเย็นหลังเลิกงานและช่วงค่ำ (17.00-18.00น.) จะมีปัญหาจราจรติดขัดโดยเฉพาะในเขตตัวเมือง เนื่องจากถนนที่คับแคบ ปริมาณรถที่หนาแน่นโดยเฉพาะรถยนต์และมอเตอร์ไซด์

15

มารยาททางธุรกิจและวัฒนธรรม

มารยาททางธุรกิจและวัฒนธรรม

15.1 เวลาในการเจรจาธุรกิจ

- โดยปกติบริษัทฯ ในเวียดนามจะเจรจาธุรกิจในวันทำการ (จันทร์-ศุกร์) เท่านั้น โดยชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์อยู่ที่ 40 ชั่วโมง เช่นเดียวกันกับหน่วยงานราชการเวียดนามที่เปิดทำการระหว่างวันจันทร์-วันศุกร์
- ควรจะหลีกเลี่ยงการเริ่มเจรจาธุรกิจที่ประเมินแล้วว่าจะต้องใช้เวลามาก หรือการเตรียมงานสำคัญๆ ก่อนช่วง เต็ต (TET) หรือปีใหม่ตามปฏิทินจันทรคติ (เดือนมกราคม หรือเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งวันจะตรงกันกับวันตรุษจีน) เพราะช่วง TET เป็นช่วงเวลาขึ้นปีใหม่ที่สำคัญมากที่สุดจะเรียกว่ามากกว่าวันขึ้นปีใหม่สากล (1 มกราคมของทุกปี) ก็ได้ ชาวเวียดนามจะใช้เวลาสำหรับการเตรียมตัวขึ้นปีใหม่ และให้ความสำคัญกับครอบครัวรวมถึงญาติมิตร
- ในช่วง 2 สัปดาห์ก่อน TET แม้ว่าหน่วยงานราชการและเอกชนจะเปิดทำการตามปกติแต่เจ้าหน้าที่และพนักงาน อาจจะไม่เต็มประสิทธิภาพนัก รวมทั้ง TET เป็นวันหยุดราชการติดต่อกัน 5-7 วันวันที่จะเริ่มเจรจาธุรกิจและปล่อยให้การเจรจาผ่านช่วงเวลานี้อาจจะต้องเริ่มต้นเจรจาใหม่หลังจากผ่านเทศกาล TET ไปแล้วการหาแรงงานต่างๆ ทั้งแรงงานทั่วไป แรงงานฝีมือ หรือช่างเทคนิคต่างๆ ในช่วง TET จะเป็นไปได้ยากเพราะ ชาวเวียดนามจะเดินทางกลับภูมิลำเนาของตนเองเพื่อเยี่ยมครอบครัว และญาติมิตร

15.2 โครงสร้างธุรกิจ

บริษัทเวียดนามส่วนใหญ่ค่อนข้างมีลำดับชั้นชัดเจน การตัดสินใจและความคิดมักเกิดขึ้นในระดับบน โดยผู้ที่มิอาจปฏิเสธจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางธุรกิจ สำหรับการประชุมทางธุรกิจผู้ที่มีอาวุโสที่สุดจะเดินเข้าห้องประชุมก่อนเสมอ นอกจากอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่การงานก็เป็นตัวบ่งบอกสถานะในสังคมเวียดนามเช่นกัน

15.3 การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ และคำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในเวียดนาม

- นักธุรกิจเวียดนามมักไม่ค่อยไว้วางใจคนที่เพิ่งรู้จักกัน ดังนั้นจึงควรใช้เวลาในการพบกันในช่วงแรกเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ก่อนจึงค่อยเริ่มหาหรือธุรกิจ โดยการพูดคุยส่วใหญ่ในช่วงแรกมักเป็นเรื่องทั่วไป จะไม่เกี่ยวกับธุรกิจนักการพูดคุยเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว ครอบครัว งานอดิเรกจะทำให้รู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น
- คนเวียดนามยังให้ความสำคัญกับความตรงต่อเวลา
- ถึงแม้การประชุมส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษแต่ควรจ้างคนแปลภาษาเพื่อช่วยเหลือในการสื่อสารด้วย กรณีสามารถพูดภาษาเวียดนามได้จะเป็นการสร้าง ความประทับใจให้คู่สนทนาอย่างยิ่ง
- การดำเนินธุรกิจในเวียดนามจะใช้เวลาค่อนข้างนานโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับทางราชการที่มีขั้นตอนและใช้เวลานาน
- โดยปกติเวลาสนทนาคนเวียดนามจะหยุดเว้นระยะเวลาลึกครื้นก่อนตอบได้ จึงควรเตรียมตัวสำหรับช่วงเวลาเงียบระหว่างการเจรจาธุรกิจ

- การเจรจาธุรกิจส่วนใหญ่ใช้เวลาค่อนข้างนานเนื่องจากชาวเวียดนามในการพิจารณาทุกๆ อย่าง และปรึกษาหารือก่อน
- หากได้รับการแนะนำมาผ่านช่องทางไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่ มักจะเจรจาธุรกิจได้ราบรื่นและประสบความสำเร็จมากกว่า
- เนื่องจากความอาวุโสมีความสำคัญมากในสังคมเวียดนาม การใช้คำนำหน้านามโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่จะถือเป็นการให้เกียรติมากกว่า เช่น ท่านประธาน ผู้อำนวยการ แทนการใช้คำว่า Mr./Miss/Mrs. นามบัตรควรพิมพ์ภาษาเวียดนามควบคู่กับภาษาอังกฤษ
- มักจะมอบนามบัตรให้เมื่อแรกพบก่อนเริ่มเจรจาธุรกิจ การมอบนามบัตรจะใช้มือขวา หรือมือทั้งสอง (การใช้มือทั้งสองแสดงให้เห็นถึงความสุภาพมากกว่า)
- การมอบของขวัญ ควรพิจารณาเลือกของขวัญที่ดีกว่าสำหรับผู้บริหารอาวุโส ไม่ควรมอบของขวัญที่เหมือนกันให้ทุกคน ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพง เป็นเพียงสัญลักษณ์แสดงความขอบคุณเท่านั้น
- ในการพัฒนาธุรกิจ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจะเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาธุรกิจอาศัยเวลา การพัฒนาสายสัมพันธ์ส่วนตัวและความไว้วางใจกับพันธมิตรชาวเวียดนามโดยการพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก อาชีพ เช่น กอล์ฟหรือ ฟุตบอล และมุมมองส่วนบุคคลในประเด็นที่น่าสนใจทั่วไปถือเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างมิตรจิตและความไว้วางใจกับคนที่คุ้นติดต่อด้วย
- การทำธุรกิจในเวียดนามต้องใช้ความมุ่งมั่นระยะยาว บ่อยครั้งที่ธุรกิจมักจะดำเนินการอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ส่วนตัว และคุณจำเป็นต้องลงทุนด้านเวลาและค่าใช้จ่ายเพื่อมาเยือนอย่างสม่ำเสมอและพัฒนาสายสัมพันธ์มิตรจิตกับลูกค้า เอเยนต์ และเจ้าหน้าที่ติดต่อภาครัฐบาลและธุรกิจ
- การสังสรรค์เป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งของการทำธุรกิจ ส่วนใหญ่จะสังสรรค์ในร้านอาหาร ร้านกาแฟ และให้เจ้าภาพเป็นผู้สั่งอาหาร
- การสื่อสารกับพนักงานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงาน ผู้บริหารหรือพนักงานคนไทยควรเรียนภาษาเวียดนามเพื่อสื่อสารกับพนักงานทุกระดับ จะสร้างความคุ้นเคยได้ดีกว่า อีกทั้งยังช่วยให้การใช้ชีวิตในประจำวันสะดวกมากขึ้นเวลาไปเที่ยว ไปซื้อของในตลาด ในร้านอาหาร เป็นต้น
- การไปลงทุนในเวียดนามควรใช้บริการนักกฎหมายมืออาชีพเพราะกฎหมายในเวียดนามเปลี่ยนแปลงเร็วและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์

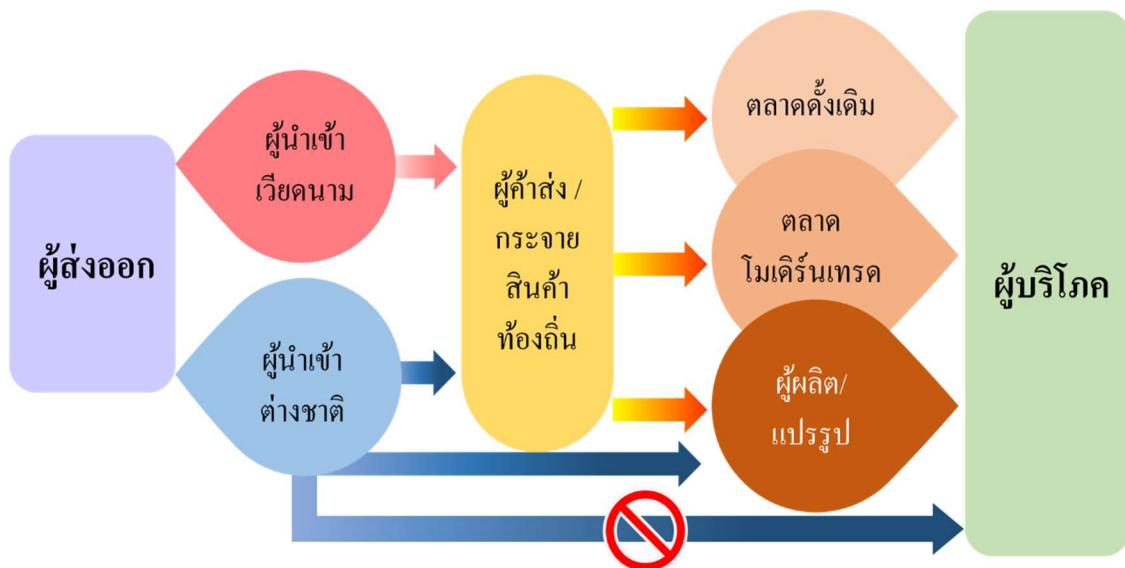
15.4 ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นในการเข้าไปลงทุนในเวียดนาม

15.4.1 ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและการหาคู่ค้า

นักธุรกิจเวียดนามยังไม่มี ความชำนาญกับการที่จะออกไปหาสินค้าในต่างประเทศ ประกอบกับยังมีทุนน้อย ดังนั้น ส่วนมากจะอยู่ที่บริษัทคอยให้นักธุรกิจต่างชาติมาติดต่อกันมากกว่า นักธุรกิจต่างประเทศ เช่น ไต้หวัน ฮองกง ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ รู้จุดอ่อนเหล่านี้ดี จึงพยายามจะเข้ามาหาตลาดเวียดนามมากกว่าที่จะรอให้นักธุรกิจเวียดนามไปติดต่อโดยตรง

ดังนั้นการทำธุรกิจกับประเทศเวียดนาม ผู้ส่งออกสามารถส่งออกทางตรงซึ่งเป็นการดำเนินการต่างๆ ด้วยตนเอง โดยอาจมีสำนักงานสาขาในประเทศเวียดนาม หรือการส่งออกทางอ้อมผ่านคนกลาง หรือผู้นำเข้า จะต้องเข้าใจถึงประเภทการขนส่งและประเภทของสินค้า เมื่อสินค้าเข้าสู่เวียดนามแล้ว จะมีช่องทางการจัดจำหน่ายดังนี้

ตารางที่ 15.1 ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าในเวียดนาม

บริษัทนำเข้าที่เป็นต่างชาติสามารถนำเข้าสินค้าได้ และสามารถจัดจำหน่ายค้าปลีกหากมีการจดทะเบียนประกอบธุรกิจค้าปลีก และขอใบอนุญาตจัดตั้งร้านค้าปลีกจากสำนักงานอุตสาหกรรมและการค้าส่วนจังหวัด ดังที่กำหนดใน Decree 09/2018/ND-CP

15.4.2 การหาผู้ค้า

สำหรับผู้สนใจจะหาผู้ค้าในประเทศเวียดนามนั้น การเข้าสู่ตลาดที่ง่ายที่สุดคือการส่งออก และหากสนใจที่จะร่วมทุน หรือลงทุนทำธุรกิจ อาจเริ่มจากการศึกษาข้อมูลและเดินทางดูสภาพการทำธุรกิจจริงอาจเริ่มต้นด้วยการติดต่อผ่านหน่วยงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศที่ กรุงเทพมหานคร หรือ นครโฮจิมินห์ เพื่อเข้าร่วมงานแสดงสินค้าที่จัดเป็นประจำในช่วงเดือนต่างๆ ทั้งนี้ในการเข้าร่วมงานแสดงสินค้านี้ จะเป็นการทำให้สินค้าของผู้ส่งออกเป็นที่รู้จักของลูกค้าหรือผู้สนใจในการเป็นตัวแทนการนำเข้าในเวียดนาม

15.4.3 ระบบการชำระเงิน

วิธีการชำระเงิน : การรับชำระค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าของไทยกับเวียดนามเป็นดังนี้

- (1) การโอนเงินโดยทางโทรเลข (Telegraphic Transfer: T/T) โดยผู้ขายสินค้าจะจัดส่งสินค้าให้ผู้ซื้อ ก่อน หลังจากนั้นผู้ซื้อจะทำการโอนเงินค่าสินค้าให้แก่ผู้ขายในภายหลัง ตามระยะเวลาที่ตกลง
- (2) การเปิด L/C at sight โดยผู้ซื้อต้องติดต่อให้ธนาคารในประเทศตนเองเปิด L/C ให้ผู้ขาย โดยผ่านธนาคารในประเทศของผู้ขาย หลังจากนั้นธนาคารผู้ขายจะส่ง L/C ให้ผู้ขายเพื่อส่งสินค้าให้ผู้ซื้อ
- (3) การขายแบบวิธีเรียกเก็บเงินประเภทที่ผู้ซื้อต้องชำระเงินก่อนจึงจะสามารถนำเอกสารไปออกสินค้าได้ (Documents Against Payment: D/P)

การเปิด L/C จากผู้นำเข้า เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ธนาคารที่ผู้นำเข้าเปิด L/C ควรจะเป็นธนาคารของต่างประเทศที่มีสาขาอยู่ในเวียดนาม หรือธนาคารไทยที่มีสาขาอยู่ในเวียดนาม ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารวินาสยาม (Vinasiam: เป็นธนาคารร่วมทุนระหว่างธนาคารไทยพาณิชย์ ซีพีและธนาคารของเวียดนาม) หรือธนาคารของรัฐบาลเวียดนามหลายแห่งที่เชื่อถือได้ เช่น The Bank for Foreign Trade of Vietnam (VIETCOM BANK), The Export-Import Bank (EXIMBANK), The Industrial and Commercial Bank of Vietnam.

15.4.4 ค่านิยมของชาวเวียดนามในการซื้อสินค้า

ชาวเวียดนามในปัจจุบันเริ่มมีรายได้มากขึ้น และมีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป จากการนิยมสินค้าราคาถูกโดยไม่สนใจเรื่องคุณภาพ ในปัจจุบันได้หันมาให้ความสนใจกับคุณภาพมากขึ้นแม้ต้องจ่ายแพงก็ตาม สินค้าไทยในสายตาของชาวเวียดนามนั้นพบว่าอยู่ในระดับกลางค่อนข้างไปถึงระดับสูง นั้นหมายถึงคุณภาพของสินค้าไทยสูงกว่าสินค้าจากจีน นอกจากนี้สินค้าไทยอาจจะได้รับผลพลอยได้จากกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของไทย เช่น กลุ่ม ปตท. กลุ่มอมตะนคร ซีพี เอสซีจี เป็นต้น ที่ไปตั้งฐานการผลิตและทำตลาดมาอย่างยาวนานจนเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จะเห็นว่าสินค้าเหล่านี้เป็นสินค้าที่ไม่จำเป็นต้องเป็นสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสูง เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น การที่มีนักธุรกิจไทยไปบุกเบิกตลาดเวียดนามเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทำให้ภาพลักษณ์ของสินค้าไทยในสายตาของชาวเวียดนามค่อนข้างมีอนาคตที่ดีในตลาดเวียดนาม

15.5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในเวียดนาม

ตารางที่ 15.2 แสดงสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำขณะที่ใช้ชีวิตในเวียดนาม

Do's	Don't
• ต้องพกหนังสือเดินทางติดตัวไว้ตลอดเวลา และควรถ่ายเอกสารหนังสือเดินทาง บัตรเครดิต และเอกสารสำคัญอื่นๆ เก็บไว้ต่างหากจากต้นฉบับ • ใช้ความระมัดระวังในขณะข้ามถนนให้มาก ให้มองด้านซ้ายและด้านขวาและเดินช้าๆ • หากพักอาศัยในเวียดนามเกิน 30 วัน ต้องขอวีซ่าจากสถานเอกอัครราชทูตเวียดนามประจำประเทศไทยก่อน • อาหารเวียดนามเกือบทุกแห่งใช้ผงชูรสในการปรุงอาหาร หากแพ้ผงชูรสให้ระมัดระวัง หรือแจ้งทางร้านให้ทราบก่อน	• อย่านำหัวข้อเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางศาสนาในเวียดนามและการเมือง ผู้นำประเทศ หรือนโยบายของรัฐขึ้นพูดเนื่องจากเป็นเรื่องอ่อนไหว • อย่าพกสิ่งของมีค่าติดตัวเมื่อออกไปข้างนอก • ไม่ควรต่อว่าแรงงานเวียดนามต่อหน้าคนอื่น เพราะคนเวียดนามรักษาหน้าและศักดิ์ศรี

15.6 หน่วยงานราชการและธนาคารไทยในประเทศเวียดนาม

1. หน่วยงานราชการไทย

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงฮานอย

26 Phan Boi Chau Street, Hanoi

Tel. +84 24 3823 5092-4 Fax. +84 24 3823 5088

Email: thaihan1@fpt.vn

WebSite: <http://www.thaiembassy.org/hanoi>

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงฮานอย

Suit 905, 9th Floor, HCO Building, 44 B Ly Thuong Kiet Street, Hanoi

Tel: +84 24 3936 5226-7 Fax: +84 24 3936 5228

Email: thaichanoi@ditp.go.th

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงฮานอย

No.26, Phan Boi Chau Street, Hoan Kiem District, Hanoi.

Tel: +84 24 3823 5092-4

Email: hanoi@boi.go.th

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์

77 Tran Quoc Thao Street, District 3, Ho Chi Minh City

Tel. +84 28 3932 7637-8 Fax: +84 28 3932 6002

Email: thaihom@mfa.go.th

WebSite: <http://thaiembassy.org/hochiminh/en/>

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์

Unit 1805, Saigon Center Tower 2, 67 Le Loi Street, District 1, Ho Chi Minh City, Vietnam

Tel: +84 28 3914 1838 Fax: +84 28 3914 1864

Email: ttc_hcmc@vnn.vn, ttchcmc.ditp@gmail.com

สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ณ นครโฮจิมินห์

Unit 4, 18th Fl, Saigon Center Tower 2, 67 Le Loi Street, District 1, Ho Chi Minh City, Vietnam

Tel: +84 28 6291 3885-6 Fax: +84 28 62913887

Email : tathcm@tat.or.th

Website: www.tourismthailand.org.vn

สมาคมธุรกิจไทยในเวียดนาม (TBA)

Address: 2nd Floor, 55 Nguyen Van Giai Street, Da Kao Ward, District 1, Ho Chi Minh City, Vietnam

Tel/Fax: +84 28 6258 3606

Email: thaiassociation@tbavietnam.org

Website: www.tbavietnam.org

2.สาขานาครไทยในประเทศเวียดนาม

ธนาคารกรุงเทพ สาขาฮานอย

Unit 3, Level 3, International Center Buidling, 17 Ngo Quyen Street, Hoan Kiem District, Hanoi

Tel: +84 24 3936 5903-8

Fax: +84 24 24 3826 7397

Email: bblhanoi@bangkokbank.com

ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานตัวแทน (ฮานอย)

Unit V807, 8th Floor, Pacific Place, 83B Ly Thuong Kiet, Hoan Kiem, Hanoi

Tel: +84 24 3946 0007

ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานตัวแทน (โฮจิมินห์)

14th Floor, AB Tower, 76A Le Lai Street, Ben Thanh, District 1, Ho Chi Minh City

Tel: +84 28 3827 4147

ธนาคารกรุงเทพ สาขาโฮจิมินห์

Harbour View Tower, 35 Nguyen Hue Street, District 1, Ho Chi Minh City

Tel: +84 28 3821 4396-8

Fax: +84 28 3821 3772

Email: bblhcm@bangkokbank.com

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา โฮจิมินห์

39 Le Duan, Ben Nghe, District1, Ho Chi Minh City

Tel: +84 28 6285 6600

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า สำนักงานตัวแทน (โฮจิมินห์)

Room 1005, Zen Plaza Building, 54-56 Nguyen Trai Street, Ben Thanh, District 1, Ho Chi Minh City

Tel: +84 28 3827 4147

Email: hcmcoffice@exim.go.th

16

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. 2561. การค้าและการลงทุนของประเทศเวียดนาม.

กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม. 2556. คู่มือประกอบธุรกิจขนส่งสินค้าทางถนนในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม.

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. 2557. รอบรู้เรื่องการลงทุนในอาเซียน: สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์. 2554. คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม.

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. 2557. DBD ACCOUNTING ฉบับเดือนกรกฎาคม 2557.

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครโฮจิมินห์. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. 2557. ข้อมูลการค้าและการลงทุนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม.

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร. 2561. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

[http://www.dft.moc.go.th/the_files/\\$59/level14/vn3.htm](http://www.dft.moc.go.th/the_files/$59/level14/vn3.htm)

<http://fia.mpi.gov.vn/>

<https://www.gso.gov.vn/>

<https://www.customs.gov.vn/>

<http://viipip.com/ipvn/?ipcode=15&module=price>

<http://www.industrialzone.vn>

<https://www.set.or.th>

<https://www.rsm.global/>

<http://maisonreal.vn/cam-nang/gia-thue-van-phong-tai-ha-noi/>

<http://vietnamfinance.vn/gia-thue-van-phong-hang-b-c-tai-da-nang-sut-giam-manh-20170519105407636.htm>

<https://alanhadat.com.vn/cho-thue-mat-bang-trong-cac-toa-nha-phu-hop-lam-vp-giao-dich-showroom-f-b-lh-bds-mizuland-2757859.html>

<https://thuvienphapluat.vn/tintuc/vn/thoi-su-phap-luat/chinh-sach-moi/33351/tu-01-01-2021-muc-luong-toi-thieu-vung-thuc-hien-theo-nd-90-2019-nd-cp>

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

Department of International Trade Promotion
Ministry of Commerce, THAILAND
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

563 ถนนพหลโยธิน ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ +66 (0) 25078218-20

โทรสาร +66 (0) 25474212-14

<http://www.ditp.go.th/aec>

www.facebook.com/ditpaecclub

Website

Fanpage

E-book